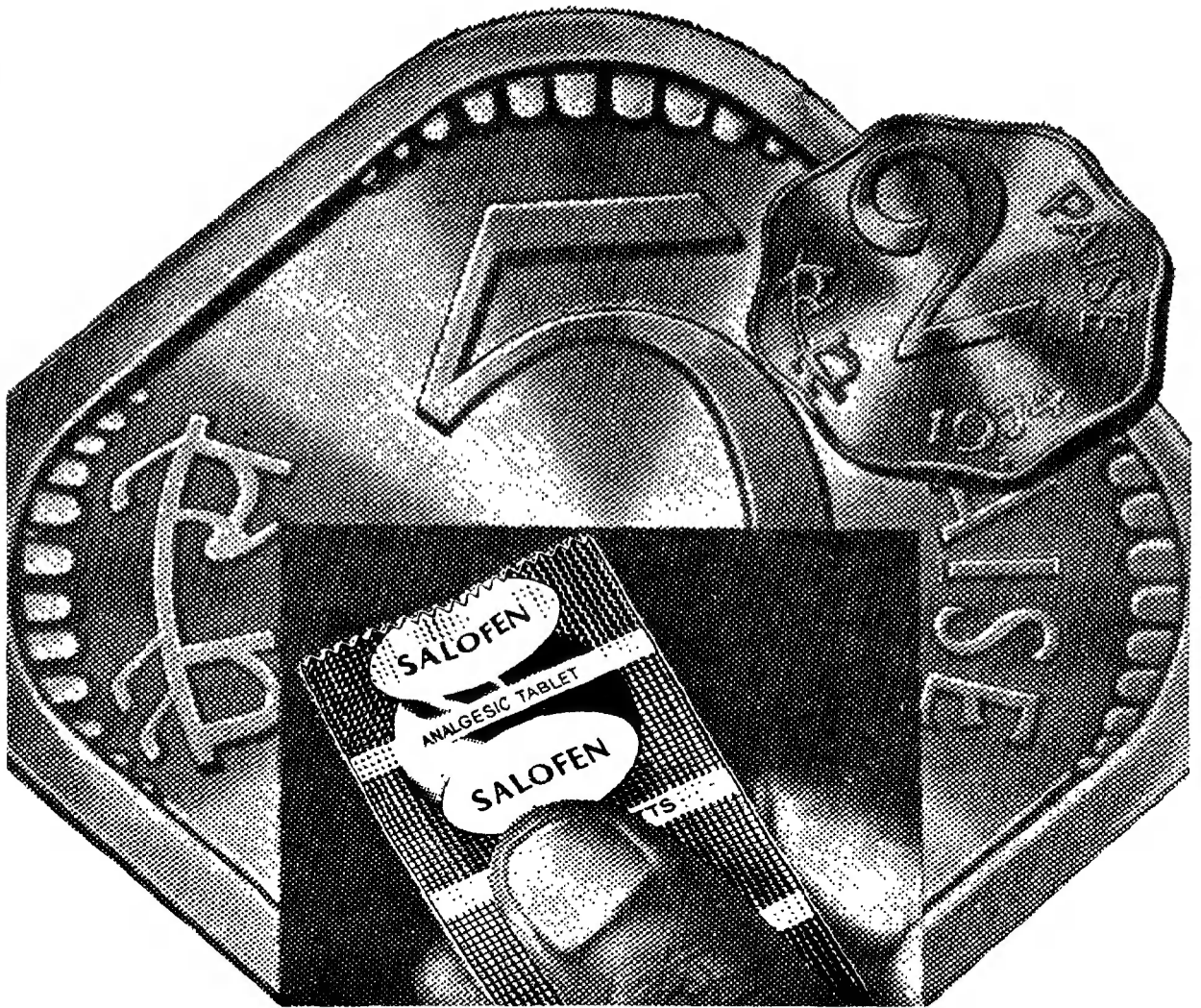

ఆంధ్ర సినీ నాటక పత్రిక

15-7-77
75 పైసలు

**ఈ రోజులో తలనొప్పి అంటే
మాటలా!**

**సాలోఫేన్ ను వాడండి.
అమోఘంగా నొప్పిలను నివారించే
విశిష్టమైన మాత్ర.
వెల అతిచౌక**

మంచి నొప్పిల నివారిణి సాలోఫేన్ ను గమనించండి. దీనిలో రెండు మందులు అమోఘంగా
నొప్పిలను పోగొట్టేవి చేరివున్నాయి—అస్పిన్, పిరామిటిన్—అయినప్పటికీ
వెల మాత్రము 7 పైసలే ఒక మాత్ర. సాలోఫేన్ అతిశీఘ్రంగా,
తలనొప్పిలకు జలుబులకు పండ్లనొప్పి, స్థూణ్వాలకు
కండలనొప్పిలకు ఉపశమనం కల్గిస్తుంది.
సాలోఫేన్ నొప్పిల నివారిణి మాత్రలు—విక్లతరబడి
ఇంటింటా ప్రసిద్ధిపొందిన అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి కయారీ.
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి నమ్మకమైన కయారీ

ఎక్కువ పోషక పదార్థాలు గల

గ్రోమోర్ 14-35-14

వాడండి.

అది సాటిలేని దిగుబడులతోబాటు,
ఖర్చులో ఆదా చేస్తుంది.

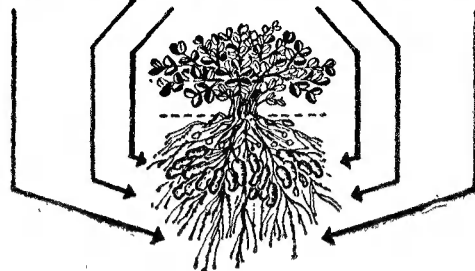
వివిధంగా అంటు :

గ్రోమోర్ 14-35-14 లో మొత్తం 83 శాతం పోషక పదార్థాలు ఉన్నాయి. కనుక, అత్యధిక పోషక పదార్థాల గల గ్రోమోర్ 14-35-14 వాడేప్పుడు మీ పైతృకు అత్యంత పోషణ ఇవ్వడానికి తక్కువ మోతాదులు చేస్తే చాలు. మీకు సాటిలేని దిగుబడులు లభించడమే కాకుండా, ఎరువు ఖర్చులో కూడా ఆదా పులుతుంది.

గ్రోమోర్ 14-35-14లో చాల ఎక్కువ పాళ్లలో పుండే విలువైన పాస్ఫేటు, పాస్ఫేటు మొక్కలకు తొలిదశలో అత్యవసరమైన బలాన్ని అందిస్తుంది. అట్లే అది నిలం పుంజుకుంటేనే మొక్కలు చివరిదశా ద్వారా పుండి మరింత దిగుబడులనిస్తాయి. అది నిలమే అద్యంతం పుండే బలం కూడ. ఈ విధంగా, మీరు పెత్తన ప్రతి రూపాయి ఖర్చుకు ఎన్నో రెట్లు లాభం వస్తుంది.

అంతేకాదు, గ్రోమోర్ 14-35-14 లోని పోషక పదార్థాలు మొక్కలకు పూర్తిగాను, సులభంగాను లభ్యమయ్యేలా రసాయనికంగా కలసివున్నాయి. పాస్ఫేటు నీటిలో కరిగేది కాబట్టి మొక్కలు దానిని పూర్తిగా వినియోగించుకోగలుగుతాయి. సరైన పద్ధతి కాకుండా, అమెనియూ రూపంలో మొక్కలకు అందు చాలులో పులుతుంది అందుకే గ్రోమోర్ 14-35-14 వాడతే సాటిలేని పోషణదానా మీరు పెత్తన ఖర్చుకు పూర్తి విలువ లభిస్తుంది.

**గ్రోమోర్
14-35-14**

చేసుకు చివ,
రైతుకు రోక్కం- గ్రోమోర్

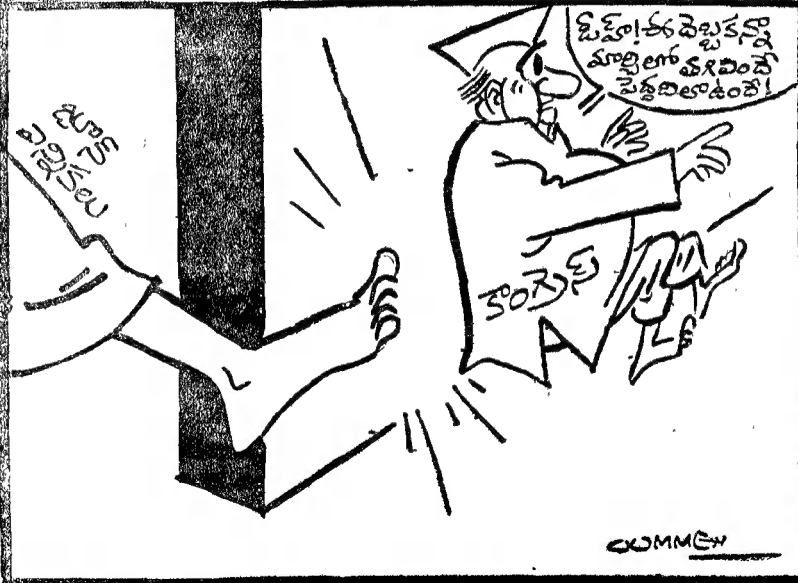
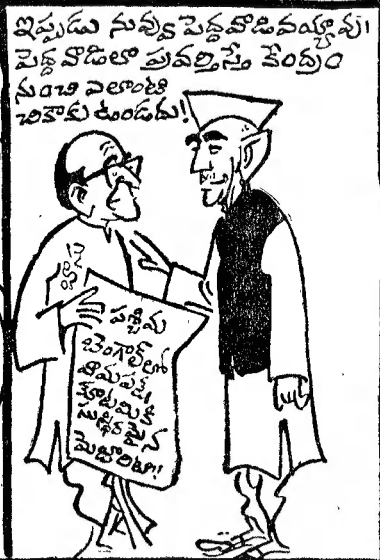
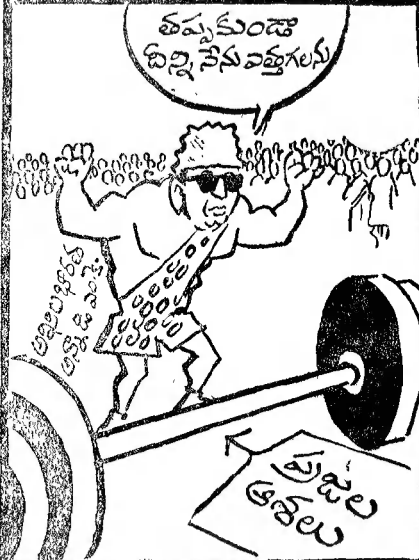
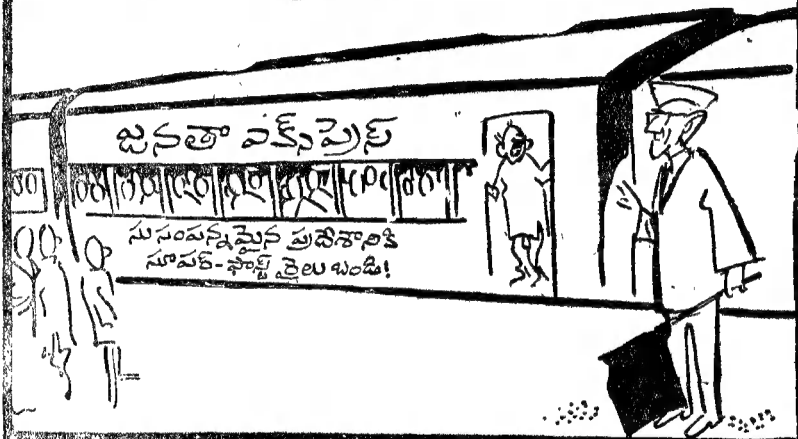

కోరమాండల్ ఫెర్టిలైజర్స్ లిమిటెడ్
126, నరోజినిదేవిరోడ్, సికింద్రాబాదు-500 003

PD 54-CPA-776 11

అంకం మార్కెట్ - ట్యూమ్స్

'కాస్తా ఓర్పుతో ఉండండి! ప్రయాణానికి
ఒక ఏ అడ్డు లేకట్టి!'

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభు వసాద్

నింపాదకుడు :

[1938-1972]

శుక్రవారం : 15-7-77

సింగళనామ సం. అధిక ఆషాఢమాస బ.చతుర్దశి
సంపుటము 70 : సంచిక : 46

నింపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

పోస్ట్ కో నిడది చందా రు. 41-60

ఆరుమాసాల చందా రు. 20-80

విడి పతి వెల 75 పైసలు

అంధప్రతిక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003.

విషయానుక్రమణిక

అట్టమీద బొమ్మ :

శ్రీ వద్య

(ఫోటో : జె.సి)

కథలు :

వగిరిపోయిన రికార్డు ... 12

కళాకారులద్వారా ... 32

సీరియల్ కథలు :

తమసోమాన్వోలిర్ మయ... 7

ఒక కన్య చెప్పిన కథ ... 19

కమ్మరి (గొలుసు కథ)... 38

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

కోకపోకడ-4, ఉత్తరాలు, తానా చేపలను

అపరమా? - 6, ధర్మనధం, నర్స

చిత్రాలు-17, హైదరాబాద్ కోట్

బుక్ - 18, సినిమా-25, అమెరికాలో

తెలుగు నభలు-31, చినుకుల చిహ్నములు

(కార్టూన్) - 36, వారపత్రిక 46

సాహిత్య విద్వత్, అసి-ఇసి-అసి-48,

డాక్టర్ నలహాలు-50.

తప్పక
చూడండి!

బావజ్య విక్రం

గోంగి-యమున-సిరస్సు

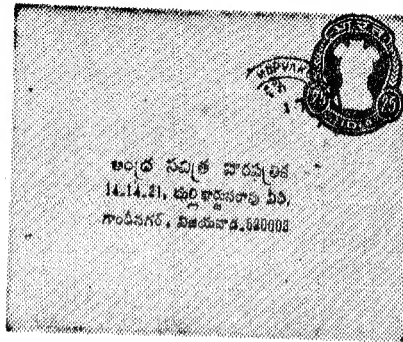
VITAYA

విజయనికేతన్

అట్టమీద బొమ్మ

4.6.77 మీ [మా] పత్రిక

వీక్లీ శారద ముఖచిత్రంలో చాలా ఎక్సలెంట్ గా వెలువడింది. ముఖచిత్రంలోని అందం కళ్ళకు ఆకట్టుకునేలా వుంది. క్రొత్త సీరియల్ తమ సామాజోత్పరమయ మోడల్స్ నే పమ్మర్చి అమితంగా ఆకర్షించింది. ఇందులో వాస్తవికత పూడి పడ్డట్లు కనపడుతుంది. కథలు మూడున్నూ చదవడానికి ఫర్వాలేదనిపించాయి. పి.జి.పట్నాయక్, డి.నూర్యనారాయణ, (బుపుద్ రాక్)

చిత్రము అంతగా ఆకర్షించలేక పోయినా విముక్తి, ఉప్పుకల్లు కథలు మమ్మలను చాలా ఆకట్టుకో న్నాయి. ఈ నాటి సమాజములో రాజారావులాంటి వ్యక్తులు ఎందరో ఉన్నారని శ్రీ కె రామమోహన రావుగారు రచించిన విముక్తి ద్వారా తెలుసుకు న్నాము.

సి.హెచ్. రామారావు, వై. సత్తిబాబు (గజపతి నగరం.)

సి ని వూ

విజయనిర్మల గారిని శ్రీనివాస్ గారు పదేపదే మూడవో గా సంబోధిస్తున్నారు. ఏవీటో కిటుకు? రోజారమణి వాణిశ్రీ లెవల్ పటమ్మ ప్రద గ్నించారట .... అంటే ఏ లెవల్ ? అడవి రాముడు సినిమాకి వచ్చేంత ప్రజల బ్రహ్మోత్సాహానికి కూడా రాకేమో !.. పని — శ్రీనివాస్ గారి ఉపాచ... అడవిరాముడు ప్రదర్శించబడ. తున్న ధియేటరులోని ఒక షోకి వచ్చే ప్రజో, ప్రదర్శించ బడిన మొత్తం రోజుల ప్రేక్షకుల సమూహమో లేక దేశం మొత్తం మీద ఆ సినిమాకి వచ్చే ప్రజో సెలవియ్యలేదు..

ఫలానా నవరస భరిత మయిన పాత్రకి న్యాయం చెయ్యగల పటి జమున ఒక్కతేష్ట అభిప్రాయ పడ్డారు శ్రీనివాస్ గారు. ఇంతకీ సదరు నిర్మాత అదృష్టవంతుడే.

ఎ. జ్ఞానేశ్వరరావు, (సిద్దిపేట)

క థ లు

24.6.77 నాడు వెలువడిన సచిత్రవార పత్రిక మాకు చాలా సచ్చింది. ఇందులోని కథలు మూడు ముచ్చటగా ఆసక్తి దాయకంగా వున్నాయి. ఘోషము ఫణి కథ చాలా సచ్చింది.

టి. ఈశ్వరయ్య, (మెదక్.)

24.6.77వ తేదీ అందాల పటి శారద ముఖ చిత్రంలో వెలువడ్డ ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికవండర్ ఫుల్. నీతిని బోధించే ధర్మపథం శీర్షిక పత్రిక కే ప్లై రెట్. 34వ పేజీలోని తులసిరాంగారి కార్టూకు కడుపుబ్బ నవ్వించింది. ఎప్పుడూ మా పత్రిక యీలాగే సవ్యస్థండాని నా ఆశయం. అబ్దుల్ సలావ్. (అల్వాసల్లి)

24.6.77 ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంచి కలో రామచంద్రంగారి కోమలి — కోరిక కథ చాలా రమణీయంగా వున్నది. ఈ పత్రికలో లోకం — పోకడ అను ఉపన్ కార్టూప్లు, కడుపుబ్బనవ్వించు చున్నవి. ఒక కన్య చెప్పినకథ సీరియల్ ఎంతో సహజమైన సంఘటనలతో చాలా చక్కగా సాగు తుంది.

యస్. ఎచ్. సింగ్, యం. శంకర్, (కరీంనగర్)

ఆంధ్రుల అభిమాన పత్రికగా ఆంధ్రపత్రికకు ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానం వున్నదన్న విశాన్నికాదన లేరన్న ధైర్యం ఈ కలానికి వుంది. గత నాలుగు వారాలుగా అంగ విస్ఫాసాల్ని ప్రదర్శించే యువతుల చిత్రాలను ముఖచిత్రాలుగా వేయటంపల్ల తాత్కాలికంగా మార్కెట్ పెరిగితే పెరగవచ్చునేమోగానీ

పాటకుంకు పత్రిక పట్టుపున్న గౌరవ భావం పోయే ప్రమాదం వుందని చెప్పటానికి విచారిస్తున్నాను. కాబట్టి ముఖచిత్రం పట్ల శ్రద్ధవహించి అసభ్య తకు తావులేకుండా చూడవలసిందిగా పత్రిక అభిమానిగా మిమ్మల్ని అభ్యర్థిస్తున్నాను ... ఎస్. ఎస్. ప్రసాద్. (కాశీబుగ్గ)

24.6.77 తేదీ నాటి మా ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక శారద ముఖ చిత్రంలో సింగారిండు కున్నట్లుంది. ఇటువంటి అందమైన పోటో దించిన జే.వి. గార్కి అభినందనములు. కథలలో ఫణి కథ చాలా చాలా బాగుంది.

బొడ్డే పల్లి నారాయణమూర్తి, (అక్కంపేట)

శారదముఖచిత్రంలో వెలువడిన ఆంధ్రవార పత్రిక మనసుకి విందు చేసింది. అక్షర నిరీక్షణ యువభావానికి, సహజీవనానికి అద్దం పట్టిందని చెప్పొచ్చు. సామాన్యది సణుగుడు లేక సోపదం మాకంత బాగాలేదు.

సుధాంధు, రవికుమార్, (హుజురపేట)

మీ (మా) 1.7.1977 వారపత్రిక ముఖ చిత్రం వర్తమాన పటి కుమారి జయసుధ ముఖ

అగ్నిపర్వతాలు అత్యంత భయంకరమైన ప్రకృతి ఉల్పాతాలలో భాగం. ఈ అగ్ని పర్వతాల ప్రేలుళ్లు మైళ్ళకు మైళ్ళు పర్వతం సమస్త సచరాచర జీవరాసి నంతటివీ పూర్తిగా తుడిచి పేట్టివ చరిత మనకు కోక్కలగా కనిపిస్తుంది. ఈ అగ్నిపర్వతాల నుంచి నవహించే లావా సహపాం అనేక నగరాలను భస్మీభూతం చేసి, అక్కడ ప్రాణు లన్నింటినీ తుడిచి పేట్టింది. నము ద గర్భంలోనూ లేదా భూమి పెంకు క్రింద యీ అగ్నిపర్వత ప్రవంసలు భూకంపాలకు కారణ మవుతాయి.

ఈ అగ్ని పర్వతాల ప్రేలుళ్లు మృతు

“లావా” చేపల ఆహారమా ?

పుమా, సర్ప విశాసాన్నీ కొనితెసాయి. అయితే ఈ భయంకరమైన లావా ప్రవాహం, సర్పతాల నుండి కిందికి జాలవారి, త్వరగా చల్లబడతూ మైదాన ప్రాంతాలను చేరే టప్పుడు, ఆ బూడిద విశాల ప్రాంతాలను కప్పివేస్తుంది దీనివల్ల అగ్ని పర్వత బిలం నుండి పదుల కోట్లమీటర్ల దూరం వరకు తమూ దట్టమైన పొర ఏర్పడుతుంది. ఇక్కడ కూడా జీవరాసి పంధిస్తుందా ? సదులలోకి, సరస్సు లోకి ప్రవహించే యీ లావా సహపాపు బూడిద సృతికే ఫలితాలను

యివ్వదనీ, పై పెచ్చు చేపల సంతతి పుష్కలంగా పెరగడానికి తోడ్పడుతుందని కంచత్కా [సోవియట్ దూర ప్రాచ్యం] అగ్నిపర్వత పరిశోధకులు యిటీవల కొనసాగిం చిన అధ్యయనాలు తెలుపుతున్నాయి.

ఈ బూడిదలో అనేక ఖనిజాలు, అవగాళు సమృద్ధిగా వుంటాయి. ఇది త్వరగా నీటిలో కరిగిపోయి, నీటి నాచు బలంగా పెరగడానికి ఉపకరిస్తుంది. ఇది చేపలకు బలకరమైన ఆహారంగా ఉపకరిస్తుంది. లావా సహపాం బూడిద ఎక్కువ పడిన అజ్ఞానెయోగ సరస్సు లోని జీవజాలాన్ని యీ పరిశోధకులు ఇటీవల గమనించి, దీనిలో మత్స్య పంపద అపారంగా పెరిగిందని నిర్ధారించారు.

“భంకా బూజపట్టిన పాత భావాలనే పట్టుకు వేల్చాడితే ఏలా? రోజులు మారుతున్నాయి. వాటితోపాటు మనమూ మారాలి. తప్పదు...” అంది అరుణ ఆవేశంగా!

“అగనే అమ్మదూ! ‘వెయిటింగ్ రూం’లో కూర్చోని లెక్కర్లు దంచడమంత సులభం కాదు, మారడమంటే! పూటకొక చీర మార్చినంత సులభంగా మారిపోవు మనసుమో మనసులు...” అంది రజని!

అంతకు ముందురోజు జరగబోయి తప్పి పోయిన ప్రమాదం గురించి, ఆ ఆరునాటి తల్లి అభ్యంతరాన్ని గురించి సుజాత చెప్పే దానిమీద స్నేహితురాలిద్దరూ వెలిబుచ్చిన అభి పాయాలివి!

“మారాలి రజనీ! మారితీరాలి. తార తమ్యాలు చూపించే రోజులు పోయాయి వినాడో! ఇప్పుడు అండరూ వక్కపే” అంది అరుణ అదే ఆవేశంతో!

“అలా అని ఏవరన్నారట!”

“భగవంతుడు. అతనిద్వష్ట్రో అందరూ సమూహమే!”

“నిజం చెప్పావు. కానీ, మనం మాట్లాడేది మానవమాత్రుల గురించి. మనీషి భగవంతుడైనాడు సుప్రస్ చెప్పిందే కరెక్ట్,” అంది రజని, చిన్నగా నవ్వి!

అరుణ అంగీకరించలేదు... “సుప్రస్ చెప్పే మనుషులంతా వక్కపే అందరిలో వక్కపే రక్తం... ఒకేపేదమైన అవయవ నిర్మాణం... అటువంటపుడు ఈ విశేషాలెందుకు?” అంది.

రజని మళ్ళీ నవ్వింది! “సుప్రస్ మాట్లాడేది అనాటమీ! నేను చెప్పేది సైకాలజీ. ఈ రెండింటికీ చాలా వ్యత్యాసముంది. ఆ వ్యత్యాసంయొక్క ప్రతిరూపమే మనీషి! ఏలక్కి వీల్చి శత్రువు. కుండేలుకి నక్క శత్రువు. లేడిపిల్లకు పులిశత్రువు. కానీ విచిత్రమేమిటంటే... ఈ భూమ్మీద మనీషికున్న ఏకైక శత్రువు... మనీషి! తోటి వ్యక్తిని వ్యక్తిగా గౌరవించలేని అనాగరికత ఒక్క మనీషిలోనే ఉంది. ప్రపంచమంతటా ఈ అనాగరికత పుష్పంగా కనిపిస్తోంది. సివిలిజేషన్ బాగా పెరిగిన దేశాలలోనే తోటి మనీషిని దానిరని చేశారు. మనీషి రంగుకే ప్రాధాన్యతనిచ్చి కొందరిని అణగదొక్కుతున్నాయి, కొన్ని దేశాలు. కులానికి, మతానికి

సీ రి య త్

తమనామా జ్యోతిర్మముకు

ఎం.సి.ఆర్.రాధాకృష్ణ

(గత సంచిక అరువాయి)

నివాళులుపట్టి సున్నితమైన సెంటిమెంటును పరమధాందసమైన ఆచారాలుగా మార్చి, ఆ చీకటిలోనే గుడ్డి బతుకులు బతుకుతున్నారని కొందరు.

“వాళ్ళకూ తెలుసు రక్తం, రంగు, అవయవ నిర్మాణాలు ఒకటేనని. కానీ ఒక మనీషిమీద వేరొక మనీషి ఆధిక్యత కలిగి ఉండాలనే ప్రయత్నిస్తాడు. ఈ బలహీనత స్పష్టమే అని ఉండేమో! వేరే ప్రత్యేకమైన ఆధిక్యతలు లేనివ్యక్తి, తన పుట్టుకను ఎరుపు తెచ్చుకుంటాడు. తను గొప్పవాడు కాక పోతేనే... తన పుట్టుకే గొప్పదంటాడు. దేముడే తనని ప్రత్యేకంగా పుట్టించాడంటాడు. అదొక వెర్రి ప్రలోభం. దానిలోనే తప్పి!”

జరిగినకథ 3: చలపతిరావు,

కామాక్షమ్మలకు సుజాత ఒక్కతే కూతురు. సుజాత పెద్దన్న రామం ఉద్యోగంలేక, చిన్నన్న ముఠి నాలుకాల పిచ్చిలోను తిరుగుతుంటారు. సుజాత, అరుణ, రజని క్లాస్ మేట్స్. అరుణ టెన్నిస్ అడే శీఖర్ ని ప్రేమిస్తుంది. తన పెళ్ళికి కట్నంకోసం ఇల్లమ్మలనుకోవటంతో అసలు పెళ్ళి చేసుకోనంటుంది సుజాత. పరధ్యానంగా నడుస్తూ బప్పుకింద పడబోతున్న సుజాతని రక్షిస్తాడు విక్టర్.

కాబట్టి.. మనస్సుకువృంత సులభంగా మారిపోదు, సమాజం. ఎందుకంటే.. వాళ్ళు నమ్ముకున్న తారతమ్యాలమధ్య అంటులేని స్వర్గముంది. స్వర్గాన్ని జయించగలిగినాడే.. “పుచ్చేపే మార్పు సాధ్యం.” అంది!

“నిజమే! అందుకే ఎన్నిచట్టాలుచేసినా.. సంఘసంస్కర్తలు ఎంతగా ప్రయత్నించినా, కొన్నిదురాచారాలు వినాటికీ ప్రబలుతున్నవే గని.. నమసి సోపడంలేదు.” అంది, సుజాత!

“సంఘాన్ని సంస్కరించాలనే అందరూ అంటున్నారు. ఏవోట విన్నా అదేమాట. అయితే ఈ సంఘమనేది ఎక్కడుందట? అది మనలోనే ఉంది. లేదా.. మనమే ఉన్నాం దానిలో! కాబట్టి.. ముందుగా మారవలసింది మనం. గమ్మతే మిటంటే.. మనీషి దినదినానికి మారుతూనే ఉన్నాడు.. ఆ మార్పు తనకు అనుగుణంగా ఉంటే! అంటే ఏదైనా మార్పురాలంటే.. ఆ మార్పులేవేమంచి, చెడులను కూడా మనీషి బేరీజు వేసి చూసుకుంటాడు. మనీషి దృష్టిలో.. మంచి, చెడుల నిర్వచనంలేదు. తనకు అక్కరకు వచ్చేదే మంచి.. అక్కరకురానిదే దైవా చెడే...!

ముఖ్యంగా రెండు సంస్కరణలనుగురించి చూద్దాం. రాజా రామమోహనరాయలు నవాగమనాన్ని వ్యతిరేకించాడు. కందుకూరివీరేశలింగంగారు.. విధవలను, పతితలను ఉద్ధరించాలనే తలంపుతో ఉద్యమాన్ని లేవదీశారు. మొదటిది బ్రహ్మాండమైన విజయాన్ని సాధించింది. రెండవది.. ఈనాటికి దిగంతాల అవతేఉంది. కారణం ఏమిటంటారు మీరు? మనీషిలోని భయం మొదటి దానివిజయానికి కారణమైతే.. అదేమనీషిలోని స్వార్థం. రెండవ సంస్కరణ వైఫర్యానికి కారణం. సహాగమనాన్ని ప్రోత్సహించి, అమలుజరిపినా ట్రం చాలా నిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షిస్తుంది. కానీ విధవలను పెళ్ళిచేసుకొని తీరాలని నిబంధనలు లేవు. పతితలనుద్ధరించాలని నియమంలేదు. ఇదివ్యక్తియొక్క మనసునకు సంబంధించినది. అంటే చట్టరీత్యా లేదగిన సంస్కరణలు కొన్నయితే మనీషి మనసును తట్టిలేసి నిజాన్ని చూపించే సంస్కరణలు మరికొన్ని అందుకని ఈరెండవ కోవకు చెందినవి. అంతసులభంగా అమలు జరుగవు. పరిస్థితులు ఇలానేకొనసాగితే అసలు అమలుజరగక పోవచ్చు కూడా!

నల్లమందు మత్తులా, తాగుడు నిషేధ

మనసి కొన్ని అతీత వస్తుకాకు బానిస. కాబట్టి నీవు నీ స్వరంగ కృషి తగిన ఫలితాన్నివ్వడంలేదు" అంది రజని.

"హాతే పోయిందిగాని నీ ఉపన్యాసం మా తం బ్రహ్మాండంగా ఉందే" అంటూ మెచ్చుకుంది ఆరుణ చిన్నగానవ్వి.

"నాది ఉపన్యాసమే! నువ్వేమో చేసి చూపించాడను కుంటున్నావ్. కాబట్టి నువ్వే గొప్పవాని" అంది రజని అదోలానవ్వి. ఆ మాట అంటున్నప్పుడు సుజాత వైపు కీగంట చూసింది.

సుజాత రజని చూపుకోని అంతరార్థాన్ని గ్రహించి, మాట్లాడవద్దన్నట్లు సైగ చేసింది.

రజని సుజాత పైగను ష్య పెట్టలేదు. "అరుణ! ఒక్క పళ్ళ వేస్తాను ఏం అనకోకు" అంది.

"అంతగా అనుకునే వత్తేముందబ్బా" అని వింతగా కాసి. ఫరవాలేదు, అడుగు. మనలో మనకు అనుకోవడా లేమిటి?" అంది ఆరుణ.

"నువ్వు శేఖర్ మనమూర్తిగా పేమి పున్నావు అతనూ నిన్ను అంత గతంగానే ప్రేమిస్తున్నాడంటావా?"

ఉపించని పళ్ళకు ఆరుణ ముందు తెల్లబోయినా అంతలోనే జేరుకొని అంది. "ఎందుకా సందేహం?"

"సందేహం నాదేలే! తొందరపడి మగ వాళ్ళను నమ్మకూడదంటారు శేఖర్ మంచి వాడే కావచ్చు. కానీ..."

"కానీ ... అతను కూడా అందరి నంటి మగరాయుడే అని నీ అభి సాయం అంతేనా?" అరుణ సూటిగా చూస్తూ అంది.

"కాడని గ్యారంటీ ఏమిటి?"

"లేదు! అయినా! నమ్మకం అంతే!"

"నీ నమ్మకం పొకపాటని రుజువైతే?"

"ఉప్పుతలంగా మనం కూర్చున్నచోట భగమి బద్దలయితే? - ఇదీ అంతే" అరుణ నవ్వింది.

రజని కూడా నవ్వి అంది "అంత గతంగా ప్రేమిస్తున్నారా అబ్బి?"

"ఏం? కూడదా?"

"కూడదనికావే! చూటవరసకి శేఖర్ నిన్ను కాదని వేరొక ఆ మ్మాయి నెంట్ పడ్డాడే అనుకో... ఏం చెప్పావ్?"

8 ఆంధ్రనీతివార్షిక 15-7-77

"అది అతని ఖర్మ..." అరుణ చాలా తేలిగ్గా అంది.

"అయితే నువ్వేమీ అనుకోవా?" రజని ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఎందుకనుకోను? నమ్మించి మోసం చేశాడని బాధపడతాను. అంతకుంటే ఎక్కువగా అనుకోవడానికేమింది?"

"ఏమిలేదా?"

ఆరుణ గట్టిగా నవ్వి అంది! "ఏమిటే అలా తెల్లబోతావ్! ఒక వేళ అయితే, గియితే నువ్వన్నట్టే జరిగిందనుకో! ఏం చెయ్యమంటావు నన్ను! బాపిలో ఉరక మంటావా? నంటిండా ప్లీట్ ల వంపు కొని నివ్వంటింతుకోమంటావా? లేకపోతే సినిమాలోలా విషాద గీతికలు అలాపించ అంటావా? కాస్తోతే ఓ వారం రోజుల మూడ్ పాడవుతుంది. డబ్బాల్..."

"ఏమిటో అనుకున్నానుగాని ... నువ్వు చాలా గట్టిదానివే" అంది, రజని... ఆరుణ వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ!

సుజాత కల్పి. మకాసి అంది! "ఇది గట్టిదో కాదో తెలియగాని నువ్వుంత మొద్దు వని నేను అనుకోలేదు. దాని గట్టితన

మంతా మాటలోనే! నిజమే ననుకొని నమ్మితే... వచ్చుతో కాలెస్టాస్!"

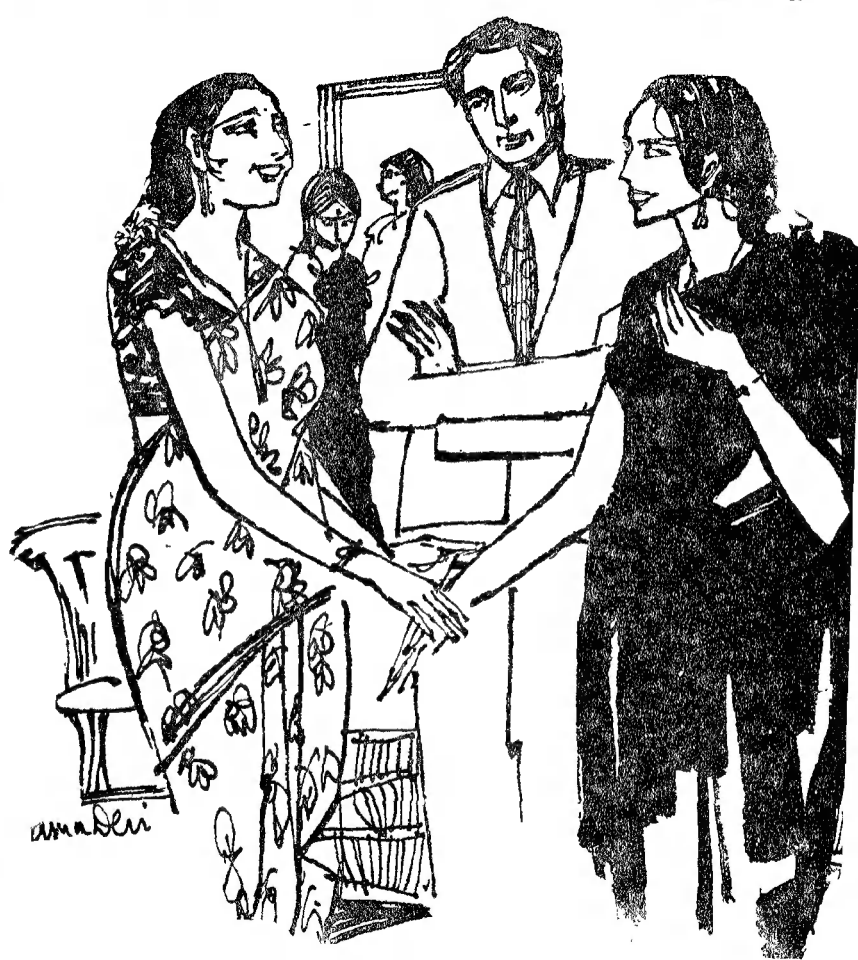
సుజాత మాటలకు ఆరుణ నవ్వేసింది!

రజని అన్నగారి పేరు నిరంజన్! బి. కాం పాస్ చేచువు మానేసి, తండ్రికి వ్యాసారంలో సహాయంగా ఉంటున్నాడు. అతనికి వివాహమైన నిదేశ కు పుట్టింది, ఓపాప! అందుకని బాల పారే ఘనంగా ఏర్పాటు చేశారు.

ఆ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని ఆరుణను సుజాతను ఆహ్వానించింది రజని! పానికోం ఆరుణ చిన్న బంగారపుటంగాన్ని కొంటే సుజాత మాత్రం ఒక చిన్నగను తీసింది. ఇద్దరూ అనుకున్న పనులగానికి కలిసేకొన్నారు రజని యింటికి!

గుమ్మంలోనే ఎదురై, స్వగతం పలికింది, రజని! ఇంతలో రజని వదిలగారు శశి, తండ్రి శివరాంగారు కూడా వచ్చింది. ద్దరినీ పొక రించారు సుజాత, ఆరుణ కాక రజని కుటుంబ స్నేహితులు, బంధువులు కూడా చాలామంది వచ్చారు

నిరంజన్ స్నేహితులు ఒక్కొక్కరి వస్తున్నారు. వచ్చినవారిని కూర్చోబెట్టి, వాళ్ళ

అనసరాలు గమనించడంతో ఇంటికి పొది చాలా పాడవుడిగా ఉన్నారు.

అరుణ, సుజాత కూడా అందరూపద్ధవి వారిస్తున్నానినకుండా ఏర్పాట్లలో సహాయానికి దిగారు.

సుజాత 'రి. ఫెవ్ మెంట్ ప్యాకెట్'ను అతిథులకు అందిస్తూంటే నిరంజన్ వచ్చాడు అమె. దగ్గరకు.

"మాడండి! అతిథులుగవచ్చి మీరిలా పనిలోనికి చొరబడం నాకు బాగాలేదు. ఆ టేను యిలా అందించి, మీరువేలి పోయిగా కూర్చోండి." అన్నాడు.

"పరవాలేదండీ! రజనీయిల్లంటే అది మాయిలే. ఇక్కడ మాకు మర్యాదలేమిటి?". అంది, సుజాత వల్చుగానన్వి!

నిరంజన్ తిరిగి వీధి చెప్పబోయేలోగా రజనీ వచ్చింది.

"బాబ్బీ వచ్చాడు." అందినన్నానె!

"అలాగ!" అంటూ పాడవుడిగా వెళ్లి పోయాడు, నిరంజన్.. అక్కడినుండి!

"బాబ్బీ ఎవరు?" అడిగింది సుజాత.

"నా అన్నయ్య ఫ్రెండులే! రా... పరిచయం చేస్తాను చాలా గమ్మత్తయిన వ్యక్తి" అంది రజనీ.

"పద్దు లేనే ఊరికినే అడిగాను" అంటూ మొహమాట పడింది సుజాత.

"మరేం కొంపలు మునిగిపోవు గాని వెళ్తారా! ప్రతిదానికి మరీ అంత బెదురు పనికిరాదు" అంది సుజాత చేయి అందుకొని రజనీ!

"బెదురెవరికి?" అంటూ వచ్చాడు నిరంజన్.

అతని వెనుకనే వచ్చిన విక్టర్ను చూసి ఇశ్చర్యపోయింది సుజాత.

"హెల్లో మీరేనా?" అంటూ విక్టర్ కూడా ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తే...

"ఈవిడ నీకెల్లా తెలుసోయ్!" అంటూ ను కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు నిరంజన్!

"ఓసారి చెప్పాను కదూ ఆక్సిడెంట్ రించి" అంటూ జ్ఞాపకం చేశాడు విక్టర్.

"అయితే ఆ వీరాధివీరుడిని నువ్వేనన్న గాట! మా సుజాత చెప్పే ఆ వ్యక్తిని నువ్వేనన్న అనుమానం కూడా రాలేదు మా!" అంది రజనీ.

విక్టర్ నిశ్చలంగా నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

అరుణని కూడా కేకేసిల్పి విక్టర్కు

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

పరిచయం చేసింది రజనీ.

"నూ సుజాత సాణాలు కాపాడి మళ్ళీ చూలో పడేశారు. చాలా చాలా ధన్యవాదాలు" అంది అరుణ నవ్వి.

"ఇంత అలస్యంగానా ధన్యవాదాలు నిరంజన్ నవ్వాడు.

"బెటర్ లెట్, డేస్ నెవర్ అన్నారు. సంతోషించండి" అంది రజనీ.

"చాలా సంతోషం నరేనా?" అని చుట్టూ చూసి "మనం నిలబడే మాట్లాడా అని నిబంధన లేకపోతే ఏక్కడ యి నా కూర్చుంటే బావుంటుందను కుంటాను" అంటూ ప్రపోజ్ చేశాడు విక్టర్.

అతని సూచనకు అందరూ తమ ఆమోదాన్ని తెలియచేశారు.

నిరంజన్ మూతం "మితో కూర్చోని కబుర్లు చెప్పడానికి నాకు తీరుబడిలేదు. మీరు మాట్లాడుతూ ఉండండి! నేను వెళ్ళి వని చూసుకుంటాను" అని వెళ్ళిపోయాడు.

"మీరంతా బి.యస్సీ. చదువుతున్నారను కుంటాను!" అన్నాడు విక్టర్... అందరూ కూర్చున్న తరువాత!

"జానండి నేను, రజనీ, అరుణ... ఒకే క్లాసు" అంది సుజాత!

"మీ గ్రూపేమిటి?"

"జావాలజీ మెయిన్... బొటనీ, కెమిస్ట్రీలు నభిడరీలు..." చెప్పింది అరుణ!

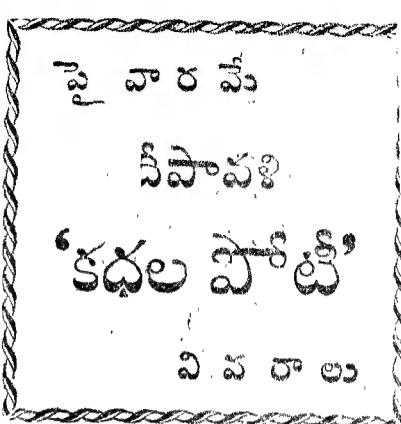
"జావాలజీ అంటే... కప్పలా అని కోస్తారు అదేనా?" విక్టర్ చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఒక్క కప్పలేమిటి? దొరకాలేగాని... మనుషుల్నికూడా కోసిపారేస్తాం..." అంది రజనీ!

"మనుషుల్నికూడా కోసిపారేయడానికి వేరే వాళ్ళున్నారుగాని... నీకెందుకా శ్రమ" అని నవ్వి "అన్నిరకాల జంతువులను కోసి ఏం చేస్తారు?" అని అడిగాడు విక్టర్!

"చూస్తాం. చూసి నేర్చుకుంటాం. నేర్చుకున్నది పరీక్షలలో వ్రాసి, క్లాసు తెచ్చు కొని ఏమైస్సీరో చేరి..."

రజనీ మాటలకు మధ్యలోనే అడ్డు తగిలి అన్నాడు విక్టర్! "ఆ పై న రీసెర్చి చేసి ఓ డాక్టరేటు డిగ్రీని సంపాదించి, మెడలో వేసుకుని తిరుగుతారు. అదికాదు నేను అడి

గేది. మీరింత కష్ట పడి నేర్చుకున్న విద్యతో నమాజాని కేవిధంగా సహాయపడగలరని ... నా నందేహం. ఎందుకంటే మీరు చదువు పూర్తి చేసుకున్న తరువాత టవరో పీరివి ఉద్యోగం యిస్తే తప్ప... మీ చదువులు మీకు ఉపాధిని కల్పించవు. మీ నిజ్జానాన్ని పెట్టుబడిగా పెట్టి స్వయం ఉపాధిని కల్పించుకోలేరు. ఒక్క మీరు చదువుతున్న చిట్టకే నోడు. ప్రస్తుతం కళాశాలల్లో చదువులతీరే అంత! ఏ డాక్టరీ, ఇంజనీర్... లేక అటువంటి వృత్తి సంబంధ మైన కోర్సులతో తప్పించి చాలా వరకూ జీవితానికి పనికిరాని విజ్ఞానమే! కార్పొరేటరీ, టేనరీ, డ్రైరియంగ్, పాత్రి, హార్టికల్చర్ మొదలైన వృత్తి విద్యలు ఎన్నో ఉన్నాయి. మీరు చదివే చదువులకంటే అవి మంచి వేమో!"

"కావచ్చు. కానీ దానికి మేము ఏలా బాధ్యులం? మాకాలేఖతో అభ్యసయే కోర్సు చదవగలం కాని లేనిదాన్ని ఏలాచదువుతాం?" అంది, రజనీ!

"అభ్యసయే కోర్సుకూడా చదవలేరు." విక్టర్ అన్నాడు. "కొన్ని గ్రూపులకు రక్షి ఎక్కువగా ఉంటుంది. కానీ అందరికీ తగినన్ని సీట్లుండవు. కాబట్టి మిగిలినవాళ్ళు ఇష్టంలేకపోయినా. వేరే గ్రూపులు తీసుకుంటారు. ఆమధ్య మాస్టేసీలును తిన్నూట్టి అడ్మిట్ చేయటానికని ఓ కాలేజీకి వెళ్ళాను. ఆకుర్రాడికైతే మంచి నూర్చులే నచ్చాయి గాని అతనికి కావలసిన గ్రూప్లో భాగిలులేవు చివరకు వెతగా వెతగా అంటూ వదిలేసిన గ్రూప్లో భాగి కనిపించింది అది చాలామంది అందులోనే చేరిపోయాడతను" అంటే అరుణునిలేని చదువునూట! కానీ సునివన్న గ్రూపుల్లో సీట్లను పరిమితి చేసే

పి.వి.కె. రావు, B.A., సెక్స్ సెషలిస్ట్

వైద్యవిద్య - వైద్యచార్య
సామ్రాజ్యవేదాంగం నరమల బల
హింస, అంగము చిన్నదగుట,
శిశువులను, శుభ్రస్వస్థులను,
శుభ్రరోగములకు, మానసిక
వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స,
హింస ద్వారాకూడా చికిత్సగలదు.

రా మాన్ డ్ల ని క్

టి.వి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

74సం.గా అఖండ ప్రఖ్యాతిగాంచిన

నారసింహాలేఖ్యం

రిజిస్టర్డ్ టేబ్లెట్ మార్కెట్

అన్ని రకములైన (ముఖ్యముగా పురమల) బలహీనతలను పోగొట్టి రక్త పుద్గిని, పుష్టిని కల్గించు వాచికము. 1డబ్బా రు. 7-25 హాస్టెజ్ ప్రత్యేకము.

పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,

పెరిదేపి 523273 (వకాశంజిల్లా)

కొట్టాగు ఉచితము, కోరినవాకి విజన్లను ఇవ్వబడును.

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హెడన్ సా

విరేచనముతో

చికిత్సను పొందండి

శస్త్రచికిత్స

అనవసరమౌతుంది!

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

ఆగ్రూపుకావాలని వచ్చిన అధిక సంఖ్యాకులను పనికిరాని మిగిలిన గ్రూపుల్లోకి బలవంతంగా తోలడం అన్యాయం. ఈవాటికూ రాళ్ళు కూడా ఏదోఒకటి చదవాలని ఎగబడ్డం మినహా దానివలన... భవిష్యత్తులో లాభమేమిటిని ఆలోచించరు..."

"దానిక్కారణ మేమిటంటారు?" అడిగింది, అరుణ!

"భయం..." విక్టర్ నవ్వాడు...

"భయమా?"

"నా అభిప్రాయంలో, అంతే! డిగ్రీవస్తే నిగుసుస్తా ఉద్యోగమైనా రావచ్చని ఆశ గ్యారంటీగా వచ్చే ఆదాయంమీద ఆశ... మనిషిని, ఈదేశంలో కష్టపడి పనిచేయకుండా చేస్తున్నది. పనికిరాని కొర్నులు చదివే బదులు అభిరుచి వున్న గ్రూపులో సీటు లభ్యంకావ పుడు... అడబ్బుతో... ఏదో చిన్న వ్యాపారం మొదలుపెట్టొచ్చు. కానీ.. భయం. 'రిస్క్' తీసుకోవడానికి అంగీకరించం మనం! మన దేశంలో ఒక్కలాది నిరుద్యోగులున్నారు. వాళ్ళలో మాటికి తొంభై తొమ్మిదిమంది. ఉద్యోగ ప్రయత్నం మినహా వేరే జీవనోపాధికి ప్రయత్నించరు. చిన్న చిన్నసమలు చేయడానికి నామోషి. కనీసం ఉద్యోగం దొరికేవరకైనా ఏదోఒకటి చెయ్యొచ్చు. కానీ చెయ్యరు. అస్టి కేషన్ ఫీజుదగ్గరనుండి ఇంటర్ ఫ్యూజు వెల్లి రావడానికూడా ఇంటివాళ్లే డబ్బివ్వాలి.

"మనవాళ్ళకు కష్టపడి పనిచేయడంలోని విలువ తెలిదు. విదేశాలలో చదువుకుంటూన్న రోజుల్లోనే హోటళ్ళలో సర్వర్లుగా కార్లు తుడిచే క్లీనర్లుగా, పేవర్ బాయర్లుగా పనిచేసి డబ్బు సంపాదించుకుంటారు. అలా చేయడానికి వాళ్ళు సిగ్గుపడరు. ఒక వ్యక్తి స్వంతంగా సంపాదించుకో గలిగిననాడే అతనికి బాధ్యత తెలిసినప్పటిది. అప్పడే... జీవితంలో ముందుకు పోగలమన్న ఆత్మ విశ్వాసం కలుగు తుంది. ఎదురుదెబ్బ తగిలితే తట్టుకొని నిలబడగల స్ఫెర్లం వస్తుంది. కానీ మన విధానమే వెరు. జీవితమంటే వడ్డించిన వికర్మలా ఉండాలి. కష్టపడి బ్రతకాలంటే భయం" అన్నాడు విక్టర్!

శ్రోతలు ముగ్ధురూ... నోట్లా, కళ్ళూ పెద్దవిచేసి విన్నారు అజని మాటల్ని!

సుజాత అన్యమనస్కంగా ఉండటాన్ని

గమనించి "అలా ఉన్నారే? నా మాటలు బాగా బోరు కొట్టాయనుకుంటాను..." అన్నాడు.

"లేదండీ! మీ మాటలే ఆలోచిస్తున్నాను. కానీ దీనికంతకూ మూలం ఎక్కడుంది ఆలోచిస్తున్నాను.

"జాఫూజీ... స్వతంత్ర సమరంలో తను అడుగుపెట్టి. దేశానికి పిలుపుయిచ్చారు తను పాడుపు పాటించి మిగిలినవారిని పాడుపు చెయ్యమని చెప్పారు. తను మధ్యసానానికి దూరంగా ఉండి, మధ్యసానం మానమని సమాజాన్ని కోరారు. హార్గదర్శకత్వమంటే అది! అటువంటి మహోదాత మయిన నాయకులు అంటే తాము నమ్మినని ముందు తామే ఆచరించి చూపే నిజమైన మార్గదర్శకులు... ఈనాడు కనిపించరు!

"కుల, మత తారతమ్యాలు పాటించ గాదనే నివాదం కట్టాలకు వ్యతిరేకంగా చేస్తున్న ప్రకటనలు. ఈ నివాదాలు, సకటనలు చేసేవారు. వాటిని తన విశ్వ జీవితంలో అనులు జరుపుతున్నారా అని నా అనుమానం! ప్రగతి అనేది మాటలకే పరిమితమై మిగిలింది తప్ప ఆచరణలో కనిపించడంలేదు.

"దీపం వెలిగించి పట్టుకొని కళ్ళు మూసుకొని నడుస్తున్నట్లుంది మన పరిస్థితి! అందరూ చెప్పేవారేగాని చేసి చూపించేవారు కనిపించరు" అంది సుజాత నిట్టూర్పు!

విక్టర్ కుతూహలంగా చూశాడమెవ్వెప్పు మెచ్చుకోలుగా!

"కొంపలిసి నీకూ ఓ పెద్ద ఉపన్యాస మివ్వాలనే వాంఛ కలగలేదు కదా" అంది రజని పరిహాసంగా.

"లేదులే కంగారుపడకు" అభయం పారేసింది సుజాత.

"బ్రతికించావు లేకుంటే ఈ ఉపన్యాసం ప్రవాహంలో పడి కొట్టుకుపోయే వాళ్ళం" రజని నవ్వింది.

సుజాత కూడా రజని నవ్వుతో త్రితి కలిసింది.

విక్టర్ అమెవైపు క్షణం, తనను తాను మరిచిపోయి తదేకంగా చూశాడు. అంతలో సభ్యుల గుర్తువచ్చి చూపు మరల్చుకున్నాడు గాని తననో కంట సుజాత కూడా గమనింప వుదని అతనికి తెలిదు.

తను యిద్దరినీ రజని గమనించే విషయం వాళ్ళలో ఏ ఒక్కరికీ తెలీదు.

* * *

నేలను కబళించాలని ఆత్మతగా ఎగసి వస్తున్న కెరటాలు ఒడ్డును తాకి విరిగినడి తెల్లబోతున్నాయి.

రాసుక్కున్న విషన్ నుండి తెరలు, తెరలుగా వినిపిస్తున్న ప్రార్థనా గీతాలు, సముద్రపు హోరులో కలిసిపోతున్నాయి. చీనాబాదం కు రాళ్ళ అరుపులతో, చిన్నపిల్లల కేరింతలతో ఊణ ఊణానికి వచ్చిచేరే జన నందోహంతో బీచ్ అంతా కోలాహలంగా ఉంది

స్నేహితురాళ్ళు ముగ్గురూ స్కాండలు పాయింటుకు కొంచెం దూరంగా కూర్చున్నారు ఇసుకలో.

రజని ఏదో మాట్లాడుతూ ఒక్కసారి సుజాత నైపు చూసింది. సరద్యానంగా నిమగ్నం నైపే చూస్తున్న సుజాత రజని చూపుల్ని గమనించలేదు.

“ఏన్నే” అంటూ రజని హెచ్చరించడంతో ఉలికిపడి ఏమిటన్నట్లు చూసింది.

“ఏమిటా ఆలోచన?” అడిగింది రజని.

“ఆలోచనకాదు. చూస్తున్నాను. ఆ సముదాన్ని చూడు. అంతా నీరే కదూ” అంది సుజాత.

“గొప్ప డిస్కవరీ! వాస్కోడి గమా ఆఫ్ చికాఖ సముద్రం అంటూ నీకో బిరుదు సారయ్యాల తప్పదు” అంది అరుణ నవ్వుతూ.

సుజాత, అరుణ మాటలను లక్ష్యపెట్టలేదు.

“అంతా నీలమే! అసంతంగా ఎలా పరచుకొని ఉందో చూడు” అంది తన్మయంగా!

“ఫరవాలేదే! అమ్మాయిగారికి కవిత్వం వస్తున్నాది” అరుణ-మళ్ళీ నవ్వింది.

“కోయిల కూసేది ఎంత కాలంలోనే” అని “కంగారుపడకు. కవిత్వం చెప్పబోవడం లేదులే” అంది రజని!

“నీ గురించి నాకా పోహలేదు. కవిత్వం చెప్పాలంటే రసానుభూతి కావాలి” అంది అరుణ!

“ఆ రసానుభూతులేమిటో నీకే తెలియాలి” అని గుంభనంగా నవ్వి ... “ఏమంటావ్!” అంది సుజాతతో రజని!

“నీ వాగుడికి దాని సపోర్టు కూడా కావాలా?” చిరాగ్ అంది అరుణ!

“సపోర్టు లేనిదే బ్రతుకే లేదే అమ్మడా” సపోర్టులు నక్రమంగా లేకపోతే ఆశాసాధాలన్నీ కూలి నేలపాలవుతాయి. తస్మాత్ జాగ్రత్త!” అంది రజని తర్జన చూపించి.

తనలా ఊరుకుంటే రజని యింకా ముందుకుపోయే ప్రమాదముందని టాపిక్ మార్చడానికి నిశ్చయించుకుంది సుజాత!

“పరిశ్రమ దగ్గరకొస్తున్నాయి” అంది నాందిగా!

“మనం ఊరుకుంటే అడ్డమైననన్నీ దగ్గరకే వస్తాయి. కమ్మి పుచ్చుకు వెంట బడితేనరి... గవ్...చివ్...” అంది రజని!

“అర్థం లేకుండా వాగకు ఇడియట్...” అని కసిరి “రికార్డు పని యింకా పూర్తి కానలేదు” అంది సుజాత!

అరుణ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వి ... “అదే ఔతుంది” అంది!

“నీకైతే రికార్డు వేసిపెట్టేందుకు ... జంటలున్నారు. మాకెవరున్నారమ్మా ...” అంది రజని!

సుజాత, రజనినైపు కోపంగా చూసింది. రజని బుద్ధిగా లెంపలు చేసుకుని “పొర పాటే దాన్నొక్కదాన్నే వీడిపించడం” అంటూ కిసుక్కున నవ్వింది.

“ఫి.ఫి. నీతో మాట్లాడ్డమేపొరపాటు...” విసుక్కుంది సుజాత...

“రికార్డు పని ఎలా పూర్తి అవుతుందా అని వేసు భయపడి చస్తూంటే మధ్యన

నీ గోలేమిటి?”

“నీ కన్నీ భయమే” రజని అంది. “చదవడానికి భయం, తింటానికి భయం, మాట్లాడ్డానికి, చివరకు ప్రేమించానని చెప్పుకోవడానికి భయమే! ఇంత భయంస్తూరానిని లైన్ లో ఎలా నెట్టుకొన్నావో అర్థం కావడంలేదు..”

“అదేదో చదువు గురించి మాట్లాడుతూంటే నువ్వింకేదో వాగుతున్నావ్!” అరుణ కోపంగా అంది.

రజని నవ్వి, అంది :” అలా అగ్గి బుగ్గి అయిపోకు చిట్టి! సీరియస్ టాపిక్స్ ను మన మెంత తేలిగ్గా తీసుకుంటే ... మనసుకు అంత రిలీఫ్. కాన్ జోక్ చేశానంటే బొత్తిగా మీకు సెన్సాస్ హ్యూమర్ లేకపోతే... ఎలా చచ్చేది, మీతో!”

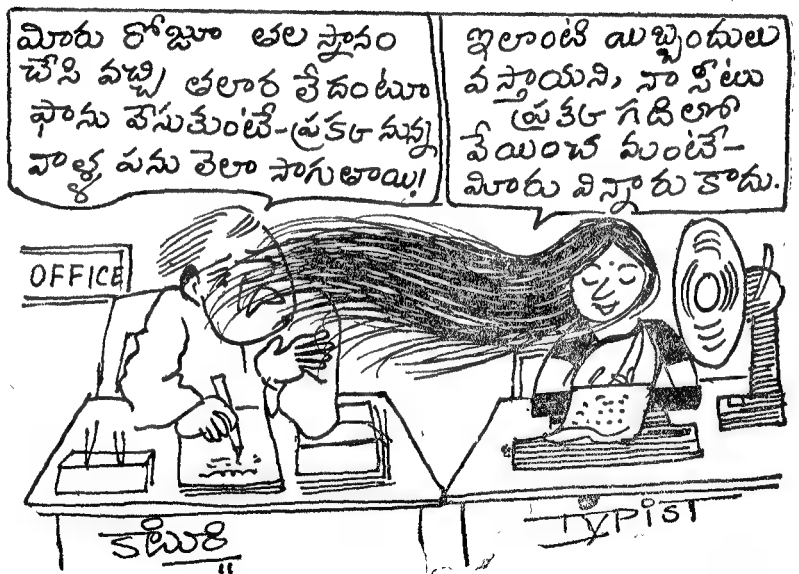
“నువ్వలా మాట్లాడబట్టే ... ప్రాణం హాయిగా ఉంది. నీ చిలిపి తనమే లేకపోతే... జీవితం మరి చచ్చగా అయిపోయేది...నినాడో” అంది, సుజాత వల్చగా నవ్వి!

“స్టాప్ డేర్! అట్టే పొగిడావంటే... అప్పడాలపిండిలా ఊరిపోతాను. ఊ న్కన్న నో సంగతికేంకాని ... చీకటి పడబోతుంది. ఇకలేద్దామా?” అంటూనే లేచినిలబడింది, రజని!

“అన్నడే...” అంటూ... తనూలేచింది అరుణ!

సుజాతకూడాలేచి.. “ఇక పోదాం. వేగరమే యిల్లు చేరాలి. మఱా అమ్మకు అసలే కంగారు...” అంది

(49 వ పేజీ మాడండి)

చల్లని సాయంసంధ్య. పిల్లగాలుల్లో
తేలితూన్నాయి తెల్లని మబ్బులు. పోతూ పోతూ
చల్లని నీటితుంపరలు జల్లుతున్నాయి. కల
కలారావంతో పడులు గుంపులు గుంపులుగా
విగిరిపోతున్నాయి, గూళ్ళు చేరుకోవడానికి
తొందర పడుతూన్నట్టుగా. ఈ చల్లనిగాలి,
చక్కని దృశ్యం, ఏదీ గంగ దృష్టికి తగల
లేదు. ఆమె మనసు ఆరాటంతో, అనహ
వంతో, అనన్యంతో ఉడికిపోతోంది.

చేతిలోని ఉత్తరం ఆమెని చూసి వెక్కి
రిస్తూన్నట్టు గాలికి రెపరెపలాడుతోంది.

గంగ మూజిక్ కాలేజీలో టీచరు. కోల
మొహం, సోగకళ్ళు, సొట్టులువడే బుగ్గలు,
అందమైన నలువరస, వివరిస్తూ చిటికెతో
ఆకర్షించే రూపం ఆమెది. ఎప్పుడూ
నవ్వుతూ, ఆందర్భాస వ్యంగించే గంగకళ్ళు
పాతాళగంగలా ప్రవహించాయి, ఆ రోజు.
మళ్ళీ మళ్ళీ చదివించి ఉత్తరాన్ని, “అడిగిన
వెంటనే విడాకులకి సమ్మతిస్తూ కాగితాలు
పంపుతానుకోలేదు. నీకెం? ఇదివరకెంద
రయ్యారో? ఇకముందు ఎందరో? నరే!
కోర్టువారి సమ్మతికూడా త్వరలోనే రావచ్చు.
దాంతో నీకు చాకూ లాజికారం కూడా
తలాఖ్... తలాఖ్... తలాఖ్... అంటే
తెలుసుగా... ముస్లింలు, మూడుసార్లు
‘తలాఖ్’ అంటే చాలు నరే కోర్టుకెళ్ళి
విడాకులు పుచ్చుకో అక్కర్లేదట. ఎంతవోయి!
కోర్టుఖర్చు వుండదు. గుడ్... బై...”
ఉత్తరాన్ని మడిచి కవరులో పెట్టేసింది.

గదిలో దీపం వెలిగింది. ఉలిక్కిపడింది
గంగ. “ఏం మరదలా! మళ్ళీ ఉత్తర
మేమైనా వచ్చిందా? వరధానం గా
వున్నావు?” అంది నవ్వుతూ ఒడిన సుజాత,
దిగాలుగా కూర్చున్న గంగకేసి చూసి.

“ఓహ...”

“ఇంకా ఏమంటాడు?” కోపంగా అంది
ఆమె. ఆమెకి అతనంటే మొదటనుంచీ
మంట. ఎందుకనో అతణ్ణి చూసిన క్షణం
లోనే అంది “గంగా, ఇతనుట్టి నంగవాదిలా
ఉన్నాడే. ఎలా చేసుకొన్నా వీమోసని?”

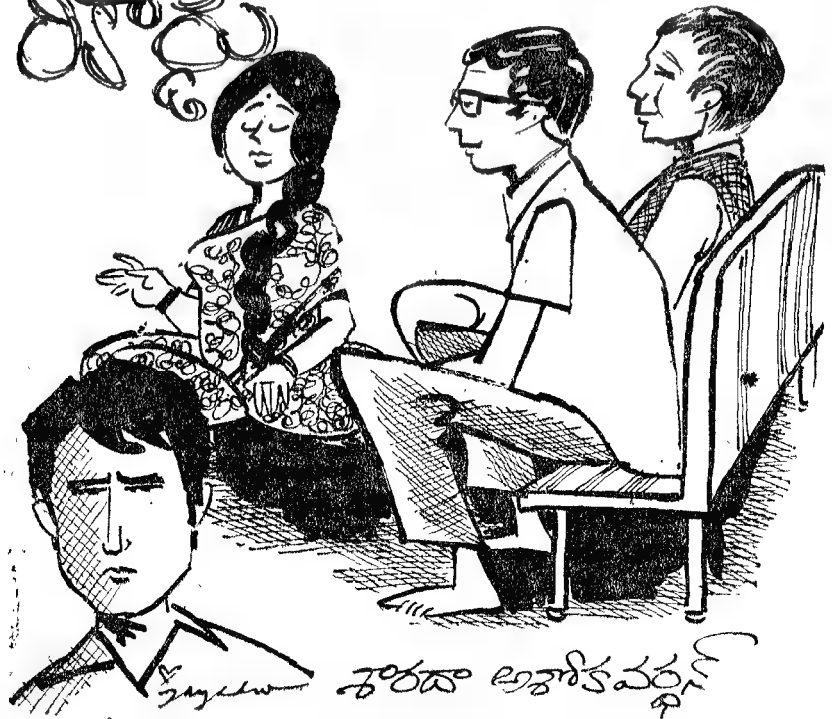
“పో వాదినా! నువ్వు మరీను. మొహంతో
రాసుందేమిటి? చదివినట్టు చెప్పేస్తున్నావ్,
చిరుకోవంతో అంది గంగ.

“ఏమో! అతన్ని చూస్తే అలా అనిపిం
చింది నాకు. ఏమీ అనుకోకు” క్షమాపణ
చెప్పకుంది.

“గంగ, వాదిన సుజాత, వరదాగా
మాట్లాడుతుంది. ఏదైనా ఉంటే ఉన్న
దున్నట్టు మొహం చెప్పేస్తుంది. అనవస
రంగా వివర్ణి నొప్పించదు. అటువంటిది
రామచంద్రను తొలిసారిగా సరిచదుర్చు. చేసి
నవ్వడే కాదు అంది గంగతో.

పోతా? వివాహ బంధం ఏన్ని జన్మల సంబం
ధమో, హృదయంతెని బండరాయకేం తెలు
స్తుంది? పోనీలే... వీడ విరగడే పోయింది.
ఈనాటినుండి, నీ యిష్టం వచ్చినట్టు
నువ్వండచ్చు. నిమ్మగా ఆరాధించే వాడికే
సువు అంకితం కావాలి కానీ ఇటువంటి

మగిలి పోయిన రొడ్డు

గంగ గలిగిలా నవ్వేసి ఊరుకుంది ఆ
రోజున.

“ఏదీ ఉత్తరం ఇలా ఇవ్వు ననే చదువు
తాను” అంటూ కవరు చేతిలోంచి అందుకుని
చదవడం మొదలుపెట్టింది.

“హూం... ఈ మగవాళ్ళకి ఎంత అపాం
కారం? ఓటమితో కూడా వారిదే పై చెయ్య
అని చంకలు కొట్టుకుంటారు. అడదంటే
ఆటబొమ్మ అనుకునేవాళ్ళు. ఈ రోజుల్లోనూ
ఉన్నారంటే అశ్చర్యం అనిపిస్తుంది” సుజాత
మొహం కోపంతో విరగబడింది “తలాఖ్...
తలాఖ్... అని మూడుసార్లుంటే చాలు.
మూడు మళ్ళీ బంధం మూడు నిమిషాల్లో
తెగిపోతుందిట. కలియని మనస్సులకీ, కలతల
బ్రతుకులకీ, మూడుసార్లెందుకు? ఒకసారింటే

కసాయివాడికి కాదు” ఆవేశంతో ఊగి
పోతోంది సుజాత.

“నుజీ” అంటూ అన్నయ్యకేక వినపడక
పోతే, సుజాత వాక్ప్రవాహం అగి ఉండేది
కాదు.

“వాస్తున్నా” అంటూ, సుజాత వెళ్ళి
పోగానే, మళ్ళీ గతంలోకి జారిపోయింది గంగ.

* * *

ఆరోజున రవీంద్ర భారతిలో ‘తెలుగు
గాయనీ గాయకుల సమితి’ వారు పమర్పించిన,
లిత సంగీత కార్యక్రమంలో, రెండు పాటలు
పాడింది తను. ఎంతో శ్రద్ధగా విన్నారు
అందరూ. ‘సుశీల’లా పాడింది అన్నారు
కొందరు. “భానుమతిలా చిక్కగా ఆలాపన
చెయ్యగలదు” అన్నారు కొందరు. “ఏదీ
ఏమైతేనేం? చక్కని కంఠం, సహిత్యాన్ని

అర్థంచనుకుని శ్రావ్యంగా పాడుతుంది" అన్నాడు మరికొందరు. రామచంద్ర అనే అబ్బాయి కూడా పాడాడు. అతను తెలుగు గాయనీ గాయకుల సమితి మొదలే. కార్యక్రమం అయిపోయాక, అందరి అభివందనలు అందుకుని సెలవు వుచ్చుకుంది తను. కానీ, రామచంద్ర మాత్రం జిడ్డులా పట్టు కున్నాడు. ఇంటిదాకా వచ్చాడు. "మీ గానం గంధర్వగానాన్ని మరిపిస్తుంది. కోకిలకే అశ్రుర్యం కలుగుతుంది. మీ కంఠంలోని మాధుర్యానికి" అంటూ ఏవేవో పొగడ్తలతో ముంచేశాడు. ఇంటిదాకా ఒచ్చాడు కదా అని సభ్యతకోసం లోపలికి రమ్మంది తను. ఒదినకి పరిచయం చేసింది.

కాస్తేవు కూర్చుని మళ్ళా వస్తానంటూ వెళి పోయాడు. వదిన కూడా ఏదో వన్నో వుండటంవల్ల సరిగా చూడలేదటని.

ఆ తరువాత, ప్రతిరోజూ, కాలేజీకెళ్లే లోవలో కనిపించేవాడు. కాలేజీ దాకా కబుర్లు చెబుతూ నడిచేవాడు. ఇలా కొద్దిరోజులు జరిగేసరికి, తనకి తెలికుండానే, కాలేజీకి వెళ్లేటప్పుడు అతనికోసం వెలికేది తను. ఏ రోజైనా అతను కనిపించకపోతే, ఏదో లోబగా అనిపించేది ఆ రోజంతా. ఆ తరువాత ఇద్దరూ కలిసి ఎన్నో కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. కలిసి 'డ్యూయెట్టు' పాడారు. అలా పాడుతూవుంటే, ఏదో అనుభూతి ... కమ్మని పులకరింత ... మనస్సు తేలిపోయేది. ఆ తన్మయత్వం, మైకంలా కమ్ముకుపోయేది. అతను అందగాడు కాదు. ఐశ్వర్యవంతుడూ కాదు కానీ, స్వాధ్యాయాన్ని స్పందించగలడు. గళం అతని సొత్తు. గానం అతని భాగ్యం. ఒకరోజున ఎక్కడో ప్రాంతానికి వెళ్లి, తిరిగి వస్తున్నారు. ఇద్దరూ మౌనంగానే నడుస్తున్నారు. ఉన్నట్టుండి అతను "గంగా మన రాగలకి, అనురాగం లోడైతే ఏలా వుంటుందంటావ్?" అన్నాడు "అంటే?" అంది తను అయోమయంగా "సంగీతానికి పెళ్లి. మన సంగీతానికి, అనురాగాన్ని జోడించి, తాడుతో మూడు ముళ్ళు వేసి గట్టిగా బంధించేస్తే?" వకవకసవిసింది తను "ఎందుకలా నవ్వుతావ్?" అమాయకంగా అడిగాడు.

"పెళ్లి మన సంగీతానికేకానీ, మనకి కాదన్నమాట" నవ్వుతూనే సమాధానం చెప్పింది. అతనూ నవ్వేశాడు. అసాటి మంచి

వీరి దృష్టి పెళ్లివైపు మళ్ళింది. ఆమాటే చెప్పింది.

"చూడు గంగా. అమ్మా నాన్నా లేక లేకపోయినా ఆ లోటు తేలికుండా పెంచాను విష్ణు. విష్ణు అడబిడ్డగా కాక, నా కన్న బిడ్డగా చూసుకున్నానమ్మా. బిడ్డలులేని లోపం ఏవల్లా తీరింది నాకు. నీ కోరిక వెప్పుడూ, ఏదీ కాదనలేదు నేను. కానీ, ఈ విషయంలో, నీకు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్లి చెయ్యాలని ఎన్నో ఆశలు పెట్టు కున్నారు మీ అన్నయ్య."

"మనసులు కలిపిన కొరుకున్న మనువు కన్నా మంచి సంబంధం వేరే ఏముంది ఒదినా. రామచంద్ర బీదవాడే కావచ్చు. అందగాడు కాకపోవచ్చు. కానీ ప్రేమించే వూదయం వుంది. నేనంటే ఆరాధన వుంది. అన్నింటినీ మించి, నా పాటంటే చెవి కోసుకుంటాడు. పైగా అతనూ గాయకుడే. సంగీతమే మా అస్తి: కళారాధన, నాపై ప్రేమ, ఇంతకన్నా నే కొరుకునేది ఏదీ లేదాదినా. ఏలాగైనా అన్నయ్యని మా పెళ్లి కొప్పించు" విశ్వలంగా, స్పష్టంగా చెబు తూన్న గంగ మాటలు, సుజాతని తృప్తి పరచాయి. "సరేనమ్మా. తప్పకుండా ఒప్పి స్తాను. కానీ, ఒక్కసారి, అతన్ని నాకు పరిచయంచెయ్యి. ఆ రోజు సరిగ్గా చూడ లేదు" అంది.

"అలాగే వాడినా. సాయంకాలం 'ట్రీకి పిలుస్తాను' అంది సంతోషం కళ్ళల్లో మెరిసిపోతూవుంటే, ఉత్సాహంగా గంగ.

ఒకస్థాయిలో బిస్కట్లు, మరోస్థాయిలో మిక్చరూ పెట్టి కాఫీకప్పులతో ఒచ్చింది సుజాత. రామచంద్రని పరిచయం చేసింది గంగ. కాఫీకప్పు అతనిచేతికిచ్చి. ఎదురుగుండా వున్న కుర్చీలో కూర్చుంది సుజాత.

పాదారణంగా సుజాత కొత్తపాత అనే భేదంలేకుండా గలగలా మాట్లాడేసుంది. అటువంటిది రామచంద్రతోమాట్లాడాలంటే సంభాషణే సాగడంలేదు. ఏదడిగినా ముక్త సరిగా సమాధానం చెప్పి, దిక్కులు చూసి అతనితో, మాట్లాడాలనిపించలేదు, సుజాతకి. ఏదో పనున్నట్టు లోపలికి వెళి పోయింది. కాస్తేవు కూర్చుని వెళ్లిపోయాడు రామచంద్ర. వాడిన అభి సాయం కోసం ఆమె దగ్గరికి వెళ్ళినతను ఆమె అన్నమాటలకి కోసం తెచ్చు

కుందికూడా "ఉత్త నంగనాచిలా పున్నాడే, ఏలా వేగుతోనో ఏమో! మనసువిప్పి మాట్లాడే రకంకాదు. సరేలే. ఇంతకీ చేసుకునేది నువ్వు. నీకు ఇష్టమయితే వాలభ్యంతరం ఏముంది? మీ అన్నయ్యతో చెబుతాను" అంది ఆమె చివరి మాటలునచ్చాయి తనకి అందుకే కోపాన్వితా దిగిమింగి చిరునవ్వు సవ్వేసింది.

నగ్నతం అని, శాభాభేదమని కొందరు దిన్ని అడ్డంకులు పెట్టినా, అన్నింటికీ ఏదో ఒక ఆమెండుమెంట్లు మార్గం చూపిస్తూనే వచ్చాడు పురోహితుడు. పురోహితుని సలహా ప్రకారం, అన్నిసార్లు, ముహూర్తాలు పెట్టుకున్నారు. గంగ రామచంద్రకు భార్య అయింది. ప్రతి కన్యకల్లా దిదురుచూసే తొలిరేయి కొందరికి కమ్మని కలంపంట అయితే, మరికొందరికి మరుపురాని ఆరని మంట అవుతుంది. ఆ రాత్రి సంభాషణ తలచుకుంటే ఒళ్ళుచుండిపోతుంది. నరాలు ఉడికి పోతయ్. "గంగా! ఏంత అంభగావున్నావో తెలుసా?" నవ్వింది తను.

"ఏలా తెలుసు? దినరత్నా చెప్పారా నీకు?" "అవును" అంది వరమాపుతో అతన్ని పరికిస్తూ తను.

"ఎవరు చెప్పారు? ఒక ఆడది నురో ఆడదాన్ని అందగత్తెనని, వస్తే సాగడదు. నీకు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ వున్నారా?" అటని కంఠంలోని అనుమానం, కత్తిపోయిలా గుండెల్ని కోసేసింది. అసహ్యంతో నరాలు పొంగాయి. "అవును వున్నారు. వాళ్లే చెప్పారు నేను అందంగా వుంటామని" అందా మనుకుంది. కానీ, మారేళ్ళ చైవాసాక జీవితం, ఒక్క రేయిలోనే తెగిపోకూడదని, తన్ని తాను సంభాళించుకుంది. లేని నవ్వు పెదాలమీదికి తెచ్చుకుంటూ, "అడ్డంకో వా ప్రతిబింబం, ప్రతినిత్యం చెబు తూ నే వుంటుంది" అంది. సమాధానంగా ఆ

త్య ర త్
"మాయాజాలం
మతికట్టు"

చె తీవ్రపు నవ్వుడు. గదిలో అడుగుపెట్టే ముందున్న పాలపొంగులాంటి కోరిక, క్షణంలో చలాచలానోయింది తనకి. కానీ, అతనికి తన మీద వుండే హక్కును కాదనలేక, లొంగి పోయింది. ఆ రోజు మొదలు, ఆడవాళ్ళ దిక్కువగా తిరగకూడదన, తిరిగి చెడిపోతారనీ, నల గురిమధ్యా నవ్వకూడదనీ, తనకిష్టంలేని చోట పాడకూడదనీ, రోజుకో ఉపన్యాసం ఇచ్చేవాడు రామచంద్ర. ప్రతిరతి కాశీ మజిలీ కథల్లా, ఒక్కొక్క ఉపన్యాసమూ వింటూ, తనని తాను అర్పించుకుంటూ, నెల రోజులు గడిపింది. మధ్యలో రెండు మూడు సార్లు ఇంటికెళ్ళింది గంగ. అవలిసే పేగులు లెక్క పెడతుంది వాదిన. “ఏమిటిలా అయిపోయావ్? నంగితం తప్ప భోజనం పెట్టడం లేదేమిటి మీ ఆయన” అంటూ అడిగింది. వాదిన ముందు తేలి పోవడం ఇష్టంలేక, నవ్వి ఊరుకుంది తను.

ఆ రోజు ఇంటికెళ్ళేసరికి, కాలేజీ పిల్ల పాలు కమలాకరంగారొచ్చారు. అలా ఎటో పోతూపోతూ, తనుండేమో చూసి పోదామని. అతనికూడా, మరొకతనూ వున్నారు వాదిన అందరికీ కాఫీచిల్లింది అతన్ని మాకందరికీ సరివయం చేశారు. “మీరు చాలా బాగా పాడారు. ఏదైనా కీర్తన పాడండి మీ పాట విని చాలా రోజు లయింది.” అన్నారా కొత్తాయన.

“ఏది పాడను మాస్టారు” అంటూ కమలాకరంగారిని అడిగింది తను.

“నీ ఇష్టం” అన్నారాయన.

“మీరు చెప్పండి”

“పరాన్ముఖ మేలనమ్మ...పాడు” అన్నారాయన.

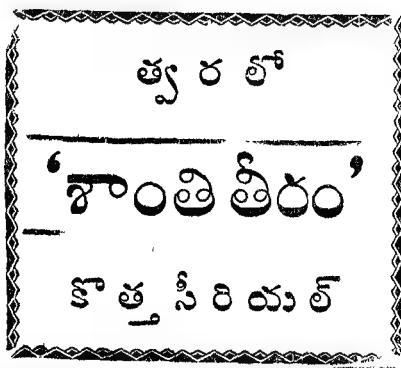
“అదొద్దు.....రామనమ్మ భోవరాపాడు” అన్నాడు, రామచంద్ర. కాస్తేపు అలోచించి. మాస్టరుగారు చెప్పిందే పాడిందితను.

“చాలా బాగాపాడవు” అన్నారాయన. “కాలేజీకొమ్మా మళ్ళీ” అంటూ కాస్తేపు కూర్చుని వెళ్ళిపోయారు.

కాస్తేపయ్యాక మేమూ వెళ్ళిపోయాం. దోవలో అంతా ముభావంగానే వున్నారాయన. రాత్రి భోజనాలయ్యాక మాయాలుగా, ఉపన్యాసం మొదలెట్టారు. “నేను చెప్పింది పాడక, వాడుచెప్పింది పాడేవే? నమ్మకస్థుల్ని చెయ్యాలనా” కటువుగా వుంది కంతం. “అదేమిటండీ, చిన్నప్పటినుంచి నాకుపోతా

పగిలిపోయిన రికార్డు

చెప్పారాయన. అతను చనువుగా పాడమన్నది పాడితే తప్పా?” నాలోని రక్తం కోవంట్ ఉడికి పోతూవుంటే తిరిగి వచ్చిందాను. “పోతాలు నెప్పనంత క్షాతాన అంత చనువు రావాలా? ఎంత చనువేమిటి?” ఈసారి. నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది. “ఉండవలసినంత చనువుంది సరేనా?” అన్నాను “అయితే అతని తోటే సంసారం చెయ్యకపోయావా?” చెప్ప చెళ్ళమంది పుట్టినప్పటినుంచీ నవ్వగిచేత ఒక్కదెబ్బతినలేదు తను తల్లి తండ్రి లేని లోటు తెలికుండా పువువుతో పెట్టి, పెంచారు అన్నావాదినా. ఈనాడు, నెంపదెబ్బ వడేసరికి, దుఃఖం పొంగు కొచ్చింది. అంతటిలో ఊరుకో కుండా, తను కలసిపాడిన ప్రతి వారితోటి అక్రమ సంబంధాన్ని అంటగట్టి, నీచంగ మాట్లాడారు. ఆరోజు అతని ప్రవర్తనకి,

అక్కడినుంచి వెంటనే పారిపోవాలనిపించింది మెళ్ళోని మంగళసూతం తనని, గొడ్డులా కట్టేసినట్టనిపించింది. పశువులాంటి అతని ప్రవర్తనమీద, పరమరోతపుట్టింది. ఎంత విడ్డూర, ఎంత అపహ్వాంచుకున్నా, ఏమీచెయ్య లేని అకస్మాదీనంగా తిరిగి అతనికి లొంగి పోయింది.

* * *

ఆ ఇంటా, అత్తగారికి మామగారికి అరక్షణం వడదు. తల్లికి కొడుకుకి, ఉన్న నిప్పు తంతు. అస్తిసాస్తులు లేకపోయినా, కడుపునిండా తిండికూడా లేదు. పోనీ ఆదరణ, అభిమానం వున్నాడూఅంటే, అది లేక అంతా అనుమానపు మయం. వానీ నరుసాలేకుండా, ప్రతివారిరీ అనుమానించడం వాళ్ళ కలవాలు.

కృతేంద్రుల సురో పేజీ తిరిగింది. ప్రతి ప్రోగ్రాముకీ రామచంద్ర ఒక్కడే

వెళ్ళొస్తున్నాడు “మీ ఆవిడ రావడంలేదే?” అనో, “ఆవిడ చాలా బాగా పాడుతుంది అనో” ఎవరైనా అంటే చాలు, అతనికి నాకు సంబంధం వున్నట్టే లెక్క. ఆయన దృష్టిలో. ఇంటికొచ్చి తప్పు ఒప్పుకోమని చావగొట్టేవారు. తనుమాత్రం ఆడపిల్లల మధ్య తిరిగితే తప్పలేదుట. “చెయ్యని పాపాన్ని ఛప్పే ఒప్పుకోను” అని తిరగబడితే, ఆ రోజు మరీ బాగా శుద్ధి జరిగేది. మనసుకి శాంతిలేదు. కడుపుకి మంచి భోజనం లేదు.

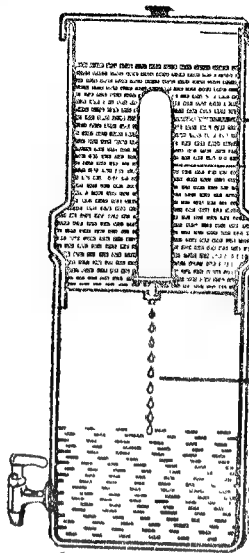
పైగా వాంతులు కూడా అవుతున్నాయేమో, ఆ దెబ్బలు మరీ భరించలేక, ఆడవులిలా ఎదురు తిరిగింది తను. అందుకు “నవ్వు ఆడ దానివేనా? మహమ్మారిలా తిరగబడు తున్నావ్. మగవాడేదో, అక్ష అంటాడు అంత మాత్రంచేత వీధికెక్కడమే” అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకుంది అత్తగారు.

పుట్టినప్పటినుంచీ కన్నీరంటే ఏమిటో శీలీని తనకి, తాళికట్టించుకున్న నాటినుంచీ, స్నేహ తోడయ్యాను. పెళ్ళికాకముందు, గిరిగిరా చుట్టూ తిరిగి, ‘పేమిమ్మోనామా, ఆరాధిస్తున్నాను’ అంటూ ఏవేవో తియ్యని బుద్ధు చెప్పిన ఈయన, పెళ్ళికాగానే, ఎందుకీలా మారిపోయారో, అర్థంకాక, సతమతమయిపోయింది తను. ఆ మాటే, తన స్నేహితురాలు ప్రమీలతో అంటే, ‘కొందరు మగవాళ్ళంతేనే. అనుమానపు మనుష్యులు. భార్యగా లైసెన్సురాగానే, హక్కును వినియోగించుకుంటున్నా మనుకుంటూ, చిత్రవధ చేస్తారు. చదువుని, సంస్కారాన్ని అంతా మరిచిపోయి, పిళ్ళా మంటే వండివెట్టే దాసిగా, వడకటింటి జోడుగా మారతమే, వాడుకుంటారు. ఆమె ఒక మనిషేననీ, ఆమెకి ఒక వ్యక్తిత్వం వుంటుందనీ అనుకోరు.” అంది.

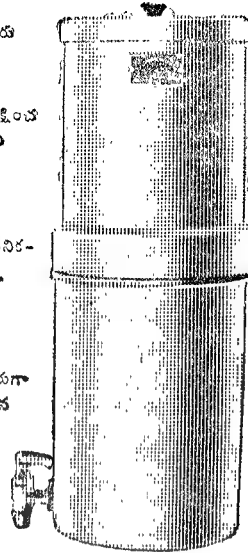
దాని మాటలు అక్షరాలానిజమనిపించాయ్. మరికొన్ని రోజులకే. ఇక భరించలేక, వంజరం లోనుంచి బయట పడింది తను. కళ్ళలో ప్రాణాలు పెట్టుకుని, ఇల్లు చేరిన తననిదూసి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది ఒదిన. మంచి మందులు ఇప్పించాలని, డాక్టరు దగ్గరికి తీసికెళ్ళింది. ఊడిపోయే ముక్కు పల్టుకుంటే ఆగుతుందా అని, అసలే ఊపిరిలేని తనలోంచి సగంఊపిరిని పంచుకోవడానికి ఇష్టపడనట్లు పుట్టబోయే, పసికందు పుట్టకుండానే అంతర్ధానమయింది. ‘అబార్షన్ అయిందని తెలిసి’ మండి పడ్డా

చూడండి మామూలు పంపు నీటినుండి కల్లుషములను ఫిల్టరుచేసి ప్యూరిటాస్ దానిని త్రాగుటకు ఎలా 100% సురక్షితము చేస్తుందో.

కలరా, టైఫాయిడ్, రక్తవిరేచనములు,
గాస్ట్రో-ఎంటరైటిస్ మొదలైన నీటి ద్వారా సంక్రమించే
జబ్బులు రాకుండా ఇంతవంటే మరో మంచి హామీ లేదు.

1. పై గదిలో పంపు నీరు పోయింది.
2. లాన్ఠాంటిలో పరిశీలించ
బడిన కాండ్రిట్ నీటిలోని
మాజ్జీపలన్నిటిని
ఫిల్టర్ చేస్తుంది.
3. లతుకు చేని, రసాయనిక-
నిరోధమైన గీతలు పడని,
ఇపోక్సీ-హాత వేసిన
అల్యూమినియమ్ గది.
4. త్రాగటానికి తయారుగా
ఉన్న 100% స్వచ్ఛమైన
నీరు క్రింది గదిలో ఆవు
అవుతుంది.

ప్యూరిటాస్ వేరితై, పగులనిది.
ఒక టోట నుండి మరొక టోటికి
పీసుకు పోవటానికి అనుకూలమై,
కుశ్రపకడుటకు ఏలైనది.

హెచ్చరిక:
మీరు అనలైన ప్యూరిటాస్
ఫిల్టర్ని హాతమే లభించ
చేసుకుంటున్నారన్నది నిర్ధారణ
చేసుకోండి. పై గదిపైగల
ప్యూరిటాస్ లేబుల్ అంతో లేదో
చూడండి. కాండిడ్ యొక్క మెటర్
చేసిన ప్యూరిటాస్ మీద,
రిజిస్ట్రేషన్ నంబర్ 196501
కోసం చూడండి.

నేడే ఒక ప్యూరిటాస్ తీసుకోండి. మీకు ఆవులైన
వారి కోసం వాడదగినది.

B బల్సరా
— సౌఖ్యమైన జీవనానికి
అద్భుత సాధనాలు
BALSARA బల్సరా అండ్ కంపెనీ (ప్రై.) లి.
48, నగవదాస్ మార్కెట్ రోడ్, బొంబాయి-400 002.

Chaitanya B.L.C.-19 Tel Rev.

జలుబులు, పూను గూర్చిన ముఖ్య విషయాలు మరియు ఈ వ్యాధులను ఎదుర్కొను విధములు

“అనాసిన్ ఎంతో సహాయంగా ఉంటుంది” అంటుంది నర్స్ వింజెలా చెర్వాండిన్.

జలుబులు, పూ, నొప్పి వాదల నుంచి త్వరిత డివళమనం కల్పించుటకు విలయమైనది అనాసిన్ అని నర్స్ వింజెలా చెర్వాండిన్ గుర్తించారు.

వేటివలన జలుబులు పూ వస్తాయి?

జలుబులు, పూగల ముమ్మల నుండి గాలిలో కానిపోలదు విషవ నీటి (వైరస్) తుంపుడు వలన జలుబులు, పూ వస్తాయి. మామూలుగా ఈ వైరస్లను ఎదిరించు శక్తి మీ శరీరమునకు ఉన్నది. ఆయితే, అది ప్రయోగ లేక పోవడం

కాలమి వలన మీ శరీరము బలహీనమై, రోగమును అడ్డుకానే దాని శక్తి తగ్గి పోతుంది.

వాటి లక్షణాలు ఏమిటి?

తలదారము, తలనొప్పి, కారెడు ముక్కుతో జలుబు ఆరంభిస్తుంది. వణకుట, వాద మరియు చెమట పోయటం, సాదారణంగా పూతో వస్తాయి. దగ్గు, గొంతునొప్పి, ఒకలలా నొప్పిలు, ఆరటి లేమి మరియు అలసట కూడ ఉండవచ్చును.

అది చిక్కులకు దారి

తీయవచ్చునా?

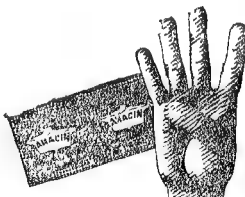
వెంటనే నివారించకపోతే పూ మ్యుమోనియా మరియు క్వాన మార్డుస్ పై దాగముతో రోగ సంక్రమణకు దారి తీయవచ్చును.

అనాసిన్ ఎలా సహాయ పడుతుంది?

అనాసిన్ జలుబులు మరియు పూ వాదలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. అనాసిన్ బలీయమైనది—అది ప్రపంచమంతటా దాక్టర్ల సహాయ చేసే బాధా నివారక చదాకం కలిగి యున్నది. అనాసిన్ లక్షలాది ప్రజలకు విశ్వవ నీయమైనది. దాక్టర్లు ఇచ్చే విశ్వవనీయమైన ప్రిస్క్రిప్షన్ లాగా అది మందుల మిశ్రమం. జలుబు, పూల యొక్క హెచ్చరిక లక్షణాలు కనిపించగానే, అనాసిన్ కొంచెం నీళ్ళతో రోజులో నాలుగు సార్లు తీసుకోండి.

మీరు ఇంకా ఏమి చేయాలి?

- పానీయములు, వాదన నీళ్ళు, నారింజ రుచి మిక్చు రసము ఎక్కువగా త్రాగండి.
- పద్ధికరమైన ఆహారాలను తినండి.
- తగినంత విశ్రాంతి తీసుకోండి.
- ఆంటిసెప్టిక్ ద్రవముతో లేక ఉప్పు నీళ్ళతో గొంతుకు పక్కరి పట్టండి.
- గడులను సక్రమమైన గాలికి తెగవగా ఉంచండి

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నొప్పినివారిణి ప్రి మేనర్స్ వారి అనాసిన్ విభాగం నుంచి

పగిలిపోయిన రికార్డు

రాయం. నేనే చేయించేసుకున్నానని. అతని పతిరూపం నాలో పెరగడం:నాకిష్టంలేదనీ, అందుకే నేనూ, మావొదిగా కుసి ఈపని చేశామనీ ఏవేవో అన్నారు అన్నీ దింగిమింగును. ఏతల్లి మాత్రం గర్భశోకాన్ని కోరుకుంటుంది? గోరుమట్టుమీద రోకటి పోటులా, నానాటికీ అతని దుర్భాషలు భరించరానివిగా జయారయ్యాయి. ఆరోజు అతరంటూన్న నానా మాటలూ వొదినవినడం జరిగింది. “గంగా... ఇటువంటిజీవితం ఎలాగద్యుతున్నావమ్మా అని వొదిన కన్నీరు పెట్టుకుంటూ రికరించేసరికి గుండెల్లో దాగివున్న కన్నీళ్ళు ఉప్పెనలాపొంగు కొచ్చాయి. సనీ పిల్లలా ఏడ్చింది తను, వొదిన ఒక్కో తల పెట్టుకుని. ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళు ఆయన కనించలేదు. కొంచెం కొంచెం తేరుకుంది తను.

ఒకరోజున పొన్నులో ‘డైవర్స్’ కాగితా లొచ్చాయి. విడాకులకి సంతకం పెట్ట మంటూ ఒక చిన్న ఉత్తరం కూడావుంది.

అది చూసిన వొదిన సుండిపోయింది. “అటువంటి బుద్ధిహీనడితో నం సా రం చెయ్యడం తెలివితక్కువతనం అంది. సురేం ఫరవాలేదు. నీ కాళ్ళమీద నువ్వు నిబబడ గలిగే తెలివితేటలు నీకున్నాయి. నిన్ను నిమ్మగా గొంపించగలిగిన వాడికిచ్చి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసాను. అడదంటే అడకునే బొమ్మ కాదనీ, ఆమెకీ ఇష్టాయిష్టాలు, అభిరుచులూ వుంటాయని, బుద్ధి చెబుతాను. ఒక్క మగ వాడేకాదు, అడదీ ఇష్టంలేని కాపురం చేస్తూ వడవుండే అవసరం నేటి మగువకి లేదని నిరూపిస్తాను. సంతకం పెట్టు” అంటూ కాగితాలమీద సంతకం పెట్టించింది. సంగీ తానికి జరిగిన పెళ్ళి, పగిలిపోయిన రికార్డులా, తెగిపోయింది.

సుజాత రావడంతో, ఉలిక్కి పడి చూసింది, పరిధ్యానంగా కూర్చున్న గంగ. చేతిలోని ఉత్తరం, పాను గాలికి ఎగిరి పోయింది వరండాలోకి. వానచినుకులకి అక్షరాలు చెరిగిపోయాయి, తెల్లకాగితం మాత్రం మిగిలిపోయింది. కొత్త రాతలు, రాసుకోవడానికప్పట్టు. గంగ మనసు తేలిక పడింది. మబ్బులు, విడిపోయి నక్షత్రాలు మిణుకు మిణుకుమంటున్నాయి. ఆకాశం ఎంతో అందంగా కనిపించింది.

చెడ్డ అలవాట్లు ఉన్నప్పుడు వాటిని మంచి మాటల మూలంగానే క్రమక్రమంగా తగ్గించి చివరకు మాన్పించవచ్చును. చివరిస్థితిలో దురలవాటును ప్రోత్సహించినా, ఆ వ్యక్తి తిరిగి ఆ అలవాటుకు సిద్ధపడడు.

ఒకనికి తన గురువు పైని ప్రగాఢమైన భక్తి విశ్వాసాలు ఉన్నవి. కాని అతనికి విడతెగక సిగరెట్లు తాగే దురలవాటు ఉన్నది. గురువుగారు ఒకసారి హెచ్చరించారు. కాని, వాటిని మానడం సాధ్యపడలేదన్నాడు. “నీరే: నీవు సిగరెట్లు తాగవచ్చు. ఒక వద్ద తిని చెప్పాను. ఆ రీతిగా వాటిని ఉపయోగించు. ఒకరోజు ఎన్నిటిని కాలుస్తావా. వాటియెత్తు సుద్ద కణితెలు దగ్గర ఉంచుకో. సిగరెట్లు కాలుస్తూ ఉన్నంత సేపూ ఆ సుద్దతో నలకపైని నాపేరు వ్రాసి, దానిని దిద్దూతూ ఉండు. మర్నాటి ఉదయానికి కొన్ని సుద్ద కణితెలు మిగిలిపోతాయి. అవి వేగంగా అరిగవు. మర్నాడు ఆ సుద్ద ముక్కల యెత్తు సిగరెట్లను మాత్రమే త్రాగు. ఇంకా అవి మిగిలిపోతాయి. ఈవద్ద తిలో కణితెలు అయిపోయిన పిదప నాదగ్గరకురా. కావలిసే కొత్త కణితెలు ఇస్తాను” అని గురువుగారు చెప్పారు. ఆయన పెట్టిన నియమాన్ని అనుసరించి సిగరెట్లు కాలుస్తూ సుద్ద కణితెలు ఉపయోగించాడు. దిన క్రమాన సిగరెట్ల సంఖ్య తగ్గిపోసింది. చివరి దినాన ఒక సుద్ద ముక్కే ఉండినది. దానియెత్తు సిగరెట్లు చాలావ్వల్యం, ఈ విధంగా ఆ ధూమపానం దిన క్రమాన తగ్గిపోయి సిగరెట్లు కాల్చకపోతేనేమి? కాలం గడవదా? ఈ చెడ్డ అలవాటును ఎందుకు మానుకోకూడదు?” అనే సంకల్పం తన: తనే ఏర్పడినది. ఆమర్నాడు గురువుగారి దగ్గరకు అతడు వెళ్లాడు. “ఏమి నాయనా! చాకేసీలు అన్నీ అయిపోయాయా? ఇంకా కావలిసే చెప్ప” అని ఆయన ప్రశ్నించారు.

తీవ్రుడు “గురుజీ! మరి సుద్ద ముక్కతో పనిలేదు. నిన్న సాయంత్రం నుంచి నేను సిగరెట్లు కాల్చడం మానుకున్నాను. నాకే బాధ అనిపించడంలేదు. కను క్రమంగా వాటి సంఖ్యను తగ్గించి నిన్న ఒకటంటే ఒకటే కాల్చాను. ఇక నాకు వాటిమీద అసేక్షలేదు. మీరు నన్ను అవితాగడానికి అనుమతిస్తూనే క్రమంగా, సున్నితంగా నా దురభ్యాసాన్ని పోగొట్టారు. నేను వాటిని మాన గలనని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. నా కృతజ్ఞతను మీకు ఎలా తెల్పాలో తెలియకున్నది” అన్నాడు.

“నాకు ఏకృతజ్ఞతా చెప్పనక్కరలేదు మీరంతా ఇట్టే అలవాట్లు మానివేసే ఆరోగ్యం కాపాడుకుంటే అదేమాకు పదివేలు” అని చెప్పి సంపీవేశాడు.

ని దురభ్యాసమున్న దానిని తప్పించడానికి సులభోపాయాన్ని అన్వేషించాలిగాని నిర్బంధంవల్ల విటునంటి ప్రయోజనమున్నా ఉండదు. ఇది శ్రీ గణపతి సచ్చిదానందస్వామిజీ చెప్పిన విషయం. — బులుసు వేంకటరమణయ్య

‘వర్ణ’ చిత్రాలు

[వీరాజీ]

సోడా బజ్జీ

హేడ్డుగారి పర్మిషన్తో హై
రోడ్డుమీద ‘డేరా’ వేసి నిమ్మకాయ
సోడామే ఎల్లారావు ముక్కుమీడి
వస్తూల్లేస్తున్నాడూరాపాయిపావా బజ్జీ లావ్ !

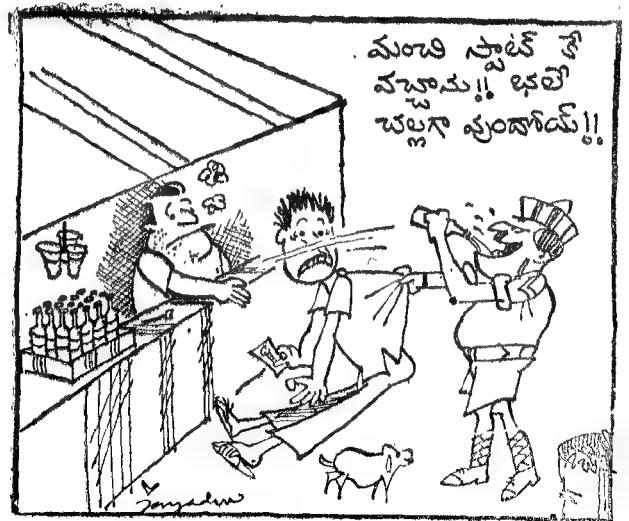
మరి మంచినీళ్ళు ఇవ్వకండా
మిర్చి జజ్జీలు అమ్ముతాడుగా !

బిటు పోటు

ఎంతకాలంలో నిద్రవట్టక సీన్మా పాటలు
సవరిస్తే అటు ఇటు దొర్లే బెజవాడ పట్టణం

బైస్కోపు లాగించి, వాళ్ళూరి బస్సు మిన్నె
సెంటర్లోకొచ్చి గోల్డ్ స్టాటిస్మన్నాడు బుల్లెట్టె

వెంటనే దొరికావు చాలు నీ కేసు
‘రమ్మ’ని పట్టుకున్నాడు పోలీసు

బాలల "ఆంధ్రప్రదేశ్ దర్శన్"

పర్యటన సమాప్తి

రాష్ట్రంలోని నాలుగోంచులనుంచి ప్రతిభా వంతులైన బాల బాలికలను కొందరినిఎంచుకొని రాష్ట్రంలోని ఆర్థిక, పారిశ్రామిక, సాంస్కృతిక ప్రాధాన్యంగల ప్రదేశాల వారికిచూపించి, వారిలోను, వారిద్వారా ఇతర బాలబాలికలలోను సంకుచిత ప్రాంతీయ దృష్టిని తొలగించి, వారి మనఃకేదారాలలో సమైక్యభావపు నాగులు పోయడం, అనే సత్కార్యక్మ సం ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలల అకాడమీ గడవిన వే 12 వ తేదీనుంచి నిర్వహించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ దర్శన్ విజ్ఞానయాత్ర విజయవంతంగా జూన్ 13 వ తేదీతో సమాప్తమైంది, యాత్రనుంచి తిరిగి వచ్చిన బాల బాలికలను గవర్నర్, ముఖ్యమంత్రి సమీపాలయంలో ఆశీర్వదించారు. జనపార్ బాలభవన్ ఇందిరా ప్రియదర్శిని ఆడిటోరియంలో జరిగిన పీడ్కో సమావేశానికి విద్యామంత్రి శ్రీమండలి కృష్ణారావు అధ్యక్షత వహించి, పిల్లలకు తగు ఉపదేశమిచ్చారు. ఈ విజ్ఞాన యాత్రలో దాదాపు 60 మంది విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. వీరంతా ఈ సంవత్సరం జనవరి నెలలో జరిపిన ప్రతిభా పాటన పోటీలలో జిల్లాకు ఇద్దరు చొప్పున వెగ్గెన 44 మంది బాలబాలికలు, ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో జరిగిన ప్రతిభాపాటన పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందినవారు, బాలసంఘాలప్రతి విధులు మొత్తం 60 మంది 12 మొదలు 15 లోపు వయస్సువాళ్ళున్నారు. వీరివెంట శ్రీయుతులు మద్ది పట్న వెంకటరావు, కవితాపు, పాలడుగు నాగయ్య వర్ణ చలన చిత్రం తీయడానికి శ్రీ పేకేటి శివరామ్ బృందం, ఇతర సహాయ

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

కులు మొత్తం.... మంది ఉన్నారు. వీరంతా రెండు డీలక్స్ బస్సులు, ఒక ఫీలిం యూనిట్ వ్యాన్ లలో బయలుదేరి 21 జిల్లాలలో 6,500 కిలోమీటర్ల ప్రాంతం పర్యటించి రాష్ట్రంలోని ఆతి ముఖ్యమైన 60 స్థలాలు చూచారు. ఈ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ దర్శన్ విజ్ఞాన యాత్రను బాలల అకాడమీ సంయుక్త కార్యదర్శి శ్రీ బుడ్డిగ మబ్బారాయన్ సమర్థతలో నిర్వహించారు. పిల్లల కెవరికీ ఏలాటి బాధ కలుగకుండా, సకల సౌకర్యాలు కలిగిస్తూ, ఎప్పటికప్పుడు వారి బాగోగులు చూస్తూ, బాధ్యతతో, వార్షికోత్సాహాత్మక విర్వహించిన చిత్రాలు శ్రీ సుబ్బరాయన్ అభినందన పాత్రులు. విద్యామంత్రి శ్రీ మండలి వారప్రట్ట బాలల సగం కూడ ఏర్పాటుచేసి, మనరాష్ట్రాన్ని ఇతర రాష్ట్రాలకు ఒరవడిగా చేయగలరని కూడ ఆశిస్తున్నాను.

ఇద్దరు ప్రముఖుల రాజీనామా

రాష్ట్ర కాంగ్రెస్ సంఘం ప్రధాన కార్యదర్శి, విధాన సభ సభ్యులు, కరీంనగర్ జిల్లా కాంగ్రెస్ నాయకులు శ్రీ వి. జగవతిరావు విధాన సభ సభ్యత్వానికి, కాంగ్రెస్ పార్టీ ప్రాధమిక సభ్యత్వానికి, రాష్ట్ర కాంగ్రెస్ ప్రధాన కార్యదర్శి పదవికి జూన్ 17 న రాజీనామా ఇచ్చారు. జిల్లా ప్రజల ఇష్టానుసారం వైదొలగుతున్నానని ఆయన ప్రకటన చేశారు. మంత్రి పదవికి

కాంగ్రెస్ సభ్యత్వానికి రాజీనామా యిచ్చిన శ్రీ పాగి సూర్యవారాయణరాజు జూన్ 21వ తేదీన విధాన సభలో తన రాజీనామా కారణాలను వివరించారు. నిలకడలేని నిర్ణయాలు, అనిశ్చితపరిస్థితి, అంతా నేనేననే అపరాధకారంతో వ్యవహరించడం ప్రస్తుత ముఖ్యమంత్రి ప్రత్యేకత కావడం వల్ల అలాటి నాయకత్వం కింద పనిచేయడం చక, కాంగ్రెస్ పార్టీ ప్రజాసేవ విస్తరించి రాజకీయాలు ప్రధానమై దేవుడులేని గుడిగా మారడం వల్ల తాము రాజీనామా యిచ్చామని ఆయన స్పష్టపరచారు.

అధ్యాపకేతర సిబ్బంది సమైక్య

ప్రభుత్వ సహాయంపొందే పాటకాలం, కళాశాలల అధ్యాపకేతర సిబ్బంది రాష్ట్రమంతటా జూన్ 22 నుంచి ఆరంభమైన విరవధిక సమైక్య బలపరచు స్పెక్టేరియల్ సమీపంలో కొందరు ఆ మరణ నిరాచార దీక్ష ప్రారంభించారు. 22 వ తేదీన ఈ సిబ్బంది స్థానిక వివేకవర్ధిని కళాశాలనుంచి మొజంజాపూర్ మార్కెట్, గంధిభవన్ మీదుగా విధాన మండలివరక. బ్రహ్మాండమైన హుర్రేగొంపు జరిపింది. ఇతర ఉద్యోగులకు ఇచ్చిట్టుగా, 1975 వే నుంచి కొత్త బీతాల బకాయిలు, 1973 ఏప్రిల్ నుంచి ఉండను, వీరి ముఖ్యవాంఛితాలు.

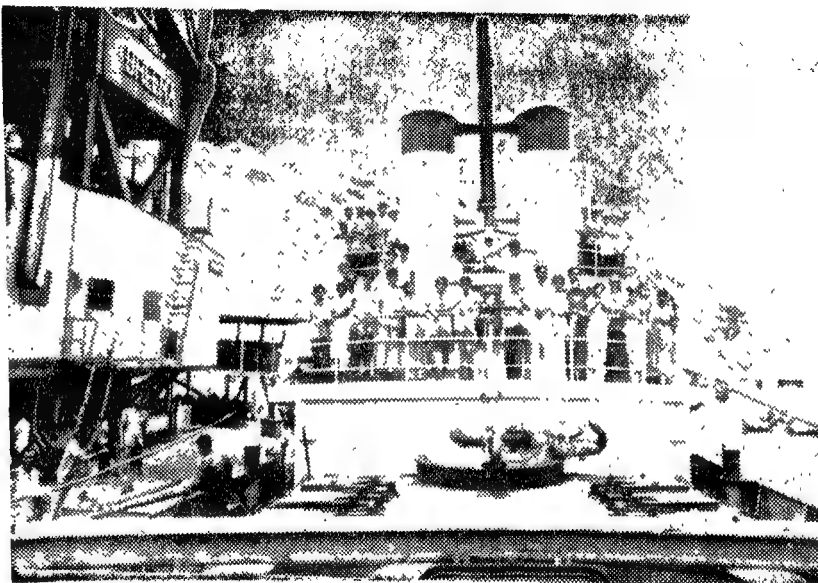
నగరంలో దోపిడీలు

ఇటీవల నగరంలో దోపిడీల తీవ్రమైన ప్రజలను భయాందోళితులను చేస్తున్నాయి. జూన్ నెలలో మల్కాజ్ గిరిలో జరిగాయి. పైదాబాద్ సుబ్రహ్మణ్యం కాలనీలో దోపిడీ జరిగింది. నారాయణ గూడారోని దర్శిపాపులో వనా సహారణం జరిగింది. డి.ఎం.ఎం. లాబ్స్ కాలనీలో దొంగలు ఒక ఇంటిపై పడి, యజమానిని గొడ్డలితో కొట్టి నగలు దోచుకున్నారు. రామంతపురంలో ముఖానికి నిల్ల ముసుగులు కప్పుకున్న 15, 16 మంది దుండగులు వెంకట వరసయ్యసంతలు. అనే వ్యక్తి ఇంటిపై దాడిచేసి, బయటివారు రాకుండా కావలావుండి దోపిడీచేసి, ప్రజల గోలతో పోలీసు విజిల్ వినబడగానే పారిపోయారట. నగరంలోనే ఇలా వుంటే, రక్తిని ప్రాంతాల గతి ఏమిటి ?

4 న శ్రుతి

'ఏమిటో కథలు చెప్పుకుంటున్నారు. నేనెందుకు మధ్యన పాపకంలో పుడకలాగా!' అన్నాను ఒక గృహస్థు ఇంటిలో ప్రవేశించి, ఏదో మాటాడు కుంటున్న యజమానిని గృహిణిని చూచి, పక్కనే పున్న తోటి పత్రికా రచయిత్రి సోదరి శ్రీమతి లక్ష్మి వెంటనే అందుకొని, 'సొంత మొగుళ్ళతో కథలేమిటుంటాయి ?' అని చలోక్తి విసిరారు.

— తిరుమల రామచంద్ర

విశాఖపట్టణం ఓడరేవులో జెట్టి మీద "ఆంధ్రప్రదేశ్ దర్శన్" బాలులు. పక్కన వున్నది ఆసియాలోకెల్లా పెద్దదయిన వేలాడే క్రెయిన్ "భీమా"

అతను ఒకరోజు ఎందుకో చూడీగా వున్నాడు. చాలా సీరియస్ గా ముఖం పెట్టి అన్నాడు. "సుగుణా! ఎప్పుడో ఒకనాడు నువ్వు నన్ను వదిలి పోవని నమ్మకం ఏమిటి?"

"మీకెందుకా అనుమానం?"

"నీలాటి అందమైన ఆడది భార్యగా వుంటే మగాడికి ప్రతి క్షణం జీవితంగానే వుంటుంది ఏ క్షణం వదిలిపోతుందో అని..."

'ఆడది అందంగా వుంటే మొగుళ్ళే వదిలి పోతుందని మీ నమ్మకమా?"

"అందుకు అవకాశం వుందని నా నమ్మకం—"

"ఎలా?"

"అందమైన ఆడదానిచేత ఆకర్షించబడుతూ తను వలలోకి లాగుదామనే మగాళ్ళు చూస్తారు."

"అందరు మగాళ్ళూ అంతేనంటారా?"

'చాలామంది అంతే..."

"మీ విరికతో ఎందరు స్త్రీలు తమ భర్తలని వదిలి వెళ్లిపోయారు?"

"వదిలి వెళ్లిపోకుండానే మరో మగాడితో గ్రంథం నడిపిన స్త్రీలు నాకు తెలుసు..."

"నేను ■ వని చేస్తాననే మీ అనుమానమా?"

"అటువంటి అనుమానం వుండక్కర్లేదని హామీ ఇస్తున్నావా?"

"నమ్మకం లేనప్పుడు హామీ ఇచ్చినా నమ్ముతారా?"

"నమ్ముతాను — దానికో వరిక వుంది..."

"ఏమిటా వరిక?"

"ఇది కోయవాళ్ళలోనూ, అడవి జాతుల వాళ్ళలోనూ యికా వుంది."

"ఏమిటది?"

"మరొకట్ని ముఖం ఆకర్షించకుండా వుండడానికి పచ్చబొట్టు వేసుకుంటారు..."

"నా ముఖం మీద చుక్కలు వేసుకొని అందవికారంగా చేసుకోమంటారా?" అశ్రురసాతూ అడిగేను కోపంగా.

"అదుగో చూసేవా? అందం అన్న ప్రశ్న వస్తేనరికీ ఆడది మొగుడ్లన్నా వదిలేస్తుందికాని తన అందాన్ని పాడవనివ్వదు కోరి కోరి .. ఏకూ అదే ఉద్దేశమా?"

"నా ఉద్దేశమల్లా మీకు అందంగా కనిపిద్దామనే. నేను అందవికారంగా తయారయితే మీరే వదిలేస్తారు నన్ను మర్నాడే. నా నాశనాన్ని నన్నే కోరుకోమంటారా?"

"నాకు నువ్వెలా వున్నా అందంగానే వుంటావు..."

"మీకదే అనందం ఇస్తే నా ముఖమల్లా బొట్టు వేయించండి."

"ముఖం అందవికారం చెయ్యను నువ్వు నా మనిషిని, నా భార్యని, ఎవరికన్నా తెలిసేలా నీ శరీరంమీద పైకి కనిపించనివోట్లే వేరు ముద్ర వేస్తాను. ఊరుకోగలవా?"

"ఎందుకు మీకా కోరిక?"

"నువ్వు అందుకు ఒప్పుకున్నప్పుడు, నువ్వు నావట్ల విశ్వాసంగా వుంటావని మమ్మగలను!"

ప్రేమ కథ

(గత సంచిక తరువాయి)

"అప్పుడు పరపురుషుడిని కోరని నమ్మకం ఏమిటి?"

"ప్రాణం పోవాలికాని, నువ్వు నేను నీ శరీరంమీద వేసిన గుర్తులని మరో మగాడిముందు ప్రదర్శించలేవు. అందువల్ల పై మగాళ్ళకి దూరంగా వుంటావు. అర్థమయిందా?"

"అర్థమయింది."

"ఏమంటావ్? కాదంటే, నీకు నీ శరీరాన్ని పై మగాడికి ప్రదర్శించాలన్న ఉద్దేశం వుందని గ్రహిస్తాను..."

"ఎందుకు కాదంటాను? ముఖంమీదకూడా వేసుకోండి కావలిస్తే. ఈ శరీరంమీద మమకారం వాకేనాడో పోయింది. ఏం చేస్తారో చేసుకోండి..."

అలా నువ్వు మాటలతో రెచ్చగొట్టి ఆ పనికి ఒప్పించేరు. అందుకు కొన్ని ఆకు పసర్లు సంపాదించేరు — కొన్ని పనిముట్లు సంపాదించేరు... వాటితో ఆ గుర్తులని వేసేరు."

నాకు మరి వినిపించలేదు అతడు ఆమెని పెట్టిన బాధలు — అందుకే అడిగేను... "మీ అక్క సంధ్య యెలా ప్రవేశించిందో అో చెప్ప చాలు..."

"అక్క నన్ను మన సారా ద్వేషించడం ఆరంభించిందికా? తనకు దక్కవలసిన రంగారావుని నేను కుట్రపన్ని పెళ్ళాడేసిన ఆమె నమ్మింది. తాను యెంత మానసికంగా బాధపడుతోందో నేనూ అంత బాధపడదాని కోరుకుంది. ప్రతీకారానికి అవకాశం వస్తే జారవిడుచుకోకూడదనుకుంది. ఆమెకి

రంగారావుమీద కోపం లేదు. ప్రతి మగాడే అందమైన ఆడది కనిపిస్తే నిగ్రహం వుండడం ఆమె నమ్మకం. అది పురుష సహజం అనుకుంటే ఆడదానికి నిగ్రహం వుంటే మగాడు ఆమె జోలి వెళ్ళలేదని ఆమె నమ్మకం — అందువల్ల తప్పకుండా వామీదే తోసింది.

"అక్క ఎదురుచూస్తున్న అవకాశం దొరకని దొరికింది. నేను అయిదోసలతో ఉన్నప్పుడు అమ్మ నమ్మ చూడ్డానికి అక్కని తీసుకొని వచ్చింది పెద్దరాబాదునించి, ఎవకార్డ్ గా. వార్షిక్షరూ పదిహేనురోజులు అండి వెళ్ళిపోయేరు. కాని పదిహేను రోజులలోనూ ఇద్దరూ ఒకరిమీద ఒకరికుండే కోపాన్ని, విరాగాన్ని, దూరాన్ని మరిచిపోయేరు. ఇద్దరూ సాహిత్యం గురించి మాట్లాడుకున్నారు. తను తానైన కవిత అతడికి చదివి వినిపించింది అక్క. తను తానైనవి ఆమెకి అతడు చదివి వినిపించేడు. వాళ్ళ భాష నా కర్తమయ్యేదికాదు. అక్కా, అతమా నేనూ పిక్కర్లకి వెళ్ళేం. వారిద్దరిమధ్యా నేనే పైమనిషిని అనిపించింది. వాళ్ళ సంభాషణలో సాలపంచుకోలేకపోశాడన్నా.

"షిపింగనీ, కొందరు స్నేహితురాళ్ళని చూడడానికి అక్క వెళ్ళినప్పుడు అతనూ ఆమెకి తోడుగా వెళ్ళేవాడు. వాళ్ళెక్కడికి వెళ్ళి వచ్చేవారో నాకు తెలిసేదికాదు."

"మీవట్ల మీ అక్క ప్రవర్తన యెలా ఉండేది అప్పుడు?"

"చాలా ప్రేమగా ప్రవర్తించింది. నాకు రెండు వీరలు, ఒక రిస్టువాచీ కొనియిచ్చింది, నాకు అనుమానం రాకుండా. పైపై నటన అదీ నాకు తెలియలేదు. నన్ను పెద్దరాబాదీ తీసుక వెళ్తానంది అమ్మ. అతను పంపనన్నాడు. నా ఒంటిమీద వాతలు వాళ్ళ కళ్ళపడకూడదని అతని వుద్దేశం. అమ్మ నాకు పుల్ల పోస్తానన్నా ఒక్కకోక నా స్నిహం ఒంటిగా చేసేదాన్ని. పదిహేను రోజుల తరవాత అక్కా అమ్మా వెలిపోయేరు.

"అక్కకి అతనికి మధ్యన ఉత్తరసత్తులరాలు ఆరంభం అయ్యాయి. అతను క్వేంపులు వెళ్తావుంటారు. అఫీసు కొచ్చిన ఉత్తరాలు అతను క్యాంప్ కి వెళ్ళినప్పుడు అఫీసు పూర్వం ఇంటికితెచ్చి ఇస్తాడు. ఒకసారి ఒక కనరు వచ్చింది. ఆ దమ్మరీ పోల్చి విప్పేను. ప్రెస్ ఎడ్రస్ లేదు ఉత్తరంమీద — ఎవరికీ అఫీసులో

జరిగిన కథ-9 : అనసూయ అక్కకి, అన్నకి పెళ్ళయిపోతుంది. తండ్రి పుర్యోగంమంచి రిటైర్మెంట్ పొడు. ఆర్థిక బాధలు మనుషుల్ని ఎలా మార్చేస్తాయో అనిపిస్తుంది అనసూయకి అన్నని చూస్తుంటే. అనసూయ పెళ్ళి ఆ యింటోవారికి ఓ సమస్య. ఎన్.ఎన్.సి. సానియస్ అనసూయ చదువు ఆగిపోతుంది ఆర్థిక యిబ్బందులవల్ల. ఆడపిల్లలకి చదువనూ, గ్రామీనా నేర్పించటానికి బడ పెద్దారు అనసూయ కనకదుర్గ. చివ్తనంతోనే వైద్యం సొందిన స్నేహితురాలు నిర్మల చేత మెట్రిక్ కు కట్టిస్తుంది అనసూయ. భర్త వదిలేసిన సుగుణతో పరిచయమవుతుంది అనసూయకి. తన జీవితంగురించి అనసూయకు చెప్పటం మొదలెట్టుంది సుగుణ. సుగుణ అక్క సంధ్య. రంగారావును ప్రేమించిన సంధ్య అతణ్ణి నమ్మి తన శీలాన్ని అర్పిస్తుంది. నువ్వునాకు జీవితాంతం ఉంపుడుకత్తెగా వుంటానంటేనే నీ అక్కను పెళ్ళాడతానంటాడు రంగారావు సుగుణతో. తను కోరినట్లు శీలం పోగొట్టుకొంటానికి సుగుణ అంగీకరించకపోవటంతో సంధ్యకి పప్పునకమూర్ అనే అతనికి అక్రమసంబంధం సృష్టిస్తాడు రంగారావు. రంగారావు వేసుకున్న పథకం ప్రకారం సుగుణకి అతనితో పెళ్ళవుతుంది. సుగుణ తనని మోసం చేస్తుందేమోనన్న అనుమానంతో ఆమెని మానసికంగా శారీరకంగా హింసించటం ప్రారంభిస్తాడు రంగారావు.

అనుమానం రాకుండా - ఉత్తరం చదివేను. అందులో ఆమెకి అతనిమీద యెంత ప్రేమ వుందో రాసింది. అతడి కామేమిది ప్రేమ హిమాలయ మంతయితే, ఆమె కతడిమీద ప్రేమ మేరువర్షత మంతలు. కవిత్వమూ, అదీ కలిపి రాసిన ప్రేమలేఖది. సంగతంతా అర్థమయింది. కాని ఏం చెయ్యడం?

"నాకు కోపం ఆగలేదు. ఇద్దరిమీద - యిద్దరూ నాకవకారం చేస్తున్నవాళ్ళే - నా కిష్టం లేకుండా నా కిష్టానికి వ్యతిరేకంగా నన్ను పెళ్ళాడి, బానిసలా వాడి, నన్ను యమయాతన పెట్టినవాడు ఆ మగాడు - నా తప్పేమీ లేకపోయినా, నామీద కక్షకట్టి యిప్పుడు నా భర్తని నాకు కాకుండా చేద్దామని చూస్తోంది నా అక్క. ఈ ఇద్దరిమధ్యా పడి నా జీవితం నలిగిపోయింది. ఇప్పుడా యిద్దరూ, నలిగి పీప్పనయిన నన్ను పెంటకుప్పమీద పారీసే యెత్తుతో వున్నారు.

"నేను వెంటనే = ఉత్తరాన్ని ఒక కవర్లో పెట్టి అమ్మకి పంపేను మరో ఉత్తరం జతచేసి. అక్క యెటువంటి పని చేస్తున్నదో, అందరూ కలిసి నా బతుకునెలా సరకం చేసేరో, ఇప్పుడు ఒక పిల్లపుట్టి ఒకదానిన నా జీవితం పడుతున్న వేళకి నా భర్తని యెలా నానింది వేరుచేద్దామని చూస్తోందో రాసేను. అమ్మ = ఉత్తరం అక్కకి చూపకుండా, నన్ను తొందర పడొద్దని జవాబు రాసింది.

"ఈ మధ్యని నాకు నెలలుండి రాధ పుట్టింది. అమ్మ వచ్చింది - అమ్మతోకూడా అక్క వచ్చింది. పదిరోజులు అక్క, అతనూ విచ్చలవిడిగా తిరిగిరు - నేను ఏమనుకున్నా భాతరులేదన్నట్టు.

అమ్మకి నా వాతల సంగతి తెలిసిపోయింది. ఏదీంది అమ్మ. సౌత కథంతా చెప్పగా విని, గరిద్దరికి పెళ్లి చెయ్యనందుకూ, నామాటలు నాడు విననందుకూ వాపోయింది. అక్కతో మాట్లాడిందట - కాని అక్క అమ్మ మాటలని లెక్కచెయ్యలేదు. "నాకు భర్త అవలసివేవాడిని అది చేసుకుందికదా... అది చాలదా? నేను అతన్ని ప్రేమిస్తే దానికేం పోయింది? నాకేం మిగిలింది కనక? పెళ్ళా...మొగుడా...పిల్లలా...సంసారమా? మా ఇద్దరిమధ్యా వున్న బంధాన్ని అది తెంచలేదు!" అని అందిట.

నేను ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేను. ఈ ఇద్దర్నీ నిలదీసి అడుగుతే లాభం ఏముంటుంది? రహస్యం బయటపడిపోయేక మరీ వున్న భయమూ లేకుండా విచ్చలవిడిగా తిరుగుతారు. అప్పుడు మూ యిద్దరికీ పూర్తిగా జెడిసిపోవచ్చు.

పదిరోజుల తరవాత అక్క వెళ్లిపోయింది. అమ్మ కొన్నాళ్ళ వుండి వెళ్లింది. అమ్మని దిగజెట్టే నెలమీద అక్కడికి వెళ్లి పదిరోజులుండి వచ్చేరు అతను.

తిరిగి వచ్చినప్పట్నుంచీ అతని పద్ధతే మారి పోయింది. పెళ్ళాం అన్న మనిషి ఇంట్లో ఒకర్తి వుందనికూడా మరిచిపోయేరు. ఇంటిపట్టున వుండడంకూడా తగ్గింది. ఈ పని ఆ పని అంటూ తిరుగడం. వేళపట్టున యింటికి రాకపోవడం. రాత్రి ఎప్పుడో పడుక్కొడానికి రావడం - రాధ పుట్టినప్ప

ట్నుంచీ అతను వేరేగా పడుక్కొడం ఆరంభించేరు. అదలా అలవాటుకింద మార్పుకున్నారు. ఎందుకలా చేస్తున్నారని నేను అడగలేదు. నవ్వుతను శారీరకం గానూ, మానసికంగానూ బాధపెట్టడం తప్పిపోయిందని అనండించేను. కాని అనుక్కొకుండా నీలి ఆకాశంబోంచి నా వెళ్తిన పడింది పిడుగు!

నన్ను సంభాషణలోకి దించి తన మనసులోని భావం చెప్పేరు ఒకనాడు.

"నన్ను నువ్వు పెరిస్థితులకి తొంగి పెళ్ళాడేవ్ అవునా?"

"ఆ సంగతి యిప్పుడెందుకు?"

"నన్ను వదిలి పోగలుగుతే ఏ క్షణమన్నా పోనాలనే నీకుంది... జానా?"

"మమ్మల్ని వదిలిపోయే స్థితిలో వున్నాననే మీ పుట్టేకమా?"

"ఒకవేళ వున్నాననుకో ఆ స్థితిలో?"

"ఉన్నప్పుడు నేను వెళ్లిపోయేనా? ఇప్పుడు = ప్రశ్న లేదు"

"నాలో జీవితాన్ని తైదులా భరిస్తున్నావ్... జానా?"

"ధర్మతో జీవితం భార్యకి తైదేలా అవు తుంది?"

"నీతో నేను సుఖపడ్డావనే నువ్వు అనుకుంటున్నావా?"

"నాకెలా తెలుస్తుంది? అది మీకే తెలియాలి."

"ఒక ప్రయోడికి అతడి ప్రయోరాలిచ్చే తృప్తి, అనందమూ నువ్వు యివ్వగలిగేవా నాకు?"

"నేను మీకు ప్రేమమయినదానినో కానో మీరు నిర్ణయించుకున్నాక ఆ ప్రశ్న అవసరం వుండదు. ప్రేమమైనదానినే అయితే = అనందం మీకు దొరకేవుంటుంది - ఆ ప్రేమమైన దానినయితే మీకా అనందం నేనిచ్చినా మీకు కనిపించివుండదు."

"ఇష్టంలేని వాతావరణంలో జీవితాంతం వుండడంకన్న వేరు వేరుగా మనం జీవితాలని గడుపు తేనే ఉత్తమంగా వుంటుందంటాను. ఏమంటావు?"

నా మనసులో చెప్పలేని భయం ప్రవేశించింది. ఏం చెయ్యడం యిప్పుడు? అతడు ఏం చెయ్యబోతున్నాడో గ్రహించేను. అతడి కార్లమీద పడితే నేను కించపడడం తప్ప ఏమీ లాభం వుండదు, ఎలా ఈ ఆపదని తప్పించుకోడం? ఇతడి మనసులో ప్రవేశించిన విషయిజాన్ని ఎలా నివారించడమో అర్థంకాలేదు -

"హిందూ ధర్మం ప్రకారం, భార్యభర్తల మధ్య వచ్చే పాఠపాపాలేవీ పరిష్కారం కానంత పెద్దవి కావు - ఇద్దరికీ ఎడబాటు కలిగింది చావు తోనే... బతికుండగా మాత్రం కాదు." అని చెప్పేను.

"నీ మెడలో కట్టిన తాడు దేవుడిచ్చిన దనుకున్నావా?"

"అది ఒక తాడు కాదు. ఒక స్కూత్రం - ఒక ధర్మం - అందుకే దానిని మంగళమాత్రం అన్నారు - ఏ అమంగళమూ జరగకుండా రక్ష అది -"

"నేను, నీకు వున్న కట్టిన రోజునే చచ్చిపోయి వుంటే, = మంగళమాత్రాన్ని పట్టుకొనే శేష జీవితం గడిపివుండువా?"

"జరగనిదానిని జరిగిందని ఎలా అనుక్కొ గలను..."

"నుగుణ! ఒక సంగతి చెప్పు - వున్న కడితేనేకాని అడది భార్య కాదా?"

"అది ఒక బంధమని చెప్పేనుకదా?"

"వున్న కట్టుకుండా ఒక స్త్రీకి, పురుషుడికి సంబంధమంటే ఆమె అతడి భార్య కాదా?"

"శారీరకమైన సంబంధం ఒక్కటే భార్యత్వాన్నీ, భర్తృత్వాన్నీ యిచ్చిదు! ఇద్దరూ ఒక గృహం ఏర్పరచుకోవాలి - అప్పుడు అతడు గృహస్థుడూ ఆమె గృహిణీ అవతారు. తరవాత పిల్లలా... సంసారం ఏర్పడతాయి. సంసారపట్ల కొన్ని ధర్మాలు నిర్బహించాలి. అవి చేస్తూ జీవితమల్లా ఆ సంసారంలో వుండేవాడే భార్యభర్తలు. శరీర సంబంధం వున్నంతమాత్రాన భార్యభర్తలెలా అయిపోతారు చెప్పండి?"

ఆ జవాబుకి మరికొంతసేపు ఆలోచించి అన్నారు... "నేను నీ అక్క సంద్యకి అన్యాయం చేసేను. జనంబావా, కాదంటావా?"

"ఏవిధంగా అన్యాయం చేసేరు? దానిని పెళ్ళాడకపోవడం అన్యాయం అంటారా? నన్ను పెళ్ళాడి దానికి అన్యాయం చేసేరంటారా?" నాలో ఉలికి. వస్తున్న కోపాన్ని, దుఃఖాన్ని అణచుకుంటూ అన్నాను. పిల్లి ఎలకతో చెలగాటం ఆడినట్టు ఆడుతున్నాడు.

"దానిని పెళ్లి చేసుకోక అన్యాయం చేసేను... ఒప్పుకుంటావా?"

"సరే ఒప్పుకుంటాను..."

"అందువల్ల నీ అక్కకి యింతవరకూ పెళ్లి కాలేదు. ఒప్పుకుంటావా?"

"అది నాకు తెలిదు - దానికో ఉద్యోగం వుంది. నెలకి నాలుగువందలు జీతం వస్తోంది అందం వుంది - అది పెళ్లి చేసుకుంటాననారేకాని పెళ్లికొడుకులకి కొడవేముంది?"

"మరెందువల్ల కాలేదంటావ్?"

"దానికి చేసుకోడం యిష్టంలేక కాలేదు."

"దాని కెందు కిష్టం లేదంటావ్?"

"మగాళ్ళంటే నమ్మకంలేక అయ్యుండొచ్చు ఒక కారణంవల్ల జీవితంలో దెబ్బతిన్న మనిషి = కారణం దగ్గరకి మరి వెళ్లదు."

"ఒక అన్యాయం ఆమెకి నేను చేసేనుకాబట్టి = అన్యాయాన్ని తొలగించి న్యాయం చేకూర్చే బాధ్యత నాకు లేదంటావా?"

"ఆ బాధ్యత మీమీద వున్నప్పుడు, అది నిర్వర్తించడానికి మీకు అవకాశం వున్నప్పుడూ అది నిర్వర్తించలేకపోయేరు. పెళ్లి కాకుండానే దాని శిలంతో ఛెలగాటమాడి దానికి అన్యాయం చేసేరు. దానిని పెళ్ళాడి ఆ అన్యాయాన్ని సరిదిద్దవలసిన బాధ్యత మీమీద వున్నప్పుడు మీరు నిర్వర్తించలేదు. దానిని వదిలి నన్ను పెళ్ళాడేరు. మరి యింక దానిపట్ల ఏవిధమైన బాధ్యతకానీ, దానితో మాట్లాడే హక్కుకాని మీకు లేవు. మీ బాధ్యతలన్నీ నాపట్లే అది పెళ్లి కాని పరస్త్రి. మీకు పెళ్లియింది - పెళ్ళాన్తయిన నేను బతికున్నాను. ఏ హక్కుతో మీరు దాని అన్యాయాన్ని యిప్పుడు తొలగిస్తామనుకుంటున్నారు? ఒక మనిషిని

చంపేశిక మళ్ళా బతికిందగలరా? అందుకు మరో మనిషిని చంపుతారా?"

"మితమాతుండే చెప్పండి వరస?" అడిగేను - అతను మాట్లాడలేదు.

"వదిల అవుతుంది - ఔనా? చెప్పండివచ్చు - మీ వదిలకి మీరేం అన్యాయం చేసేరు?"

"మీ అక్కకి నావల్ల..."

"నా అక్క సంగతి మరిచిపోండి. మీ వదిల సంగతి చెప్పండివచ్చు - పాత కథ, నన్ను మీరు పెళ్లి ఆడగానే ముగిసిపోయింది."

అతను మాట్లాడలేదు. ఆ సంగతి చాలా రోజుల వరకూ మరి ఎత్తలేదు.

కొన్నాళ్ల తరవాత అసీసు పని మిషన్ అతను పైదరాబాదు వెళ్ళేడు. అక్కడ నాలుగు రోజులుండి వచ్చేడు. వచ్చేక అతని దోరణే పూర్తిగా మారిపోయింది. ఈసారి నాతో మాటలు కూడా తగ్గించేడు. అతను తిరిగివచ్చేక నా పేర అక్క దగ్గర్నించి ఒక పెద్ద కవరు వచ్చింది రిజిస్టర్డ్ పోస్టులో - పలుకుతున్న చేతులతో విప్పేను. అక్క నా పేర రాసిన ఉత్తరం అందులోంచి పైన వడింది.

అందులో ఒక ఫోటో వుంది. ఆ ఫోటో చూడగానే నా ముఖం తిరిగింది. నెత్తిన పిడుగు వడింది. అక్కా, నా భర్తా తీయించుకున్న ఫోటో అది. ఇద్దరి మెడలల్లో, పూలచారాలు - అక్క నుదుట పెళ్లిబొట్టు. మంగళమూత్రం కనబడతా పైన వడింది. ఉత్తరం వదివేను -

సుగుణ!

నిన్ను వెళ్లి అని పిలవడానికి నాకు సిగ్గుగా వుంది. నువ్వు నా చెల్లెలిని ఎలాగోతావు? చెల్లెల్లెక్కడన్నా లోబుట్టువుని వెనకపోటు పొడమ్మందా? నువ్వు నన్ను వెప్పులో పొడిచేవు. నాకూ అతనికి వున్న సంబంధం అతడు చెప్పినాకూడా అతన్ని రోజులకుకొని, నాకు భర్త కావలసిన మనిషిని నాకు కాకుండా చేసేవు.

కాని సుగుణ! దేవుడున్నాడు పైన! అన్యాయం చేసినవాళ్ళని సుళువుగా వదిలిపెట్టాడు. అన్యాయం చెయ్యబద్ధవారి ద్వారానే తగిన సత్తి చేయిస్తావుంటాడు. నువ్వు దొంగలాడి ఎత్తుక సోయిన మమ్మవుని తిరిగి దక్కించుకుంటుంటే నేను బతికి వుండిపోయేను. నాకు తెలుసు - ఎప్పుడో ఒకనాడ మనిషి నా దగ్గరకి రాకతప్పదని.

నేను అనుకున్నదానికన్న వేగంగానే అతడికి నీమీద మోజ తగ్గిపోయింది. నావేపు మొగ్గేడు. నువ్వెలా అతడ్ని పాదాక్రాంతుడిగా చేసుకున్నావో నేనూ అలానే అతడ్ని నా పాదాక్రాంతుడిగా చేసు కున్నాను. నేను అతడికి లొంగలేదు సినిమాలకి పార్కులకి తిరిగిం - ఎన్నో సంగతులు గంటల తరబడి మాట్లాడుకున్నాం - కాని నా చిటికిన వ్రేలన్నా ముట్టుకొనివ్వలేదు అతడ్ని ముప్పివాడిలా నా కాళ్ళమీద సద్దాడు. ఔను. ఆ ఫోటో ఎవరన్నా తీసివుంటే అది చూసి నువ్వెంత ఆనందించి వుండువో!

ఒకే వరకు పెట్టేను - అతను నన్ను పెళ్లాడాలి. అగ్నిపాక్షిగా, పెద్దల నమూనాలో -

తన ఉద్యోగం సాతుండన్నాడు సాతేపోసిలెమ్మన్నాన కాని అతడు నాకు పుస్తకల్పాలి. అఖరికి నేనెచ్చిన వరకు లన్నింటికీ ఒప్పుకొని నాకు తెలిసి అందరి నమూనాలోనూ వెంకటేశ్వరస్వామి కల్యాణ మండపంలో పైదరాబాద్ లో క్రిందటి ఆదివారా అగ్నిపాక్షిగా పుస్తక కట్టేడు.

నాకీవ్వుడు - రంగారావులో పెళ్లయింది - నువ్వు నాకు చేసిన ద్రోహానికి నీమీద ప్రతీకారం తీసుకున్నాను. అంతే చాలు నాకు! యివ్వుడు రంగారావులో! యంతటితో అయిపోలేదు సుగుణ! నా భర్త నీతో యింక యెలా వుంటాడు? అనాడు అచ్చయిన మొదటి శుభశ్రీని కావీలు న్నాయి నాదగ్గర. అందులో నా పేరూ, రంగారావు పేరూ వున్నాయి. అనాడే మా పెళ్లి అయినట్టు లెక్క. నువ్వు అతన్నికాని నన్నుకాని ఏమీ చెయ్యలేవు. నీకు పుస్తక కట్టినవాడే మరో రంగారావుని చెప్పడానికెందరో వున్నారు. అమ్మ ఏం చేస్తోందా? నా కన్యాయం జరిగినప్పుడేం చేసింది?

నా భర్తకి యిక్కడికి ట్రైన్సులో అయే ఏర్పాటు జరిగింది. రూట్లు ప్రకారం భార్యభర్త అని ఒకేకోట వెయ్యాలిందా? కాని మా పెళ్లయి మూడేళ్లయినా ఇంతవరకూ కోరలేదు... ఇప్పుడు కోరుతున్నాం అని యిద్దరంకూ ఆ స్థితికి వచ్చి పెట్టేం..."

నేను మరి చదవలేకపోయేను. ఏడుస్తూ కుప్పగా కూలబడిపోయేను.

అతను వచ్చేక ఉత్తరం, ఫోటో చూపించి ఏమిటి అన్యాయం అన్నాను. న్యాయమే జరిగింది సంద్యకి అని అన్నాడు. నాకు అన్యాయం చెయ్యడం దానికి న్యాయం చెయ్యడమా? దేని సంగతి అదే అన్నాడు. మా యిద్దరికీ పెద్ద సోల్గాట అయింది. నన్ను కొట్టేడు...తన్నేడు. వదిలిపెట్టి పోతానని చెప్పేసేడు. వేరు మార్గంలేక అతని కాళ్ళ మీద వడి నాకూ, రాధకి అన్యాయం చెయ్యద్దన్నాను.

"నేను నిన్ను వదిలి పోతాను. పుస్తక కట్టినన్న మాటేకాని నివ్వేనాడూ భార్యగా చూడనేలేదు. నా అసలు భార్య సంద్య. నిన్ను నేను పెళ్లి చేసుకోలేదు. నీకెవడో మరో రంగారావు అన్యాయంచేస్తే మరదలికదా అని దయతలం దగ్గర వుంచుకున్నాను."

"ఏమండీ... ఆడదానికి ఒకసారి అన్యాయం చేసేరు. మరోసారి అన్యాయం చెయ్యకండి. ఇది మీకు భావ్యంకాదు!" అని రాధని తెచ్చి అతడి ముందుంచేసు. కాని మైకంలోని మనిషికి నివేనా జ్ఞానం వుంటుందా అనమాయా?

నెల తరవాత అతన్ని పైదరాబాద్ వేస్తూ అర్ధర్థ వచ్చేయి. నాకా అర్ధర్థ చూపలేదు. క్యాంప్ కని చెప్పి వెళ్లి మరి తిరిగిరా లేదు. పైదరాబాద్ తిన్నగా వెలిపోయేడు. ఇంటికి కట్టచల్లిన అద్దె ఇంటాయనకి చంపేరు. నాకు ఉత్తరం రాసేరు. ఇట్లు కాలిచేసి చిన్న యింటికి పొమ్మన్నారు. "మరదలు సుగుణకి" అంటూ సంబోధిస్తూ రాసేరా పుత్రరం. నన్ను పెళ్లి

చేసుకొనేవాడు మరి కనిపించే అవకాశం లేదని, నేను అతనితో పుంటే లోకులు ఎన్నోరకాల అనుకుంటారని... అందువల్ల నేను వేరేగా వుండడం నుంచుదని ... అతనూ, అతని భార్య నా జీవకకీ నెలకీ ఎనభై రూపాయలు పంపుతామని రాసేడు. ఇంటి సామాన్లు అవసరంలేనివి అమ్మనీ ఆ డబ్బు తీసుకోమన్నారు. అన్ని ఖర్చులకీ ఒక వెయ్యిరూపాయలు పంపేరు వేరేగా వుండడానికి నేను ఏర్పాట్లు చేసుకుందుకీ

అది జరిగేక మరీ విశాఖపట్నంలో వుండడానికి మనసావుక యిక్కడికి వచ్చినను, సాపని తీసుకొని."

"తరవాత అతన్ని చూడలేదా?" అడిగేను.

"చూడలేదు - హైదరాబాద్ వెంటనే వెళ్తాం అనుకున్నాను. కానీ నాలోని ఉల్కాహం పచ్చిపోయింది. బతుకంటే విముఖత కలిగింది. చచ్చిపోదామనిపించింది. కానీ ఆత్మహత్య చేసుకొనే మనస్తత్వం కాదు నాది. నాదీ ఆక్కులాటి పట్టుదలే. రాధని పెంచి పెద్దదిచేశారు. దాని భావి భాగవద అన్న కోరిక ఒక్కటే నాలో వుంది. ఇది జరిగిన తరవాత అమ్మ నా దగ్గరికి వద్దామని ప్రయత్నించింది కానీ వాళ్ళు రానివ్వలేదు. ఏడున్నూ పుత్రరం రాసింది. నేను ఆక్కుడికొస్తే నలుగురిముందూ వాళ్ళని నిలబెడతానంది. కానీ నేను వెళ్ళినా నాగోడు ఎవడు వింటాడు? వెళ్ళే అవమానం తప్ప నాకేం దొరుకుతుంది? అందుకే నేను వెళ్ళలేదు. ఇది

ఒక కన్య చెప్పిన కథ

జరిగిన ఏడాది తిరుక్కుండా అమ్మ చచ్చిపోయింది. అమ్మ చచ్చిపోయి దినచర్యలయ్యేక కార్డు ముక్కు రాసిపడినారు.

చిత్రంగా వుందికదూ అనసూయ నా కథ? కథలా రాస్తే యిలాటివి జరుగుతాయా అనిపిస్తుంది. మా సేవ్ కదా అనసూయ నా సంగతి? ఇంతిన్న మోరమైన పరిస్థితులలో యిరుక్కున్న స్త్రీలు లేకపోలేదు - కానీ ఎవరి సంగతి పై ప్రపంచానికి తెలియదు. తెలిసినా ఆదాని తరపున సమాజం అండగా నిలవదు. మగతల్లితో నిండివున్న ఈ లోకంలో, పురుషుల్ని పురుషుడు సమర్థించ జాస్తాడు. అడవి ఎదురు తిరుగుతే అణగదొక్కుతారు..."

"కానీ అక్కా! నీకు జరిగిన అన్యాయానికి ప్రతికారం జరిగితిరుతుంది!" అనేతో అన్నాను.

"ఒద్దమ్మా! అటువంటి కోరికలు నాకు లేవు. ఎవరి సాసిన వాళ్ళే సాతారు. కానీ నా కాళ్ళ మీద నేను నిలబడి, నా జీవనోపాధి నేను ఆర్జించు కుంటూ, రాధని పెద్దచేసి ఒక యోగ్యుడ చేతిలో పెట్టడమే నా జీవితాశయం యిప్పుడు. ■ శక్తిని నా కివ్వమని దేవుణ్ణి రోజూ ప్రార్థిస్తాను." కన్నీళ్ళు కారుతూవుండగా, చేతులెత్తి కనిపించని దేవుడికి నమస్కరించింది సుగుణ.

13

సుగుణ చరిత్ర విన్నాక కొన్నాళ్ళవరకూ నా మనస్సు వికలమయింది.

ఏమిటి లోకం? ఒక మనిషికి మరొక మనిషికి ఆలోచనలలోనూ, కోరికలలోనూ, మంచి చెడుల భావనలలోనూ భేదం కనిపిస్తోందే? ఆదాని జీవితం యింత చివకబారుగా తయారయిందేమిటి? ఇంత కనిష్ఠ స్థాయిని అందుకుందేమిటి? ఆదాని మగాడికి లోకువా? సంసారపు బరువు బాధ్యతలని మోస్తూ, సామరస్యం లేనపుడు పురుషుడు పెట్టే హింసలని భరిస్తూ జీవితం గడపవలసిందేనా? సుగుణకి అండగా ఎవ్వరూ ఈ ప్రపంచంలో ఎందుకు నిలబడలేకపోయేరు - పైగా తలొక రాయిగా విసురుతున్నారు. మన దేశంలోనే యింతా, ప్రపంచం అంతా యింతేనా స్త్రీ పరిస్థితి?

ఆమె కథ విన్నాక మగళ్ళన్నా, పెళ్ళన్నా భయంపుట్టింది నాలో. పురుషుడంటే అనవమ్మకం ఏర్పడింది. వారనే మాటలకి, స్త్రీలకి సంబంధించి నెలతవరకూ, యెంత విలువని యివ్వవచ్చు? నన్ను అత్తవారింటికి, పెళ్ళిచేసి పంపించేసేక నా జీవితం యేలా వుంటుందో? ఆ మగాడు ఎలా వుంటాడు? దయగా చూస్తాడా? అది లాటరీయేనా? దేవుడా! నాకు పెళ్ళి మాత్రం వద్దు! అని రోజూ మొక్కుకున్నాను. రంగారావెవరో నాకు తెలిక పోయినా, ఒకరాత్రి కలలో ఒక భయంకర అకారం కార్చిన ఇనపకడ్డీ పట్టుకొని నాకు వాతలు పెట్టడానికి వస్తున్నట్టు కనిపించగా కెప్పుడో కేకవేస్తూ లేచిపోయేను. వదిల పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. "ఏమిటే అనసూయ? ఏమయిందే?" "ఒక రాక్షసుడు కలలో కనిపించేడు వదినా!" అన్నాను పణికిపోతూ. "నీళ్ళు తాగి వత్తిడి వడుకో!" అంది వదిన

ఒకటి రెండు నెలల తరవాత ■ భయం తగ్గింది. మగళ్ళలోకూడా మంచివాళ్ళు తప్పకుండా వున్నారు. సుగుణ దురదృష్టవశాత్తూ ఒక దుర్మార్గుడిచేత పడింది-వాడి బాధ తప్పిపోవంట్లో నిజంగా బలికింది.

స్కూలు యధాప్రకారం సదున్నోంది. పిల్లలు పదివరకూ పెరిగేరు. కాలేజీ లేనిరోజున సుగుణ ఎచ్చి పిల్లలకి పాఠాలు చెప్తోంది. నిర్మల యిప్పుడు సాయంత్రమేకాక, ఉదయం కూడా వస్తోంది పుస్తకాలు తెచ్చుకొని: దుర్గ పిల్లి యొక్క గదిలో కూర్చుని పాఠాలు చదువుకుంటోంది. ఇప్పుడిప్పుడు పిల్లలు చేసే ఆల్లరి చూసి నవ్వుతోంది. వాళ్ళచేత దుర్గమ్మ పాటలు పాడించినప్పుడు తమా శృతి కలుపుతుంది. ఆమె జీవితం మళ్ళా చిగురించ సాగింది. ఆమె నవ్వుతూ ఆనందంగా వుండడానికి యెవరికన్నా మొందుకు అభ్యంతరం వుండాలి?

'బంతుల' బిల్లు

కాలిఫోర్నియాలోని డ్రిడైన్ ఇంటర్నేషనల్ సంస్థ ఉత్పత్తిచేసే కొత్తగా విడుదల చేసిన ౭౦ బిల్లులో పది టెన్ షిలీ బంతులని అమర్చుకోవచ్చు. దీనివల్ల అడ్రెసులు బంతికోసం వేచిఉండే సమయం కలిసి వస్తుంది. అందరికీ సరిపోయేలా, తేలగా, ఉరికడానికి పీలుగా, అక్కర్లేయంగా ఉంటాయి.

ఇది యిలావుండగా బంగారయ్య అతడి భార్య ఒక్కటమ్మని బడి కొక్కివాడు తీసుకవచ్చేడు. (పిల్లలు పోవడంవల్ల చిత్రచాంచల్యం కలిగిందని వెళ్ళే సుకదూ యిది వరకు?) పిల్లలతో మాట్లాడిందామె కార్యక్రమాలతో ఉత్సాహం చూపింది. ఆ మర్నాడూ వచ్చింది. మితాయి తెచ్చి పిల్లలకి పంచింది. మూడోనాడు ఆమె రావడం ఆలస్యం అయ్యేసరికి పిల్లలందరూ ఆమెకోసం ఆత్రంగా యెదురుచూడసాగారు. ఆమె యీసారి పిల్లలకోసం గొనుగుడ్డలు తెచ్చింది. దారిలో కొన్నదట. పిల్లలకి బట్టలూ, నాకూ దుర్గపిన్నికి పీరటూ తెచ్చియిచ్చింది. మేం వద్దన్నా విన్నాకాదు. దుర్గపిన్ని ఆమెని దీనించింది - యీసారి కాన్పు తప్పకుండా దక్కుతుంది, కనకదుర్గమ్మని పూజించమంది. రుక్మిణి దుర్గపిన్ని మాటలమీద నమ్మకం పెట్టుకుంది. రుక్మిణి వయసు ముప్పయి దాటుతాయి - చావనచాయవస్తే, పాడుగాటికాత్తు, కళ్ళు అందమైనవే అయినా, ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టిపోవడంతో ముఖంలో విచారం గూడు కట్టుకుంది.

రుక్మిణి వారానికి మూడుసార్లున్నా వస్తోంది. రాసు రాసు ఆమె మనస్తత్వంలో మార్పు వచ్చింది. పిల్లల్ని చూడగానే ఉత్సాహం చూపుతోంది. వాళ్ళతో ఏవేవో ఆటలు ఆడింపిస్తుంది. ఆ ఆటలు ఆడించడానికి కొన్ని వస్తువులు కొంది. భార్యలేని మార్పుని గమనించి బంగారయ్య సంతోషించేడు. దుర్గపిన్ని మాటలమీద గురి ఎక్కువయింది.

* * *

స్కూలుకి ఇప్పుడు కావల్సినంతమంది అమ్మగార్లున్నారు. కాని యెవరికీ జీతం నాతం లేదు. ఒకరిద్దరు పిల్లలు రెండేసి రూపాయలు తీసుకొచ్చేరు నెలాఖరున. జీతం ఇచ్చుకొనే తాపాలు యెవరికిలేదు. దుర్గపిన్ని ■ డబ్బు చాపనీచీసింది. ఒకరిద్దరు తీసుకొని ఒకరిద్దరు మానుతే, డబ్బు యిచ్చుకోలేని పిల్లలు బాధపడతారంది.

"మీ స్కూలుకి గ్రేంటు వచ్చేలా చూస్తాను." అన్నాడు బంగారయ్య ఒకరోజున.

"ఏం గ్రేంటు యిస్తారోకాని... నవాలెక్క ప్రశ్నలువేసి నా ప్రాణం తింటారు - నాకుండే స్వతంత్రత పోతుంది..." అంది దుర్గ.

"పోసి మా వర్తక సంఘానించి నెలనెలా డొనేషన్ ఏర్పాటు చేస్తాను... మీ చేతి డబ్బు ఖర్చుకాకుండానూ..."

"అందుకు నాకేం అభ్యంతరంలేదు..."

ఆదయేక, వారందోజాల తరవాత, స్కూలు ఖర్చులకోసం నెలనెలా ఏర్పాటుపాటుల డొనేషను వర్తక సంఘంవారు మంజూరు చేసేరు. స్కూలు వున్నంతకాలం ■ డొనేషను యివ్వబడుతుంది - అదికాకుండా, విద్యార్థులు ఎక్కువయితే, విద్యార్థికి నెలకి ఐదుచొప్పున డొనేషను పెంచబడుతుంది. మా శ్రమని ఇతరులు గుర్తించేదన్న నిజం మాకు యింతో తృప్తినిచ్చింది. ■ డొనేషన్ రాగానే రాబోగో అదివారం బడి పిల్లలందరితోనూ పిక్నిక్కి అలివేసి, మగుణి, నిర్మలనీ, వదివనీ అహ్వానించేం. ప్రతి ఒక్కరికీ వారి వారి పనులు అప్పగించేం.

అదివారంనాడు ఉదయమే బయల్పడేరేం,

కాలినడకనీ. వంటకి కావల్సిన సాత్రలు, దినుసుతూ అన్నీ బంగారయ్య, కొద్దిగ్లతో పిక్నిక్ స్థలానికి పంపే ఏర్పాటు చేసేడు. రిక్తాలు ■ స్థలానికి వెళ్ళలేవు. ఊరుకి అవతలపున్న నల్లచెరువుగట్టు దాటేక కాలిదారి వుంది పొలాలలోంచి. కొంతదూరం వెళ్ళేక ఒక పెద్ద మామిడితోట వస్తుంది. ఆ మామిడితోటే మా పిక్నిక్ స్థలం. అక్కడ రెండు బావులున్నాయి నేను, అక్కడి పొలాలకి సీక్కి. పిక్నిక్కి యిబ్బందిలేదు. తోట కెదురుగా వుంది యోగిగారి ఆశ్రమం. ఆశ్రమంకుట్టు పూలతోట వుంది. ప్రదేశం ఎంతో సుందరమైనది.

మొత్తం అందరం ఇరవైమందిమర్యం. నడిచి ఆ స్థలానికి వెళ్ళేసరికి యెనిమిదయింది. అన్నకి, నాన్నకి తెల్లవారుజామునే లేచి వదివ వండిసింది. "వెళ్ళిరండి! జన్నానికో శివరాత్రి!" అన్నాడు అన్న నవ్వుతూ. నా మేనగోడగిద్దరూ

మనసు విరిసిన మల్లె

మనసు పూడోటలో
మరు మళ్ళగిలె ప్రేమ
ఆ ప్రేమ కుసుమమ్మ
అవని కామోదమ్మ.

■ సురభిశమ్మనకు
అవని రాదిది పోటి
ఆ ప్రేమ మధువునకు
అవని లేదిది పోటి.

మనసు మనుగడకడే
ననిషి ఆశల కడే
ఉసిరై నడిపించు
ఉన్మీసిత మందించు.

అమర పరిమళభరిత
మైనదే ప్రణయమ్మ
అది మనిషి మనసుకే
ఆగుసు నవ ప్రణవమ్మ

— రంగినేని సుబ్రహ్మణ్యం

కూడా పిక్నిక్కి వచ్చేరు. విశాలని రమ్మంటే రాలేనంది మొగుడు ఏమంటాడో అన్న భయంవల్ల. నేవతికూడా రాలేనంది.

వెళ్ళి వెళ్ళగానే పిల్లలందరినీ కర్రలకోసం పంపేం. దొరికిన చితుకులన్నీ చిరుకరమ్మన్నాం. పావుగంటలో ఒక చిన్న కుప్ప తయారయింది. కాచిళ్ళ మోసుకొచ్చిన కూరలచేత గాడి తప్పించేం. ఈ చితుకులు చాలవు. వంటలకి కర్రలు కావాలి. ఈ చితుకులతో ఉప్పా, కాసే చెయ్యొచ్చు. చితుకులు అంటించి కాసీకి సీక్కి ఎక్కించేం. పెద్ద కళాయి యొక్కించి ఉప్పా చెయ్యడానికి ఉపక్రమించేం. వంటల దగ్గర దుర్గపిన్ని, నిర్మలా, మగుణా కూర్చున్నారు. నమ్మా అలివేసి వెళ్ళి, ఎక్కడన్నా కర్రలు దొరుకుతే తీసుకరమ్మన్నారు.

నేనూ అలివేటి కలుర్లు చెప్పకుంటూ

బయల్పడేరేం. మాతో కొందరు పిల్లలు కూడ వచ్చేరు. అందరం యోగిగారి ఆశ్రమంలోకి వెళ్ళేం.

ఆశ్రమంలో యోగిగారు అగవడలేదు. చిన్న ఆశ్రమాలలా నాలుగయిదు పూరియళ్ళన్నాయి. వాటిచుట్టూ పూలమొక్కలు...చేమంతి...బంతి... గులాబీ... మల్లె... చెట్లు... చేమంతి... బంతి... గులాబులు విరబూసేయి. మల్లెల కాలం యింకా రాలేదు. జామచెట్లకి పళ్ళున్నాయి. చుట్టూ పున్న జాగలో కూరల మొక్కలు నాటబడ్డాయి. ఎన్నో కూరలున్నాయి.

మా కిద్దరు బాబాజీలు కనిపించేరు. ఒళ్ళంతా విభూతి పూసుకొని, జడలు వేలాడుతూ పురాణ పురుషులలా వున్నారు. చిన్న అంగవస్త్రాలు ధరించేరు కాషాయిని. వాళ్ళిద్దరూ తోట పని చేసుకుంటున్నారు. మేం వచ్చినందుకు ఆశ్చర్యపోలేదు. ఇలా వనభోజనాలకి మనుష్యులు రావడం, వచ్చినప్పుడు ఆశ్రమం చూడడానికి రావడం పరిపాటి కామోసు. వాళ్ళ పని వాళ్ళు చేసుకుంటున్నారు.

అలివేటి అడిగింది. "బాబాజీగారూ... యిక్కడ వంటకి కర్రలెక్కడ దొరుకుతాయో చెప్పగలరా?"

ఇద్దరిలోనూ పొట్టిగా వున్నాయన తల ఎత్తి మాని అడిగేడు "ఎన్ని కర్రలు కావాలి?"

అలివేటి నాకేసి చూసింది. "ఎన్ని కట్టలు కావాలే అనసూయో?" నాకూ తెలిదు. అందుకు ఎన్నికావాకో నిర్ణయించేసని అతనికే ఒప్పగించేను. "ముప్పయిమందికి వంటలవాలండి..." అన్నాను.

"అయితే మూడు నాలుగు మోపులు వుండాలి. మీరు కర్రలు కొట్టగలరా?"

"నేనా? కర్రలు కొట్టడమా? ఈ చేతులతోనా?" అలివేటి అడిగింది.

"సున్న కాదమ్మా - కూలివాళ్ళున్నారు?"

"ఉన్నారు..."

"అదుగో. ఆ ఎండిపోయిన మామిడిచెట్టుని కొట్టుకోండి. గొడ్డలి యిస్తాను."

ఆశ్రమంలో ఒక వారకి వుంది మామిడిచెట్టు. ఎండిపోయింది. కొమ్మలు లేవు. ఆ చెట్టు చచ్చి పోవడంవల్ల దానిని వంటనెరుకుగా వాడుకుంటున్నారు.

"రాధా! సున్నెళ్ళ కర్రల కొట్టడానికి కూలి వాళ్ళని రమ్మమ్మ..." అని రాధను పంపి నేనూ అలివేటి ఆశ్రమం అంతా తిరిగేం. వాలావరణం ప్రశాంతంగా వుంది. తిరిగివచ్చి, యిద్దరిలోనూ ముసలిగా కనిపిస్తున్న జైరాగిని అడిగింది అలివేటి.

"యోగిగారు ఆశ్రమంలో వున్నారా?"

"ఉన్నారు..." తన పని తాను చేసుకుంటూ జవాబిచ్చేదాయన.

"చూడొచ్చునా?"

"చూడకచ్చు..."

"ఇప్పుడేం చేస్తూవుంటారు?" అలివేటి అడిగింది.

"దేవుడి కిష్టమైన పని చేస్తూవుంటారు."

"ధ్యానమా?"

"ఔను!"

"యోగిగారిని మేం చూడొచ్చా?"

"చూడొచ్చు!"

అలివేటి కింత అసక్తైందుకో అర్థం కాలేదు.
అలివేటి యివార తనకున్న అలి మంచి బట్టలు
కట్టుకొనివచ్చింది. ఒంటిపేట గొలుసు మెడలో -
రెండు జడలలోనూ పూలచెండ్లు. మదులు దోస
గింజ తిలకం. అలివేటి ఆకర్షణీయంగా వుంది.
ఇష్టంలేక వదుపు మాసిపిందికాని, క్రద్దగా వదిలే

ఒక కన్య చెప్పిన కథ

పుంటి ఈసరికి కాలేజీలో చేరివుంటును. మాట
నేర్పరితనం, తెలివితేటలూ కల మనిషి. ఏదో ఒకటి
అలా మాట్లాడుతూనే వుంటుంది పుదయం లేచి
నవ్వుట్పించి. మాట్లాడనప్పుడు ఎక్కడ్చిందో

తెచ్చిన డిటెక్టివ్ పుస్తకాలు వదుపుతూ వుంటుంది.
ఇంకా తోచకపోతే బంధువుల యిల్లకి వెళ్లి
'ఏ సాయంక్రాంతి' వస్తుంది. ఆమె ఎక్కడికి
వెళ్లినా పిల్లమ్మ ఏమీ అనదు. అంత గారాబం
చేసింది.

[ఇంకా వుంది]

25 పైసలు

పొదుపు చేయండి!

ఈ కూపన్ కత్తరించి మీ ఆంగడిలో
ఇవ్వండి.

ప్రియమైన వాడుకదారి,

ఈ కూపన్ విలువ 25 పైసాలు. ఇది
మీకు ఒక పాయింట్ ప్రిమియం క్వాలిటి
డిటర్జెంట్ ఉతికే బిళ్లను, మా పక్కత్యేక
ప్రవేశ పథకపు వెల రూ. 1.04 (వన్నులు
అదనం) కు కొనడానికి వీలు చేస్తుంది.
మామూలు ధర రూ. 1.29 (వన్నులు అదనం)
పై మీకు 25 పైసాలు అదా.

వి. సూ:- ఈ కూపన్ అంధప్రదేశ్ మంత్రా
24-7-77 తేది వరకే జారీలో ఉంటుంది.

© మైసూర్ సేల్స్ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

పాయింట్
డిటర్జెంట్ ఉతికే బిళ్ల

© గవర్నమెంట్ సోప్ ఫ్యాక్టరీ, బెంగళూరు వారి నాణ్యమైన ఉత్పాదన.
మార్కెట్ చేయువారు: © మైసూర్ సేల్స్ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

సి ని మా

అక్కినేని ... చిత్రం / పేమపురాణం

అమెరికా నుంచి తిరిగివచ్చిన అక్కినేనితో శృంగార దృశ్యాలతో నటించే అవకాశం జయచిత్రకు లభించింది.

ఇద్దరూ కలిసి నటించు మొదటి చిత్రం కూడా యిదే. విజయ...మాథవ్ సిక్వల్స్ రంగుల్లో నిర్మిస్తున్న చిత్రం తామకు మొదటి షెడ్యూలు కొద్దై కెనాల్ లో వారంరోజులు జరిగింది. అక్కినేని...చిత్ర అనందపాఠశాలతో గంభీరమైన, గిరిగింతలిస్తూ పోర్ట్ లను రెండు పాటలను, దర్శకుడు తాతినే చిత్రీకరించారు.

శ్రీ వడ్డే శోభనాద్రి నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రానికి సత్యనంద్ రచన, రామపులు సంగీతాన్ని, జి. వి. సుబ్బారావు శిల్పాన్ని, జి. జి. కృష్ణారావు కూర్పును, పెల్లరాజ్ చాయాగ్రహణాన్ని, రామమోహనరావు సహదర్శకత్వాన్ని, శరత్ సహాయ దర్శకత్వాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. ప్రధాన పాత్రధారులు: సత్యనారాయణ, రావుగోపాలరావు, రాజబాబు, మోహన్ బాబు, జయమాలిని, హంం, చాయాదేవి, అల్లరామలింగయ్య.

ఎన్టీఆర్ యింట క్యూ

రోజూ స్టూడియో దిశకు వెళ్లే నేను, ఎన్టీఆర్ యింట పది నిమిషాలు అగడం యిటీవల ఎక్కువగా అలవాటు చేసుకొన్నాను.

నేను అక్కడ అగడానికి కారణం వుంది. రోడ్డుకు యిరువైపులా టూరిస్ట్ బస్సులు... కార్లు బారుబురిరి వుంటాయి. వేల సంఖ్యలో జనం ఆయన్ను చూడడంకోసం రోడ్డు విండా నిలబడి వుంటారు.

పెరుగుతున్న ఆయన ప్రతిష్టకు ప్రేక్షకుల అనంద అభిమానాలే కారణమేమో అనిపించింది.

బయట ప్రేక్షక సందోహం, లోపల నిర్మాతల సమ్మేళనం. అందరికీ ఎన్టీఆర్ కావాలి. ఎందుకంటే ఆయన చిత్రాలు బంగారాన్ని పండిస్తాయి.

ఎన్టీఆర్ గారి పాత చిత్రాలు యిప్పుడొస్తున్న కొత్తచిత్రాల లెవల్ లో వస్తూన్న యిస్తున్నాయి. "ఎన్టీఆర్ యీజ్ గోల్డ్" ... ఈ మాట అందరిదీనూ.

త్రిమూర్తి (ప్రాడక్షన్స్)

"భలేదొంగలు" వర్ణ చిత్రాన్ని నిర్మించిన సాంబశివరావు... బాట్లగార్లు (త్రిమూర్తి ప్రొడక్షన్స్) యీమారుకూడా అలాంటి ఉన్నతైన చిత్రాన్ని నిర్మించ వూనుకున్నారు.

జాన్ వినిమిది నుంచి వరుసగా పదిరోజులు జరిగిన షెడ్యూలులో ఆరు రీళ్ల చిత్రం వస్తుంది, అన్నాడు దర్శకుడు కె. ఎన్. ఆర్. దాస్.

త్రిమూర్తి ప్రొడక్షన్స్ వారి కొత్త చిత్రంలో ప్రముఖ నటులు ప్రధాన పాత్రలను పోషిస్తున్నారు. ఎవరన: కృష్ణ, నాగభూషణం, పద్మనాభం, ప్రభాకరరెడ్డి, మోహన్ బాబు, జయప్రద,

సి ని మా

జయమాలిని, రమాప్రభ మరెవరూ అల్లరామలింగయ్య.

ప్రేక్షకులు ఆశించే వివేచన... శృంగారం... ఫైట్లు... నృత్యాలు యీ చిత్రంలో వున్నాయి. ఇదొక యాక్షన్ త్రిల్లర్.

సత్యనారాయణ సువర్ణ

తెలుగు చిత్ర రంగమే కాదు... భారత చిత్ర రంగమే గర్వించదగ్గ గుణ చిత్ర నటుడు మన సత్యనారాయణ అని యీ విశేషం వ్రాస్తే, ఎవరికీ అభ్యంతరం వుండదనుకుంటాను.

హిందీలో ప్రాజెక్ట్, అశోక్ కుమార్ వంటి మేధావులు వున్నారు. వారుకూడా సత్యనారాయణ ప్రతిభను మనస్ఫూర్తిగా కొనియాడకమానరు.

ఎన్. వి. ఎన్. ఫిలింస్ నిర్మిస్తున్న "జీవితమే

నిరూపించే చిత్రమే "జీవితమే ఒక నాటకం".

స్వర్ణయజ్ఞవాదరావుగారి నలుగురల్నాయిలు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రంలో ప్రభ, దీప, చంద్ర మోహన్, మోహన్ బాబు, నాగేష్, భాను ముఖ్య పాత్రధారులు.

ఈ చిత్రానికి రమేష్ సంగీతాన్ని, కె. ఎన్. మణి చాయాగ్రహణాన్ని, బాస్కరరాజు శిల్పాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు.

అగస్టు 11న యీ చిత్రం విడుదలవుతుంది.

మనుషులు చేసిన దొంగలు

హీరో కృష్ణ సమర్థులతో యు. సూర్య నారాయణ బాబుగారు నిర్మిస్తున్న భారీ రంగుల

'జీవనశీరాబు'లో ఒక దృశ్యం

ఒక నాటకం" చిత్రంలో సత్యనారాయణ ఒక బ్రాహ్మణి వేషాన్ని వేస్తున్నారు. అలాంటి పాత్ర వెయ్యడం ఆయనకు యిదే ప్రథమం.

ఆ చిత్రపుడి వేషంలో సత్యనారాయణ చేస్తున్న పని అందరికీ ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. [ఉవ్వారణ... ఆ గెటప్ లో పలసిన అన్నిను.] సత్యనారాయణ సువర్ణ అనిపిస్తుంది.

సత్యనారాయణ సువర్ణగా పటిష్టంబి, ఆయన సహదర్శకారణ "షివుకారు" తక్కువ చేస్తుందా? "ఇద్దరూ యిద్దరే" అనిపిస్తున్నారు.

ప్రజాదర్శకుడు దాసరి ఎస్.ఎం.వి చిత్రాలను రూపొందించారు ఆయనకు "జీవితమే ఒక నాటకం" కొత్త తరహా చిత్రం అవుతుంది.

మధ్య తరగతి బ్రాహ్మణి కుటుంబంలో వచ్చే సమస్యలు, వాటి పరిణామాలు ఎలా వుంటాయో

చిత్రానికి పెట్టిన పేరే "మనుషులు చేసిన దొంగలు." యం. మల్లికార్జునరావుగారి దర్శకత్వంలో శ్రీ వద్దావతీ పిక్చర్స్ తలపెట్టిన యీ వర్ణ చిత్రం షూటింగ్ జూన్ 20 న ప్రారంభమై, 24 వరకూ జరుగుతుంది. జూలై 1 నుంచి 15 వరకూ పెద్ద షెడ్యూల్ మెన్స్ చేయడం జరిగింది.

నామరల్ స్టూర్ కృష్ణ, రెబల్ స్టూర్ కృష్ణారాజు కథానాయకులుగా నటించు యీ చిత్రంలో మంజుల ఒక ముఖ్య భూమికను ధరిస్తుంది. త్రిపురనేని మహారథి మాటలు వ్రాసే యీ చిత్రానికి సత్యం సంగీతాన్ని, పుష్పం చాయాగ్రహణాన్ని, కె. రామలింగేశ్వరరావు కళను, కె. గోపాలరావు కూర్పును సమకూరుస్తున్నారు.

‘చిల్లరకొట్టు చిట్టెమ్మ’లో జయచిత్ర

‘ఊరుమ్మడి బతుకులు చిత్ర విశేషాలు

“కాలిమి పని చేయడం గవ్వయ్య వృత్తి. ఆ పూరు పెదకామందు, రాయడుగార్ల ఆదేశానుసారం గవ్వయ్య అప్పడప్పడు పట్నం వెళ్ళిపోతాడు. ఆరోజు కూడా ఏదో పనిమీద పట్నం బయల్పడారు. గవ్వయ్య భార్య సీతానికి ఆ పెద కామందు, రాయడుగార్ల ప్రెమనేమి వచ్చదు. వారికింద బానిసలుగా మనమెందుకు పని చెయ్యాలనేది అమె వాదన. కానీ ఏ ప్రయోజనం. గవ్వయ్యకు వాళ్ళ మాటంటే వేరం. భర్తలో ఎన్నోసార్లు చెప్పిచూసింది. కానీ ఆ మాటలు అతని చెవి న పడలేదు. పట్నం వెళ్తున్న గవ్వయ్యకు పైపంచె అందింది మావటికి వచ్చేస్తేవా అని అమాటుకంగా అడిగింది సీతా. “మావటికి రావడానికి పట్నం మన పోలీరమ్మ గుడి ఎనకాతల వుండేంటి? పది పైళ్ళు నడిపిరావాలి” అంటూ ముందుకడుగేతాడు గవ్వయ్య. భర్త వెళ్ళినవై పే విగాలుగా చూస్తూ నిలబడింది మాధవి.

గ్రామాల్లో బీద, టిక్కి ప్రజలు, పాత పద్ధతుల్ని అనుసరించాల్సిందే అని పట్టుబట్టిన అమాటుకులు ఎలా పెత్తందార్ల కబంధ పాస్ పోర్ట్ నలిగిపోతారనడానికి గవ్వయ్య, సీతాలు జీవితం ఒక నిదర్శనం. అదే మా ఆర్ట్ ఎంటర్ ప్రైజిస్ వారు పదిహారు రోజుల్లో పూర్తిచేసిన “ఊరుమ్మడి బతుకులు” కథ ప్రధానాంశం అన్నారు దర్శకుడు బి. యన్. నారాయణ.

ఈ చిత్రాన్ని గూర్చి చెబుతూ మరికొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలను వెల్లడిచేసారు దర్శకుడు బి. యన్. నారాయణగారు “సి. యన్. రావుగారు ప్రాచీన “ఊరుమ్మడి బతుకులు” నాటకం బాగా

పాపులర్ అయిన నాటకం. ఒక గంట నడిచే ఈ నాటకాన్ని రెండు గంటలు చేసి అదే పేరుతో చిత్రంగా రూపొందించాము. ఈ చిత్రంలో ఎవరికీ మేకప్ లేవు. రెండే రెండు పాటలు పెట్టాము. ఒక పాట శ్రీశ్రీగారి మహాప్రస్థానం నుంచి

* * సినిమా విశేషాలు * *

తీసుకున్నాం. మరొక పాటను కోపెల్ల శివరాంగారు ప్రాసారు రీ-రికార్డింగ్ కూడా చాలా తక్కువ వాయిద్యాలతో, పరివయ్యైన వాయిద్యాలతో చేసాము. వసుమామల అనే గ్రామంలోనే మొత్తం చిత్రాన్ని పూర్తిచేసాము. పెట్స్ చేయడం జరిగలేదు. సహజత్వంకోసమని అక్కడి ప్రజల యింద్లను, పాత్రలను వాడడం జరిగింది. అసహజత్వం అనేది ఎక్కడా కన్పించదు. ఒక ప్రయోగాత్మక చిత్రం. తీశాము కష్టపడి. ఇక మాకు కావల్సింది ప్రేక్షకాదరణే.”

“రెలుగు చిత్రాలకు జాతీయ అవార్డు రావడం లేదనే కోరిక తీర్చడానికి తయారైన చిత్రమే ‘ఊరుమ్మడి బతుకులు’. వాస్తవికత పుట్టిపడే చిత్రాలు రావడంలేదనే నిందను మావడానికి నిర్మితమైన చిత్రమే ‘ఊరుమ్మడి బతుకులు’. ఎంతో పుణ్యపాతం, వ్యాపార దృష్టిలో కాకుండా యిలాంటి చిత్రం నిర్మించిన నిర్మాతలు జి. కె. మూర్తి, జె. వెంకటర్యగార్లను అభినందించడం మన కీనపర్యం. వారి క్రమము, వారి ఆదీనినీ పునితరినినీ సత్కరించడం ప్రభుత్వ ధర్మం” అంటున్నారు చిత్రం చూచిన పెద్ద పెద్ద నెక్టలు, వ్యక్తులు.

మందుబెండలో పటిల్ కాక్

మిట్టమధ్యాహ్నం 12 గంటలప్పుడు ఏ. వి. యం. గార్డెన్స్ లో పటిల్ కాక్ అడుతూ కన్పించారు కమెడియన్ సారధి, కుమారి మాధవి ఒకరోజు. ఏ. వి. సి. రూమ్ లోనో కూర్చోని గాలి పీల్చాల్సిన యీ సమయంలో జయచిత్రా పటిల్ కాక్ అడుతుండడం చూచిన నేను సారధి దగ్గర కెళ్లి “ఏమిటి అవ్వ్. ఎండలో” అనడిగాను “ఎండనుకుంటే సన్నివేశం తీసేదెలా” అన్నారు సారధి. “మరి సన్నివేశం చెప్పారుకాదు” అని మా సంభాషణాన్ని పొడిగించాను. “అజ్ఞానానికి కృష్ణంరాజుగారి ఏకైక అనుగు వెళ్ళేయి యీ మాధవి. వారి కార్ డ్రైవర్ ని నేను మాధవ చాలా మురిపెంగా పెంచారు వారి అన్నయ్యగారు. ఆమెకు పటిల్ కాక్ అడడం ఓ సరదా. రోజూ యెవరో ఒకరు అవిడతో కల్పి పటిల్ కాక్ అడల్పిందే. ఈరోజు ఎవరూ దొరకలేదు. నే దొరికాను. వాకా ఆ గేట్ అడ్డం రాదు. అడకంటే మా అన్నయ్యతో చెప్పిన జెదిరిమ్మంది మాధవి. అంటూ మాధవినైపు తిరిగారు సారధి. జెతబాబు పాంట్, దానిమీద టైట్ వైట్ కలర్ స్కర్ట్ చేసుకుని చేతిలో బాల్ పట్టుకుని నిల్చున్న మాధవి గలగలా నవ్వుతూ “సారధిగారు చెప్పిందంతా నిజమండీ” అంది. ఇంతలో హీరో కృష్ణంరాజుగారు స్టాట్ కి. “మన అమర దీపంలో యిదో గమ్మత్తయిన సన్నివేశం” అన్నారు. గంట ఒకటయ్యేసరికి “జెక్” అంటూ సిగ్గులెచ్చారు దర్శకుడు కె. రామవేంకటాచార్య.

‘కొండరాజు-కోయిల్ల’లో లక్ష్మి

‘పుల్లకాక’లో మురళిమోహన్, జయచిత్ర

ఇంద్రదనుస్సు ఇతివృత్తం

"ఇంద్రదనుస్సు" అంటే ఏడు రంగుల కలయికతో ఏర్పడిన ఒక స్వరూపం అని అందరికీ తెలుసు. అలాగే జీవితం అంటే సంకోచం, దుఃఖం, వైరం, వైషమ్యం, కలహం, స్నేహం, పీటన్నింటి సమన్వయమని ఏ కొందరికో తెలుసు. జీవితం ఒక రంగుల వలయమని, చనిన సమీకరణమని, తెలుసుకుంటూ చరిష్టితులతో రాజీవడుతూ జీవితాన్ని సాగించినపుడే గమ్యం చేరుకోగలము. కష్టాల కడలిని దాటగలము; అనే చెబుతూ నిర్దుష్టపరుస్తూ విర్నించబడిన చిత్రమే

"ఇంద్రదనుస్సు"

ఉదయలక్ష్మి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ బ్యానరుపై టి. సుబ్బానాయుడు, నవ్వుననేని మదాకర్ నిర్మించిన యీ కలర్ చిత్రంలో పెక్కు ఆకర్షణ బుచ్చాయి. హీరో కృష్ణ, మరెకాంతమంది 17 నుర్రాల్తో పాటాస్తూ పాటో గేమ్ యీ చిత్రంలో పెద్ద హైలైట్. ఊటీలో చిత్రీకరించిన పాటలు, సన్నివేశాలు మరొక హైలైట్.

హీరో కృష్ణ, శారద, గుమ్మడి, ప్రభాకరరెడ్డి, శ్రీధర్, గిరిబాబు, శరత్ బాబు, కాకరా, జయభాస్కర్, సారథి, వాగేష్,

పద్మనాభం, కొంచు, జయమాలిని, గిరిజారాణి, ఫణి, పుష్పలమారి, వాణి, బేబీ సరలక్ష్మి ప్రధాన పాత్రలను పోషించిన యీ చిత్రం యిటీవల మద్రాస్ లో జరిగిన మూటంగోత్ ఫూర్లయింది.

ఆరేయి, జాన్సన్, మహదేవన్, బాస్కరరావు, రామలింగేశ్వరరావు, నరసింహారావు, బీరంగి మస్తాన్ రావు వరుసగా పాటలు, మాటలు, నాగీతం, కెమెరా, కళ, కూర్పు, సహకార దర్శకత్వం సమకూర్చిన యీ చిత్రానికి వమ్రాళ్ల బావయ్య దర్శకత్వం వహించారు. లక్ష్మి ద్వారా యీ చిత్రం త్వరలో విడుదలవుతుంది.

'ప్రేమలేఖ' జయసుధ

సినిమా

రంగనాథ్ లవ్ మేరేజ్

జూన్ 15 తేదీ రాత్రి 8 గంటలపుడు టి. నగర్ తిలక్ రోడ్ లోని జయభేరి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ ఆఫీస్ ముందు మూడు, నాలుగు కార్లు నిలబడి ఉండడం చూచిన ప్రేమ విశేషమేమిటో తెలుసుకుందామని ఓ కాదు దగ్గర కెల్లాను. రంగనాథ్, చంద్రమోహన్, ఈశ్వరరావు, రంగారావు, హరిబాబు వున్నారు కాదుటో. "ఏమిటి ఇందరు హీరోలు ఒకేసారి యెక్కడికి వ్రయాణం" అడగెను. "దేవతారా! దీనిచంద! మోటింగ్ సర్లపల్లెలో ప్లాన్ చేసారుగా. అందుకే యీ వ్రయాణం" అన్నాడు వచ్చుతూ రంగనాథ్. "రంగనాథ్ గారూ! వంతన వరకొచ్చింది మీ లవ్ మేరేజ్" అని రంగనాథ్ ని ప్రశ్నించేసరికి మిగతావారల్లందరూ అర్థంగా ప్రశ్నార్థకంగా ముఖం పెట్టారు. "కంగాలువడకండి. వారడుగుతున్నది నాంట్ మేరేజ్ గూర్చి కాదు. తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తిగారి 'లవ్ మేరేజ్' చిత్రం గూర్చి కదండి" అని నవ్వు ప్రశ్నించారు రంగనాథ్. "దేర్ యు ఆర్. కరెక్ట్ గా వూహించారు. ఇక చెప్పండి" అన్నాను.

"ఆ చిత్రంలో నేనొక దాస్యర్ని ప్రేమించి పెండ్లి చేసుకుంటాను. కొంతకాలం యిద్దరం కలిసి కాపురం చేస్తాము. ఆ దాస్యరు కొక దగ్గర బంధువుంటాడు. ఆమె వెలగైవా సీనియర్ వేర్చించానని అతని పట్టుదుం. ఒకసారి ఆ అమ్మాయిని ఓ మోటింగ్ స్పాట్ కు తీసుకెళ్లాడు. అక్కడ నృత్యం చేస్తున్న ఒక అమ్మాయి తనకుగా నాట్యం చేయడం మోచిన ఆమె అలాకాదు, ఇలా చెయ్యాలి అని చేసి చూపిస్తుంది. అక్కడున్న వారందరూ అవాక్కయిపోతారు. కానీ ఈ విషయం తన భర్తకు చెప్పదు ఆ అమ్మాయి. కొన్నార్లకు సేవర్లతో ఆ అమ్మాయి ఫోటోను చూచిన ఆమె

భర్త నాకు తెలియకుండా యింత జరిగిందో అని బాధపడ్డాడు. పర్యవహారంగా కొన్ని మనస్సుల్లో తాపత్రయ భార్యభర్తలనుభ్య. చివరకు మళ్ళీ కొన్ని పరిస్థితులవల్ల కలుసుకుంటారు. ఇదే "లవ్ మేరేజ్" కథ అని ముక్తసరిగా ముగించాడు రంగనాథ్.

రెండు ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి యీ చిత్రం దాదాపు పూర్తయింది. టి. లెవీబాబు దర్శకత్వంలో రూపొందుతున్న యీ చిత్రంలో జయచిత్ర కథానాయిక పాత్రను పోషిస్తూంది.

నరైజ్ పాత్రలో మోహన్ బాబు

ఒక చిత్రంలో మోహన్ బాబు వున్నాడంటే, ఆ చిత్రంలో అతను తప్పకుండా పిలవే అయ్యంటాడని వూహిస్తుంటారు సాధారణంగా. ప్రజాదర్శకుడు దాసరి నారాయణరావు గారి దర్శకత్వంలో

జి. జగదీశ్ చల్లదనాద్ గారు నిర్మించిన "ఇదెక్కడి వ్యాయం" చిత్రంలో మోహన్ బాబు వెరైజ్ పాత్రలో కనిపిస్తారు. తలమీద టోపీ, కళ్ళకు స్పెక్ల్స్ పెట్టి, అందమైన అమ్మాయిల కోసం గాంధీ బోకిలా రాయడిగా ఈ చిత్రంలో అగుపిస్తారు మోహన్ బాబు. ఈ చిత్రంలో మురళీమోహన్ తెల్లలు జయమాలిని ఒకానొక పెండ్లి నందర్లంలో కలుసుకుంటాడు మోహన్ బాబు. అదొక నుంచి మాలినిపై మనసుపడ్డాడు. మాలిని తరిదంబులను తియ్యటి మాటలతో బోల్తా కొట్టించాడు. మాలినిని ప్రేమ చేయటో ఏకాగ్రతని, ఏకాగ్రతని తన వెంట తిప్పుకుంటాడు. తీరా జయమాలిని అప్పయ్య మురళీమోహన్ పెండ్లి మాట ఎత్తేసరికి మా తండ్రిగార్లు అడగండి. ఆయన "ఓకే" అంటే నేను "ఓకే" అంటాడు. వాళ్ళ వాస్తవంగా కట్టుం అడిగారు. అడిగినంత యివ్వ లేకపోయినా, యిస్తామన్న కల్పనాన్ని జయమాలినికీ, మోహన్ బాబుకీ పెండ్లి జరిపిస్తాడు మురళీమోహన్.

మామూలుగా అన్ని చిత్రాల్లో ఘరానాగా, పాగరుగా, మొండగా కన్పించే మోహన్ బాబు యీ చిత్రంలో అలాంటివేం లేకుండా ప్రేమించిని అమ్మాయినే పెండ్లి చేసుకోవడం విశేషం కాదంటారా! కాదనలేము. అందుకే వెరైజ్ పాత్రలో మోహన్ బాబు అన్నాను.

చి. సి. యస్. అమృతవల్లిగారి "ఇదెక్కడి వ్యాయం" నవలాధారంగా నిర్మితమయిన యీ చిత్రానికి మాటలు, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం దాసరి నారాయణరావు గారు సమకూర్చారు. సంగీతాన్ని రాజేశ్వరరావు, నాయాగ్రహరావు కె. యస్. మణి, కళను భాస్కరరాజు, కూర్పును బాలు నిర్వహించగా, ప్రభ, జయసుధ, వరసీంపారాజు, నిర్మల, రావి కొండలరావు ముఖ్య పాత్రలను పోషించారు.

'మల్లెపూవు'లో కోదండరామ, జయసుధ

ఉత్తరం, దక్షిణం, తూర్పు, పడమర

ఎక్కడైనా సరే అమ్మాయిలు మెచ్చుకొనే బ్యూటీ క్రీమ్

లక్మే వేనిషింగ్ క్రీమ్

భారతదేశమంతటా అందమైన పనితీరులందరూ
 నీడుగా, తాజాగా రూపొందించుకు
 లక్మే వేనిషింగ్ క్రీమ్ వాడతారు.
 ఎంతో సౌఖ్యం, సహజత్వం సమకూర్చేది—
 మేకప్ ముందు వాడేందుకు మేలైనది!

అమ్మాయి

లక్మే లేవెండర్ టాల్క్

"నిజంగా ఫ్రెంచ్ ఘుమ ఘుమ"

అసలైన ఫ్రెంచ్
 లేవెండర్ యొక్క
 మనోహరమైన ఘుమఘుమలు
 మరపురాని, సువాసనలతో కూడిన
 తాజాదనం రోజంతా మీ స్వంతం.

‘మాయద్వార కథ’లో ఎన్. టి. ఆర్., రాజబాబు

సినిమా

చిమునిపట్నంలో

రామకృష్ణ, జయచిత్రల ప్రేమవిహారం

రైల్వే స్టేషన్ కాంటిన్లో ప్రేమ్ కంజెన్స్ ఆఫీస్ కెళ్లాను వారి పిక్చర్ ప్రోగ్రెస్ ఏమిటో తెల్పుకుంటామని. ■ సంస్థ “ప్రయాణంలో పదనీయ” అనే చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్న విషయం మీకు తెలియదే. కాకివాడ, అన్నవరం గెస్ట్ హౌస్, కాకివాడ రైల్వే స్టేషన్, హిల్స్, కాకివాడ సిటీ మున్నగు ప్రదేశాల్లో షూటింగ్ పూర్తిచేసుకు వచ్చిన ప్రేమ్ యూనిట్ను ఆఫీస్ డోర్ విశిష్టా తమిటో అడుగుదామని వెళ్లేసరికి ఆఫీస్ లో = చిత్ర దర్శకుడు యం. యన్. కోటారెడ్డి గారు కనిపించారు. నమ్మ చూసి “ఇది ఏంటా?” అనడం గారు. వచ్చింది వినడానికేగా. చెప్పండి అన్నాను నేను. “హీరో రామకృష్ణ గారు, హీరోయిన్ జయచిత్ర ప్రేమించుకున్నారు.

ఏకాంత ప్రదేశాల్లో ప్రకాశంగా విహారించి నిశ్చయించుకున్నారు. “చిమునిపట్నం” తమ ప్రేమవిహార ప్రదేశంగా ఎంచుకున్నారు. కమ్మకమ్మటి కబుర్లతో, వెచ్చవెచ్చని గిరిగింతలతో హాయిగా, హంషియంగా విహారించుకుంటున్నారట. మాటలు చాలవని తమ ప్రేమను పాట రూపంలో వ్యక్తపరచారు. “తొంకరి సాగెది రావే, జిరిజిరి పంపుల నీవే” అంటూ ఒకరిని గూర్చి మరొకరు పాడుతూ పాద్యంతా ప్రేమ సామ్రాజ్యంలోనే కాలం గడిపారు. మరి వారితో గాతంగా, వంపు మాటలు చెప్పుకుంటూ, పాటలు పాడుకుంటుంటే మేం పూరుకుంటామా! వారి భావాను, వారి భావను, వారి రియూక్షన్లను కేమెరా ద్వారా పరిశీలిస్తే యెక్కించేసారు మా కేమెరామెన్ ఎ. యన్. ప్రకాష్ గారు” అని చెప్పడం ముగించారు

‘ఇదెక్కడి వ్యాయం’లో ఒక దృశ్యం

కోటారెడ్డి. మరి మీరింతవరకూ చెప్పిన యీ ప్రయత్నం మీ “ప్రయాణంలో పదనీయ” చిత్రంలోనిదేగా అనడం గమనించండి! ఇదంతా ఆ చిత్రంలోనే. గమ్యత్తును పుంటుందని యిలా చెప్పాను.” అన్నారు కోటారెడ్డి

యన్. టి. శంకరాపు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రంలో రామకృష్ణ, సత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు, ప్రభాకరరెడ్డి, నాగేష్, వర్మనాథం, నరసింహారాజు, సారథి, మిక్కిలివేది, జయచిత్ర, మూర్తి, జయమాలిని ముఖ్య పాత్రధారులు. యన్. అన్నారావు నిర్వహణలో తయారయ్యే యీ చిత్రానికి జంధ్యాల, పి. యన్. ప్రకాష్, శంకర్-గణేష్, సాంకేతిక సౌరభులు.

సుమతి పాత్రికేయం.

గోపి అయ్యో పాపం!

సుమతి, గోపి భార్యభర్తలు తన భార్యతో కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూ, జిల్లాగా కాలం గడిపాలని గోపి ఆరాటం. మధ్య ఆచారం, పువ్వుపాపం అంటూ ఎప్పుడూ వీధి ఒక నెలతో భర్తను దూరంగా పుండమంటే సుమతికి బల సరదా. పాపం గోపి ఎన్నోసార్లు భార్యను ప్రదీక్షించాలని, పూరించాలని ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాడు. తీవ్రతలో ఎలాగూ తన భార్య పాపం తనకు లభించదని నిశ్చయించుకున్నాడేమో కావీ. కనీసం కలెక్టర్ వా తమ సంసారిక జీవితాన్ని పూపించు కుంటామనుకుని పూనాలోకంలో విహారించాడు కానీవు.

“ంగ్ మమారే - రోకైక జావురే
చిక్కెక చిక్కెక రోకైక జావురే” అంటూ తాను,

“గోపయ్య - వాయింపయ్య
అందరి నీ మరలి వాయింపయ్య”

అంటూ తన భార్య సుమతి పాడినట్టు, ఆ పాటలో తామిద్దరూ పరస్పరించినట్టు రచనకాలుగా పూపాడు కున్నాడు గోపి.

క్షిరగానంనుంచి వున్న రోకలోకి వచ్చేసరికి మళ్ళీ మామూలే. సుమతి పాత్రికేయం, గోపి అయ్యోపాపం!

ఈ గమ్యత్తును నన్నిచేతం ప్రసాదీ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ వారి “అర్థాంగి” చిత్రంలో నిర్మి. పి.వి. సుబ్బారావుగారి, మోహన్ గాంధీ దర్శకత్వంలో పూర్తికావచ్చిన, యీ చిత్రంలో సుమతిగా రమ్యప్రభ, గోపిగా రాజబాబు నటించారు. మురళీమోహన్, చంద్రమోహన్, నాగభూషణం, అల్లు రామలింగయ్య, మోహన్ బాబు, జయభాస్కర్, జయసుధ, సూర్యకాంతం, జయమాలిని ముఖ్య పాత్రలను పోషిస్తున్న యీ చిత్రానికి ప్రత్యగార్త గారు కథ, ట్రీట్ మెంటు, సత్యానంద్ మాటలు, సుందరబాబు ఛాయాగ్రహణం, టి. చలవతిరావు సంగీతం, జి. వి. సుబ్బారావు కళ, కృష్ణస్వామి కూర్పు, పూర్ణచంద్రారావు నిర్మాణ నిర్వహణను నిర్వహిస్తున్నారు.

— శ్రీనివాస్ —

★ ————— ★ 'మాయాపూరికాలో' ఒక దృశ్యం ★ ————— ★

అమెరికాలో తెనుగు సభలు

అమెరికా, కెనడా దేశాల్లో నివసిస్తున్న తెలుగు కుటుంబాల ప్రతినిధులు తొలిసారిగా మ్యూయార్కులో రెండు రోజుల సదస్సు జరుపుకొన్నారు. ఈ సదస్సులో 850 మంది పాల్గొన్నారు. వీరు తమ సమష్టి సమస్యలను చర్చించుకొన్నారు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించుకొన్నారు.

ఈ కొత్త సంస్కృతిలో పిల్లలను ఎలా పెంచుకోవాలో, గృహిణులు ఈ కొత్త వాతావరణానికి, కొత్త సమాజానికి ఎలా సర్దుబాట్లు చేసుకోవాలో వగైరా అంశాలను గురించి చర్చించుకొన్నారు. అమెరికాలో పుట్టిన తమ బిడ్డలను తెలుగు భాష ఎలా నేర్చుకోవాలో, తెలుగు సంస్కృతికి, ఆచార వ్యవహారాలకు పిల్లలు అలవాటు పడేట్లు చేయటం ఎలా అనే అంశం గురించి కూడా వీరు చర్చించుకొన్నారు. ఈ సదస్సులో ముఖ్య

స్త్రీలు, పిల్లలు కూడా పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంలో తెలుగు పినమూల చూపారు. వాటకాలు

'గంజును పిల్ల'లో ఒక దృశ్యం

వేకారు. కథా ప్రదర్శనలు, సంగీత కచేరీలు జరిగాయి.

మ్యూయార్కు నగరంలోని క్లౌన్స్ అనే ఒక పేటలోని పాఠశాలలో మే 28-29 తేదీల్లో ఈ సమాసభ జరిగింది. మ్యూయార్కు, మ్యాజెర్స్, కనెక్టికట్ రాష్ట్రాల తెలుగు సాహిత్య, సాంస్కృతిక సంఘం అధ్యక్షులు డాక్టర్ గుత్తికొండ రవీంద్రనాథ్ కృషి ద్వారా ఈ సదస్సు ఏర్పాటైంది. ఈయన కృషికి అమెరికాలోని యితర తెలుగు సంఘాలు, అంధ్రప్రదేశ్ లోని సాంస్కృతిక సంస్థలు తోడ్పాటు నిచ్చాయి. చక్రమ లెక్కాన్ మొదలు ఉత్తర కెనడా వరకు గల వివిధ ప్రాంతాల్లో నివసించే తెలుగువారి ప్రతినిధులు ఈ సమాసభకు హాజరైవారు. ప్రస్తుతం ఉత్తర అమెరికాలో 4,000 దాకా తెలుగు కుటుంబాలు నివసిస్తున్నట్లు డాక్టర్ రవీంద్రనాథ్ చెప్పారు. ★

కళా కారు లిద్దరూ

కె. యల్. ప్రసాద్.

(గత సంవత్సర తరువాయి)

తనకి తండ్రి తాతల నుండి వారసత్వంగా వచ్చినట్టి, తను భక్తితో నిరంతరం పూజిస్తున్నట్టి రామ విగ్రహాన్ని తన అన్నగారు కావేరీ నదిలో పారేశాడు. ఎంత వెదికినా దొరకలేదు. వెతికి వెతికి వేసారేడు రాత్రి రాములవారు కలలో ఆపుపించి. ఏట్లా పలానాచోట వెతకమన్నారు. తెల్లవారింది. కావేరీ నదిలో దిగాడు - "అదిగో రాములవారు - నీలాసిమిత్ర సమేతంగా ఎదురుగా వస్తున్నారు - 'నను పాలింప నడచినచ్చితివో - నా ప్రాణనాథ' - ఎంత దూరం నడచినచ్చావయ్యా! - నామీద ఎంత నిర్భేతుక జాయమాన కటాక్షవయ్యా నీకు! అదిగో నిండు కావేరీ రెండుగా చీలిపోయి నీకు దారిమూర్తంది - 'అనుజ నయనా నీ మోము జూచుటే' - అబ్బ! భరించ లేను. నేను భరించలేను యీ ఆనందం - 'కరమున శర కోదండ కాంతితో' - ఎంత కృపయ్యా నేనంటే నీకు, నువ్వే నడచి వస్తున్నావే నా యింటికి. ఇంత అర్చిష్టనా నాకు! - 'గా, పప, దద, వస' - ఈ జంట స్వరాల్లో నా గుండె పరిగెత్తుతూండయ్యా నీ దగ్గరకి - 'దగ గరి ప ద ప, ద రి ప ద ప; గ ద ప గ రి, రి ప గ రి ప' - ఈ దాల్చితో నా మనసు నీ దగ్గరకి దాల్చి వేస్తూండయ్యా. భరించలేను రామా! ఈ ఆనందం యిహ భరించ లేను. 'ధరణి తరయతో త్యాగరాజార్చిత! నను పాలింప నడచినచ్చితివో - నా ప్రాణనాథ!' నా గుండె నిండిపోయింది. నీ నిండు కటాక్షతో..."

అర్చితో నా హృదయం నిండిపోయింది. నా కళ్ళ నుండి నాకు తెలియకుండానే నీళ్లు కారు తున్నాయి. పాట అయిపోగానే కళ్ళు తెరచి చూశాను. కన్నీటి తెరలమధ్య కొత్తగా కనిపించాడు నిరంజనం నాకు. కళ్ళు తుడుచుకున్నాను. ఇంతకు ముందులా అతన్ని చూడలేకపోయాను. ఇంతసేపూ ఒక స్నేహితుడిగా, నీనిమాల గురించి ఆసక్తిగా అడిగే ఒక ప్రేక్షకుడిగా, ఒక మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ గా, నా దగ్గర ఫోటోగ్రఫీ గురించి అమాయకంగా అడిగి తెలుసుకుంటున్న సామాన్యుడిగా అతన్ని చూశాను. ఇప్పుడు ఒక గొప్ప కళాకారుణ్ణి, తన కళతో రానిన సైతం కదిలించగలిగే విద్వాంసుణ్ణి చూస్తున్నాను. కొంతసేపువరకు మాట్లాడలేక పోయాను. నిరంజనం చిరునవ్వుతో చూస్తున్నాడు. ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకున్నాను.

"నిరంజనంగారూ! పూహించలేకపోయాను, మీలో యింత ప్రగ్గళ వుందని. నిజంగా చాలా..."

'ఈ త్యాగరాజ క్రతుని మీరు యింతకుముందే వినివుంటారు. సాధారణంగా బాలమరలి కచేరీలో పాడుతూవుంటారు. ఆ విన్నదాన్నే నేను వాయింపటానికి ప్రయత్నించాను." అన్నాడు నా మాటల్ని తుంచేస్తూ. అతనికి పొగడ్త యివ్వలేదని గ్రహించాను.

చాను. అతనిమీద గౌరవం మరింత ఎక్కువైంది.

"నేనూ విన్నాను బాలమరలి గవాన్ని చాలా పార్లు. కానీ అందులో భక్తికన్నా అతని ప్రతిభే కనిపిస్తుంది నాకు" అన్నాను.

"అంత మాటనకండి. అతని పాట వింటుంటే మళ్ళీ త్యాగరాజే పుట్టాడా అనిపిస్తుంది. అతనిచ్చిన గ్రామఫోను రికార్డునుండే నేను నేర్చుకుని పాడని చేశాను."

"ఎన్ని చెప్పండి - మీ వాద్యంలో..."

"నర్తించి. ఇప్పుడు మీ కిష్టమయినది చెప్పండి. ప్రయత్నిస్తాను."

అతని మనోగతం అర్థమైంది నాకు.

"సైగల్ పాటలు వాయింపగలరా? చాలా యిష్టం నాకు. ఏదైనా ఒక విషయ గీతాన్ని వాయిస్తారా?"

"నాక్కూడా చాలా యిష్టం ఆ అమర గాయకుడి విషయ గీతాలు. 'జల్ దీర్ హి టూట్ గయా' వాయిస్తాను" అన్నాడు. ఆ పాటని నేను కొన్ని నందలపార్లు విన్నాను. వింటున్న ప్రతిసారి నా గుండె బరువెక్కిపోతుంది. నిరంజనం ఏకాగ్రతతో తన ఫీడెలుమీద వాయిస్తూవుంటే, నన్ను నేనే మరచిపోయాను.

సైగల్ పాటల్ని కొంతమంది పేరెన్నికగన్న గాయకులు పాడగా విన్నాను. కానీ ఎవరూకూడా న్యాయం చేయలేదు. సైగల్ పాడేది గొంతుతో కాదు, హృదయంతో. మళ్ళీ యీ రోజు ఆ విషయాన్ని, పాటలోని భావాన్ని నిరంజనం ఫీడెలుమీద వింటున్నాను.

"నిరంజనంగారూ! ముఖస్మృతి అనుకోకండి. నిజం చెబుతున్నాను. మీ వాద్యంలో అమరత్వం వుంది. ఎంతోమంది కళాకారుల కచేరీలని విన్నాను. కానీ యింతగా తన్మయత్వం చెందలేదు. ఫీడెలుమీద మీకున్న ఏకాగ్రత అంత సామాన్యంగా పట్టుబడేది కాదు." ఇంకా ఏదైనా ఆచారని అనుకున్నానుగానీ సాధ్యం కాలేదు. నిరంజనం నవ్వు పూరుకున్నాడు. నోరు విప్పలేదు. సైగల్ పాడిన 'కరుం క్యా ఆక్ నిరాక్ భాయీ', 'సోజా రాజకుమారి' వాయింపాడు. అతని కిష్టమైన ఎంకిపాటలు వాయింపాడు. అక్కణ్ణుంచి వరసగా మీరా భజనలు, త్యాగరాజ కీర్తనలు, దేవుల పల్లి గీతాలు వాయింపాడు. ఒక్కో పాట కి ఒక్కోరకంగా అనిపించాడు. ఫీడెల్ ఒక వస్తువులాకాక అతని శరీరంలో ఒక భాగమే అనిపించింది. నేను మరేం మాట్లాడే అతన్ని నొప్పించదలుచుకోలేదు. కొన్ని గంటలు అలా అతని నైపుణ్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ వుండిపోయాను.

ఫీడెలుని, కమానుని టేబిలుమీద వుంచేసి, సుంచంమీద తలగడలు సరిచేసి విశ్రాంతిగా వాలిపోయాడు. సైకప్పు మీదకి దీర్ఘంగా చూసి, నావైపు తిరిగి ఒక నిట్టూర్పు విడిచి మెల్లగా అనాడు.

"ఆ నందరావు గారూ! మీరు చాలా అదృష్టవంతులు. మీకు ఆనందాన్ని, తృప్తిని యిచ్చే 'కళ'నే మీరు జీవనాధారం చేసుకున్నారు. నాని పూర్తిగా రెండు ప్రపంచాలు. లేని చిరునవ్వునే వృత్తికోసం మొహానికి అంటించుకుని, అవతలి వ్యక్తిని ప్రసన్నం చేసుకోవటానికి మాటల మాలలు అల్లి, మందులు ప్రచారించేస్తూ, పూరూర తిరుగుతూ, నలగవి బట్టలమధ్య నలిగిపోతూ, మర్యాద నటిస్తూ - ఒక జీవితం. నాకోసం, నా ఆనందంకోసం, నా తృప్తికోసం గంటలతరబడి నా గదిలో ఏకాంతంగా వయోలిన్ వాయింపు కుంటూ - యింకొక ప్రపంచం. రెండింటికీ ఎక్కడా పొత్తు కుదరదు. చిన్నప్పట్నుంచి యీ వయోలిన్ అంటే నాకు చాలా యిష్టం. మా అమ్మ నేర్పించింది. పెద్దయిన తరువాత ఒక గొప్ప విద్వాంసుడి దగ్గర ఇంకా బాగా నేర్చుకోవాలని చాలా కోరికగా వుండేది. మా అమ్మకికూడా. కానీ అవకాశం లేకపోయింది. అర్థిక పరిస్థితి! మా అమ్మ తనకున్న ప్రగ్గళనంతటినీ నాకు ధారపోసింది. తరువాత నా అంతట నేనే సాధన చేసాను. రోజుల తరబడి ఆకలితో గడిపాంగానీ, యీ వయోలిన్ నీ మా అమ్మ అమ్మలేదు ... నన్నాకర్చించిన ప్రతి స్వరాన్ని, రాగాన్ని నా వయోలిన్ లీ గెంపీది పలికించేంతవరకూ నాకు నిద్రపట్టేదాదు. వేరే యితర సరదాలేవీ లేవు నాకు ఇదొక్కటే. నేను వయోలిన్ వాయింపగలనని చాలామందికి తెలిదు. ఒక కళని కళగా చూడరు. ప్రదర్శిస్తారు; తమకి కూడా ఒక కళతో ప్రావీణ్యత వుందని. అందుకే నా కిష్టంవుండదు మెస్సర్ల వుండటం..."

ఈ కళారాధనే నన్ను, సాధారణంగా మెడికల్ రిప్రజెంటేటివులకి అలవాటులేని తాగుడి నుంచీ, వ్యభిచారం నుంచీ దూరంగా వుంచించింది. డబ్బుకోసం, జీతంకోసం ఒక 'హిప్పోక్రయిట్'లా బతుకుతూ, నష్టపోతున్నదానికి, ప్రతిఫలంగా ఈ సంగీత సాధనలో ఆనందాన్ని పొందుతూ రోజులు గడుపుతున్నాను. సంగీతం, నా మానసిక జీవితానికి ఆలంబన. రోజుకీ కనీసం ఒక గంటయినా వాయింపకపోలే మనశ్శాంతి వుండదు. హూ! కానీ విలుకుదరదు ... మీరు అదృష్టవంతులు. అభిరుచి, వృత్తి - రెండూ ఒకటిగా వున్న ప్రతి వ్యక్తి అదృష్టవంతుడే. వదిలేనువందల రూపాయలు తెచ్చుకుంటున్నాను వెతికి. నిజం చెప్పాలంటే నాలాంటి పేదవాడికి యీ ఉద్యోగం దొరకడం అదృష్టమే. ఆనందంగా గడిచిపోయే కుటుంబం నాది. కానీ నాకు తృప్తిలేదు. ఏమంది యీ జీవితంలో? పుట్టినందుకు బతకాలి. బతకాలి కనుక ఏదో ఒకటి చేసి సంపాదించాలి. కానీ ఎందుకనలు జీవితం? అన్న ప్రశ్న వుదయించగానే అసంతృప్తి మొదలవుతుంది. నాకూ, నా కుటుంబానికీ సరిపోయేలా అప్పుడొస్తున్న జీతంలో కనీసం మూడోవంతు - నేను ఒక కళాకారుడిగా బలికేందుకు దొరికేతే యీ ఉద్యోగాన్ని వదిలేయటానికి సిద్ధంగా వున్నాను. తృప్తిగా బతకటం ముఖ్యం. ఈ ప్రచార జీవితం నాకు విసుగ్గా వుంది. యజమానులకి లాభాలు సంపాదించటం కోసం తప్పిదే, యీ జీవితానికి మరో అర్థంలేదా?

నా కిష్టమైన జీవితం నాకెందుకు దొరకదు ? ఒక్కొక్కసారి యీ బాధని భరించలేక ఏడుస్తూ... మనిషి కోరిన ప్రతిదీ జరగదు ... యీ అసంతృప్తి నా కెప్పటికీ వుండేదే..."

కొన్ని నిమిషాలు యిద్దరిమధ్య నిశబ్దం. అతనికి కావలసింది ఓదార్పు కాదని నాకు తెలుసు. విషయాన్ని తప్పించాలనిపించింది.

"ఒక కళాకారుణ్ణి - అతని జీవితం ఎటువంటి దయనాసకే - అతను సాధనచేసి ఆరాధిస్తున్న కళలోనే స్పందించడేనీ, అతని పృథులూని తథాతథంగా తెలుసుకోవచ్చునని 'సోమర్సెట్ మోమ్' ఒక కథలో నిరూపించాడు" అన్నాను.

"నిజమే! ఎప్పుడూ ఎవరితోనూ నేను నా వయొలిన్ గురించి మాట్లాడలేదు. ఇంట్లో అయితే నా భార్య కూర్చుని నాతో పాటే ఆనందిస్తుంది. బతికున్నరోజుల్లో మా అమ్మ వినేది. ప్రోత్సహించేది. నన్ను సరిదిద్దేది. ఇప్పుడు నాకు నేనే విమర్శకుణ్ణి. కానీ యీరోజు ... నన్ను మీరు బాగా కదిలించారు ... చాలా పొద్దుపోయింది. ఇక నడుకోండి..." అన్నాడు, మంచంమించి లేస్తూ.

పడుకున్నానేగాని నిరంజనం చుట్టూ అల్లుకున్న ఆలోచనలవల్ల నిద్రపట్టలేదు. అతను - నేను! కళాకారు లిద్దరూపూరు. నేను వృత్తి కళాకారుణ్ణి. అతను జాత్యాపూరు నా కళ నన్ను పోషిస్తోంది. అతను కళని పోషిస్తున్నాడు. ఆరాధిస్తున్నాడు. మానసిక తృప్తిని మాత్రమే యిస్తుంది అతని కళ అతనికి. నా కళ నాకు డబ్బులుకూడా యిస్తోంది. కానీ తృప్తినిస్తోందా ? నా కళాజగత్తు ఒక మిథ్యాప్రపంచం - నటన! అతనిది ఏకాంతంలో నిజమైనది ... కళ గురించి అతనిలో సంపూర్ణ వుంది. తనన వుంది. అదేనిబట్టి తెలియక సతమతమవుతున్నాడు ఆశాంతితో బాధపడుతున్నాడు ... ఏకాగ్రతలో, నిశ్చలతతో తనకి తానై అభ్యసించి కైవసం చేసుకున్న కళాప్రగ్గఱ కేవలం తన ఆనందం కోసమేనా ? వేరే ధ్యేయం లేదా ? ... అతనికి మనశ్శాంతి కావాలి ... ఎలా ? ... తన కళని తను వృత్తిగా స్వీరించలేకపోయాననే బాధ అతనిలోంచి పోవాలి ... ఎలా ? ... ఏం చేస్తే అతనిని నిత్య సూతరోత్సాహంతో, తన కళారాధనలో యింకా లీనమౌతాడు ? ... ఏం చేయాలి ? ... ఒక నిర్ణయానికొచ్చాను ... మగతగా నిద్రపట్టింది.

మర్నాడుదయం అతనితో కలిసి ఫలహారంచేసి, మల్లీ సాయంత్రవేళ వస్తానని, గదిలోనే వుండమని, ఎక్కడికీ వెళ్లాద్దని మరీ మరీ చెప్పి మాట తీసుకుని వచ్చేశాను.

సాయంత్రం అయిదు గంటలకే ఉత్సాహంగా నిరంజనం గదిని చేరుకున్నాను. బలవంతంపెట్టి, అతన్ని, పిడేలు పెట్టితోనూ లాక్కుపోయాను; మా ప్రాధ్యాపర్శ గారింటికి. అక్కడ మా ప్రాధ్యాపరుగారిని, డైరెక్టరుగారిని, సంగీత దర్శకుణ్ణి పరిచయం చేశాను. కొత్తగా, వింతగా చూశాడు నిరంజనం. అందరం కూర్చున్నాం.

నిరంజనం మొహమాట పడుతున్నట్టుగా కనిపించాడు డైర్యం చెప్పి తన కళా నైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించమన్నాను. డైరెక్టరుగారుకూడా హుషారిచ్చారు నిరంజనం కొద్దిసేపట్లోనే సర్దుకుని పిడేలుమీద తన నైపుణ్యాన్ని క్రమంక్రమంగా ప్రదర్శించాడు. మా ప్రాధ్యాపరుగారు అతనినైపు తృప్తిగా చూడటం గమనించాను. మా సంగీత దర్శకులు సుబ్బారావుగారు తన కిష్టమైన రాగాల పేర్లు చెప్పి వాయింపమన్నారు త్యాగరాజ క్రతుని మల్లీ వాయింపమన్నారు. చాలా సేపు జరిగింది నిరంజనం పిడేలు కడేరి.

బాగా పొద్దుపోయంతర్వాత, నిరంజనం గదికి చేరుకున్నాం. అలనలగా కుర్చీలో కూర్చుండి పోయాను. అతని మొహంలో ఒక రకమైన నిండు దాన్ని చూడగలిగాను.

"నిరంజనంగారూ! ఇక మనిద్దరి స్నేహం రోజు రోజుకీ అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇక మీరు నాతోనే వుంటారు" అన్నాను అతని కళ్లలోకి చూస్తూ.

'ఇప్పటికే మీరు నాకు మంచి స్నేహితులు. కానీ ఆనందరావుగారూ, నిజం చెప్పిద్దా, అంత పెద్దవారి ఎదుట వాయింపటానికి నీగ్గు చేసింది.'

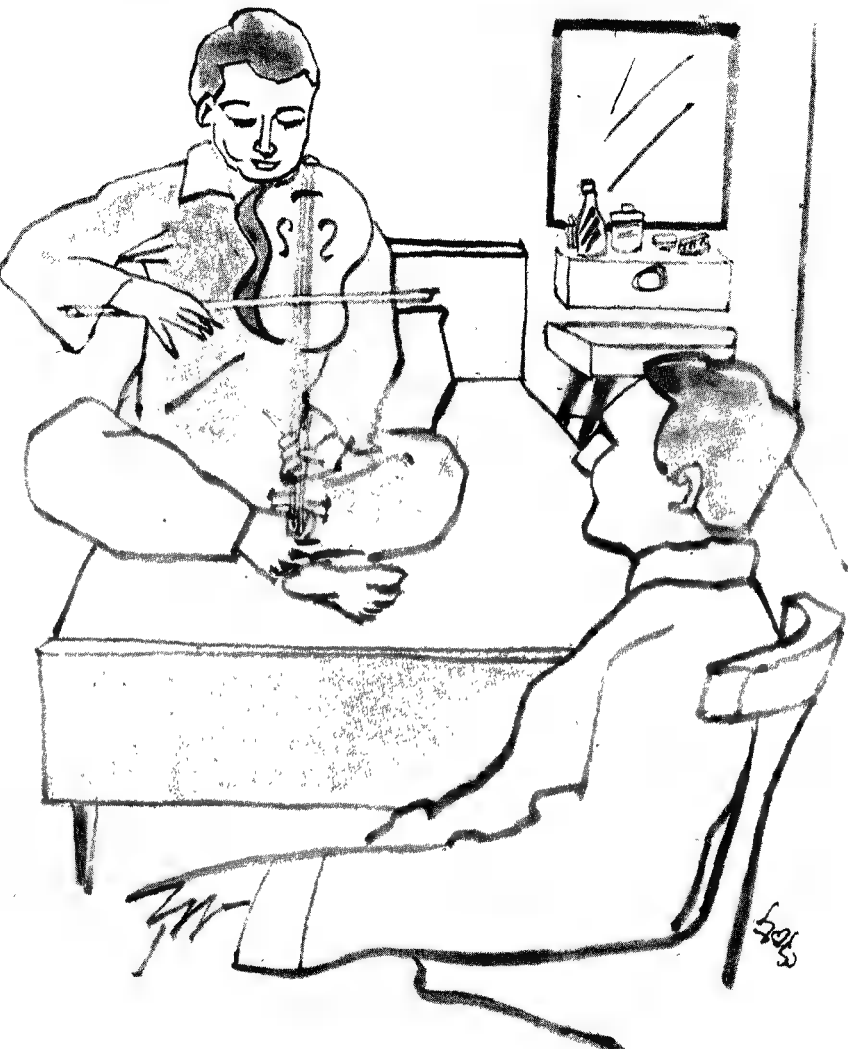
"నేను అనుకున్నదానికంటే ఎక్కువగానే వాళ్లందరూ మిమ్మల్ని మెచ్చుకున్నారు. ఇక అసలు విషయం చెప్పేస్తున్నాను. ఇకనుంచీ మీరుకూడా సినిమావాళ్లయిపోతున్నారు."

"అంటే...!" - ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు నానైపు కొంచెం ముందుకే వంగి.

"మేం తీయబోయే సినిమాలో 'హిరో' వయొలిన్ వాయిస్తూంటాడు. నేనధ్యంలో మీరు వాయిస్తారన్నమాట. ఆదిగాక మా సుబ్బారావుగారు మిమ్మల్ని తమ 'ఆర్కెస్ట్రా'లో చేర్చుకుంటా నన్నారు." అన్నాను హాసంగా; అతని వదనంలో మెరవబోయే ఆనందాన్ని అంచనా వేస్తూ.

"వ్యాట్! కేక చేసినంత పని చేశాడు.

"అవును. మీలో గొప్ప నృజనాత్మక శక్తి వుందనీ, వయొలిన్ వాయింపటంలో మీకు చాలా ప్రావీణ్యం వుందనీ, మిమ్మల్ని తన జట్టులోకి ఆనందంగా తీసుకుంటానని అన్నాడు. గొప్ప సంగీత దర్శకుడాయన. ఒకంతట ఎప్పుడూ ఏకళా కారుణ్ణి మెచ్చుకొనివాడు. మిమ్మల్ని ఒకటే పాగుడు తున్నాడు. నిరంజనంగారూ! ఒక మంచి కళా కారుణ్ణి కళాజగత్తుకి పరిచయం చేస్తున్నందుకు నాకు గర్వంగా వుంది" అన్నాను.

"మీరు విజనే చెబుతున్నారా అనందరావు గారూ!" ఇంకా నమ్మలేకపోతున్నాడు మానవుడు. "అవును. ఇప్పుడు మీకు నెంకి ఆరువంద ఉస్తారు. మీరు కృషి చేస్తే మిమ్మల్ని తప్పకుండా తనకి సహాయకుడిగా తీసుకుంటారు సుబ్బారావుగారు. నాకా నమ్మకం వుంది. ఈ కళా ప్రపంచంలో మీ పేరు మారుమోగుతుంది. మీరు కోరుకున్న జీవితం మీకు లభిస్తోంది... రేపు పుడయం పది

కళాకారులద్వారా

గంటలకి వస్తాను. సుబ్బారావుగారి ఆఫీసుకి వెళ్తాం. అక్కడే అన్ని మాట్లాడుకుందాం. మీరెప్పుడు వేరేదీ, మీరేం చెయ్యాలి, అన్నీను. ముందు మీరి మండుల బంధంనుండి బయటపడాలిగా" అన్నాను. నిరంజనం ఏమీ చెప్పలేకపోయాడు. చెప్పలేడు. అతని భుజంమీద స్నేహపూర్వకంగా తట్టి, వుండి

సొమ్మని బలవంతం చేస్తున్నా, అతని అలోచనలకి అంతరాయం వుండకూడదని, కావాలనే వచ్చేవాను. మర్నాడుదయం పది గంటలకే వెళ్తాను. అతని గదికి తాళం వేసేవుంది. కిందని పున్న 'రాడ్డింగ్ మేనేజరు' దగ్గరకి వెళ్లి వాకబు చేశాను. అతను, నేనే అనందరావునని తెలుసుకుని, నిరంజనం నా కిమ్మన్నాడని ఒక కవరిచ్చాడు. కవరు చించి పుత్రరాన్ని బయటికి తీసి చదువుకున్నాను. అనందరావుగారూ!

నన్ను శ్రమించండి.

నిన్న రాత్రంతా వాగా ఆలోచించాను. మీ మంచితనానికీ, స్నేహానికీ ముగ్ధుణ్ణి పుతున్నాను. మీ రుణం నేను ఎప్పటికీ తీర్చుకోలేనేనా!

నాకు యిష్టంలేని జీవితం - నా పుద్గోళం. అందులోంచి పారిపోలేక, మానసిక విశ్రాంతికోసం సంగీతాన్ని ఆరాధించాను. ప్రతిఫలం ఆశించలేదు. కనుక ఆ విద్య నన్ను అంతగా ఆహ్వానించేదేనా.

పూర్తిగా వ్యాపార దృక్పథం పున్న పుత్రి జీవితం నుండి అంత సులభంగా బయటపడలేనేమో ననిపిస్తోంది. వా కుటుంబ సభ్యులు కూడా అంగీకరించరు. ఇప్పుడున్న జీవితానికి సంఘంలో గౌరవం వుంది. మర్యాద వుంది. నా ఆధారంగా నా కుటుంబానికి ఒక మనుగడ వుంది. సాఫీగా సాగిపోతూవుంది. ఒక్కసారిగా నేను వాటిన్నిటినించి బయటపడగలనా? నా భార్య పిల్లలు హర్షిస్తారా?

పైగా యీ కలని పుత్రిగా స్వీకరిస్తే నేను విజయం సాధించలేననిపిస్తోంది. ఒక అందగనైన అందని వస్తువుగానే అది నాకు నిత్యకర్షణగా వుంటుందేమో! అసలు యివేమీకాదు. ఇంకేదో కారణం, నాకే అన్వయంగా వుండది. ఇదంతా నిన్న రాత్రే నేను గ్రహించాను.

నాలోని యీ నైపుణ్యం, నా ఏకాంత జీవితంగానే వుండిపోనివ్వండి. అలాంటివి దారిలోనే యీ బతుకుని సాగిపోనివ్వండి.

మా 'రిసెజెంటేటపు'ల 'మెన్'కి మారిపోతున్నాను.

ఇకనుంచి నా కళలో నా చేతనయినంతవరకూ, నా చుట్టూ వున్నవారిని ఆనందింపజేయటానికి నిర్ణయించుకున్నాను. అలా ఒక సార్థక కళని సాగిస్తాను.

మీ సహాయాన్ని అందుకోలేకపోతున్నందుకు నన్ను శ్రమించండి.

నమస్కారం.

మీ

"నిరంజనం."

ఉత్తరాన్ని పూర్తిచేసి నవ్వుకున్నాను; నేను ఊహించినట్లే జరిగినందుకు. ఇక నిరంజనంలో ఆకాంతి, అసంతృప్తి వుండవు.

స్నేహా ధర్మాన్ని నిర్వర్తించినంత గర్వంగా హోటల్నుండి బయటపడ్డాను.

ఈ కథని తమ సువిశిత విమర్శతో, సూచనలతో నరిదిద్ది, కావలసిన సంగీత పరిజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించిన విశాలం అధ్యక్షులు డా. పువ్వుల లక్ష్మణరావుగారికి కృతజ్ఞతాభివందనాలు. —రచయిత

పెరుగుతున్న సంవత్సరాలు కాల్షియం-శాండ్సోజ్ సంవత్సరాలు

ఒకసారి పెరుగుదల అగ్రహారే చాలా కాల్షియం అందుగా గట్టిపట్టు ఆరోగ్యకరమైన విమర్శలు పెంచడానికి దోహదపడుతుంది.

కాల్షియం విళ్ళు వడసరవ్వడం దీనివల్లే పిల్లలు, వాటిని తీసుకొనని పిల్లలకన్న తాగా త్వరగా పెరుగుతారని ఎక్కువ బరువును గడిస్తారని కాల్షియమైన పరీక్షలు నిరూపించాయి. అప్పుడు మరీ పెరుగుతున్న సంవత్సరాలు కాల్షియం-శాండ్సోజ్ సంవత్సరాలు!

కాల్షియం-శాండ్సోజ్ విళ్ళు, ఆరోగ్యమైన వళ్ళు, వడస్త మైన విమర్శల పెరుగుదలకు, పెంపుగా వాడారేస్తాయి విజయన సి, డి, డి2తో బలవంతపడిన రాస్మిల్లేట్ దునిగల కాల్షియం-శాండ్సోజ్ విళ్ళు ఎంతో దురికరమైనవి. పిల్లలు అపకీరణావరణాలు!

కాల్షియం-శాండ్సోజ్ - పిల్లలలో శాండ్సోజ్ వారు రూపొందించినది, ప్రపంచంలోని అత్యుత్తమమైన కాల్షియం.

• కాల్షియం యొక్క అదనపు పోషణ గురించిన పరీక్షలు - డాక్టర్ డబ్ల్యు. ఆర్. ఆమ్మర్స్ట్రామ్ చురీయ డాక్టర్ డి. జి. క్రిస్టల్ సమర్పించిన వ్యక్తము.

మీ పిల్లలు ప్రతిరోజూ కనీసం 4 కాల్షియం-శాండ్సోజ్ విళ్ళు తీసుకోవాలి - ప్రతిసారి తోజవానికి ముందు విళ్ళులు.

కాల్షియం-శాండ్సోజ్
గట్టి పట్టు, పటిష్టమైన
ఎముకల కోసం

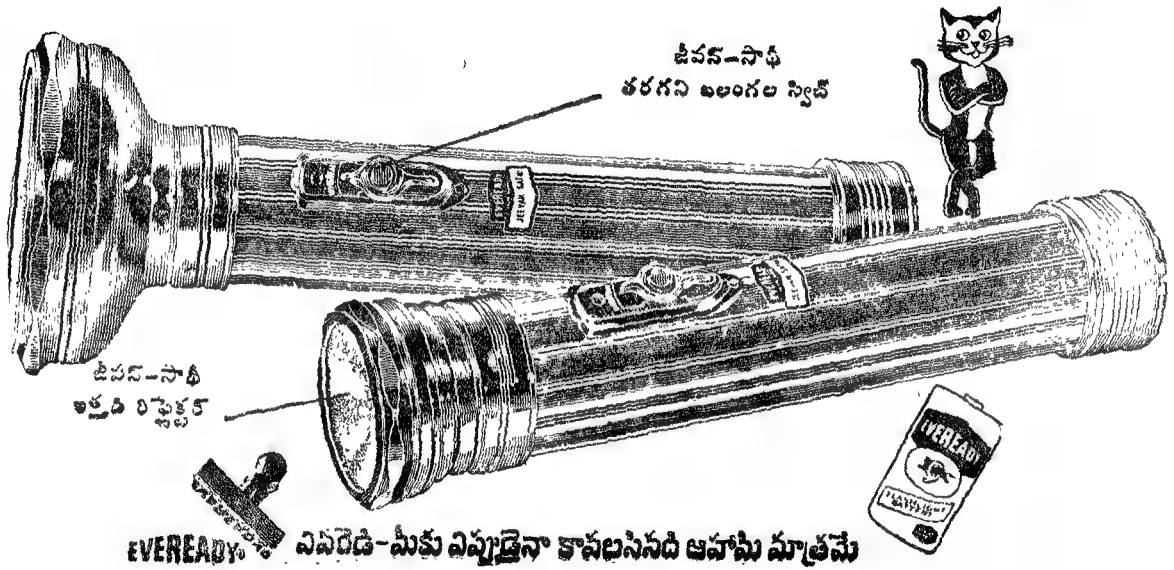
daCunha/CS/20 TL

ఎవరెడి జీవన్-సాథీ

ఇత్తడి బార్న్

యుగ యుగం వెలిగేది యుగ యుగం మన్నేది

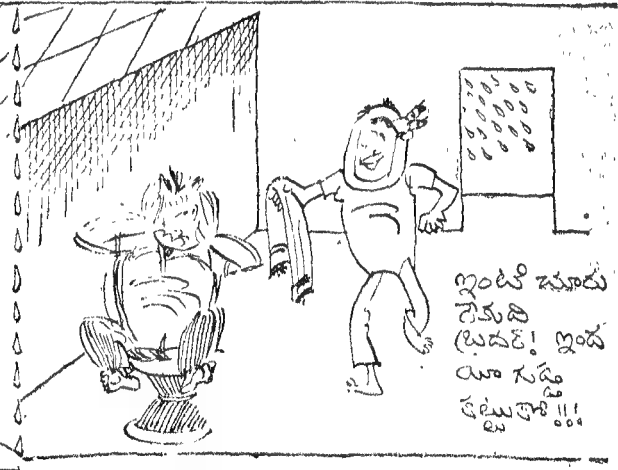
EVEREADY

ఎవరెడి-మీకు ఎప్పుడైనా కావలసినది ఆహామీ మాత్రమే

684-59428/15

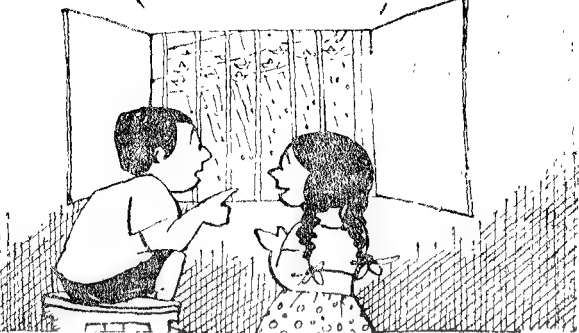

జీనుకుల చిటవటలు

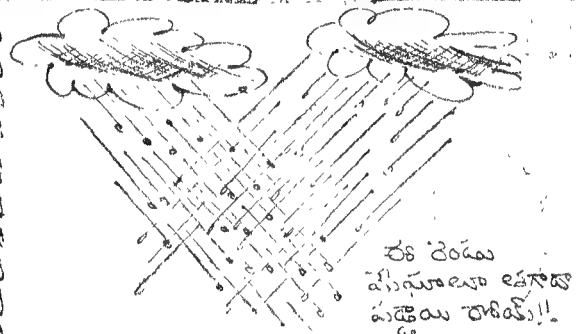
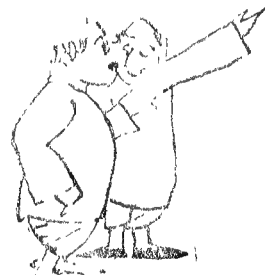
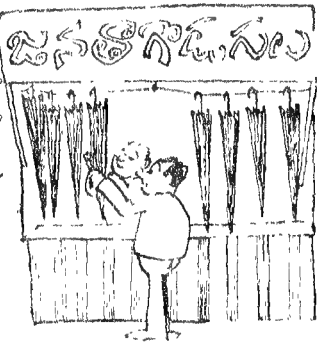

•ఈ నీను నీడు చూడు!
సెంచుక్క ఎన్ని కొయిపం
పడువలు పడులం
జిడో!

చేసు! వాడికేం
పక్కప! వాళ్ళమ్మ
రెన్న కథలు రోజుకీ
రెండేసి విరిగిస్తామట!

పెండ్లు నీడను మోస
బుద్ధులంది పడునొడ్లవి
రూపానుగులే కొడుకులె
క్రొంగునడం కొంగునొడ్లడు!

అమ్మా,
వాళ్ళ
బాత్‌రూమునుండి
అంత చెడ్డ
వాసన వస్తుందేం,
మనదాంట్లోమంచి
వాసనేస్తుండగా?

మనం
ఓడానిల్
వాడతాముగామరి!

ఓడానిల్ — భరించలేని దుర్వాసనలను వెంటనే దూరం చేసి,
మీ మరుగుదొడ్డిని తాజా సువాసనలతో రూపొందిస్తుంది.

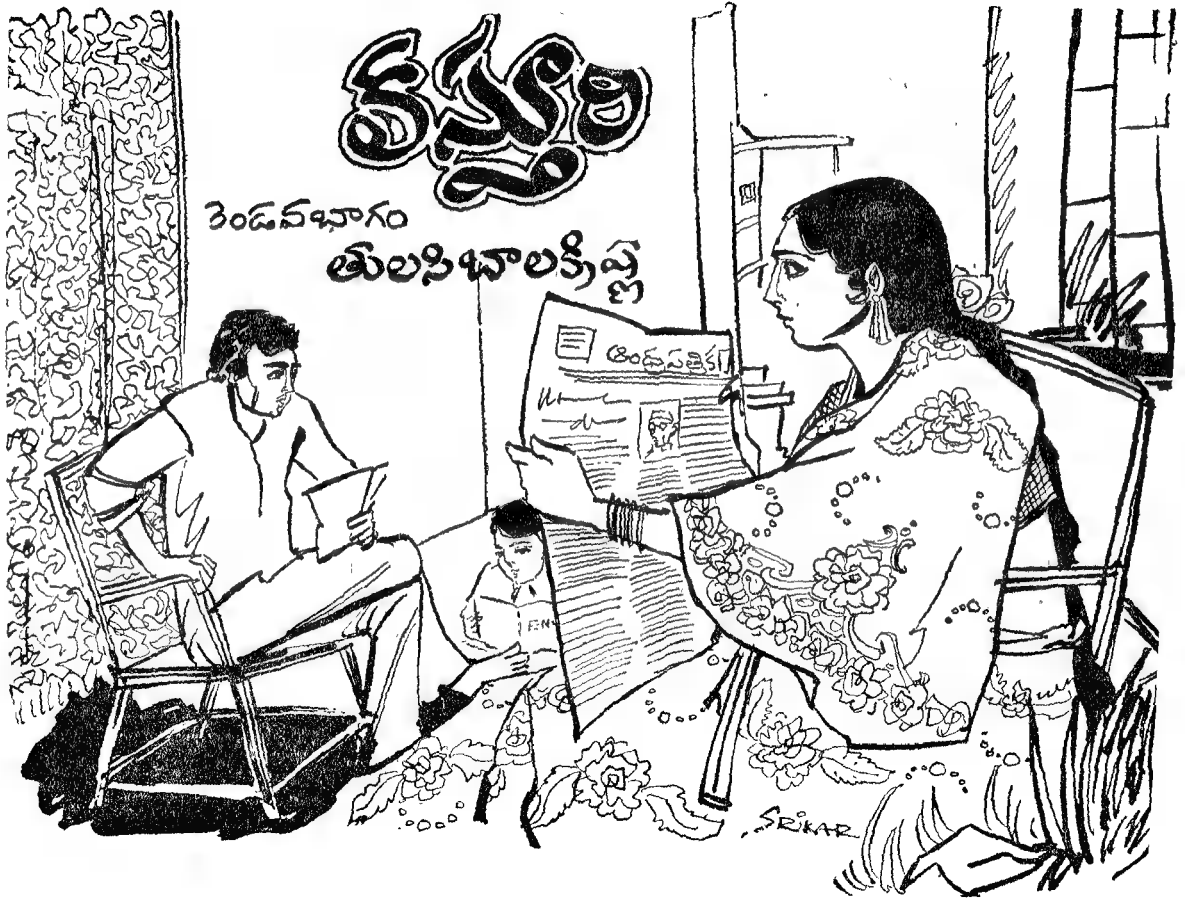
ఓడానిల్ — ఎన్నో సువాసనలతో, రకరకాల సైబులతో,
ప్యాకింగులతో దొరుకుతుంది.

ఓడానిల్, కలరా ఉండలకన్న 100 రెట్లు అధిక శక్తి గలద,
అత్యంత అమోఘమైనది. మీ ఇంట్లోని బట్టల మీరువాలలో
పురుగుల బాధ లేకుండా ఉండేందుకు కూడా దీనిని వాడండి.

బల్సారా
— సౌఖ్యమైన జీవనానికి
అడుగుతన సాధనాలు

BALSARA బల్సారా అండ్ కంపెనీ (ప్ర.) లి.
49, చిన్మయ హిల్స్ రోడ్, హైద్రాబాద్-500 029.

CHAITRA-BLS-163 TEL

(గత సంచిక తరువాయి)

గోడవైపు తల తిప్పుకుని మంచం మీద బోర్లా పడుకుని వుంది కస్తూరి. ముందు గదిలోంచి తండ్రి కోపంగానూ, తల్లి బాధగానూ, అప్పుయ్య చీడరించుకుంటున్నట్లుగానూ అంటున్న మాటలు స్పష్టంగా విని పిస్తూనే వున్నాయి. ఆపిలు తనకు విసిపించాలనేదే వాళ్ళ వుద్దేశ్యకూడా.

“అనలేమిటే దీని ధోరణి నాకర్థంకాదా? అర? నిజేవంలాంటి సంబంధం వస్తే - నా కొద్దంటుందేమిటి!! ఇదేనా సీరిరా మోకాలడ్డవలంటే!... చ్చేచ్చేచ్చే. తలకిందులుగా తనప్పు చేసినా ఇలాంటి సంబంధం మళ్ళి వస్తుందా?” - తండ్రి గావుకేకలు.

“ఏమో బాబూ, నింత వాలకం యిదీనా! అసలు వద్దనడానికైతే కారణమేమిటో అర్థం కావట్లేదు నాకు. కారణమేమిటో కనక్కోండి ముందు అసలు పెళ్ళంటూ చేసుకోవలెప్పుకుందో లేదో ముందది కను

గొలుసు కథ

క్కోండి” అయోమయంగానూ, సబుగు తుచ్చుట్లుగానూ తల్లి తన బాధని వ్యక్తం చేస్తోంది.

“అదేంకాదులే అనలు. ఈవిడగారి క్యాలిఫి కేషన్స్ కి తూగింది కాదు కాబోలు ఈ సంబంధం. అదీ సంగతి. ఏమహారాజో ఈవిడగార్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చి, ప్రారేయ పడి పెళ్ళి చేసుకుంటాడని కలలు. అందుకే ‘ఆడదానికి ఎందుకొచ్చిన చదువులూ, సుబ్బరంగా ఇంటి వని నేర్పించండి, ఇస్తుక్కానయిన సంబంధం నేను తెచ్చి చేస్తాను దీని పెళ్ళి’ అని అనాడే నేనెంత మొత్తుకున్నా విన్నారుకాదు మీరు ఈనాడు దానికి నెతి మీద కొమ్ములాచాయి” - అంటూ చీడరించుకుంటున్నాడు అప్పుయ్య.

కస్తూరి రృప్తి తిప్పుగా నిలిపి, అన్ని మాటలూ వింటూ, చలనం లేకుండా అలాగే పడుకుని వుంది. మెదడంతా బరువుగా

వుంది. ఆలోచనకూడా గజిబిజిగా వుతను తీసుకుంటున్న విద్యయం సరైనదో కాదో తేల్చుకునే పరిస్థితిలో లేదు ‘అమ్మాయ్...’

డలిక్కి పడింది కస్తూరి.

నెమ్మదిగా వెనక్కి చూసి, లేచి పూర్పుంది.

గదిలో లైటు వెలిగింది. గదంతా నెలుతురొచ్చినా, మనసంతా మరింత మనక బారినట్లు ఫీలయ్యింది కస్తూరి.

“అమ్మాయ్ - నువ్వో ఇలా ఎందు కంటు వ్వావో మా కెవ్వరికీ అర్థం కావటేదు. ఇది బంగారంలాంటి సంబంధమని మా అందరి అభిప్రాయం. నువ్వనేదేమిటి... ఈ సంబంధం యిష్టంలేదనా-లేక అసలు పెళ్ళి...” రాజీ ధోరణిలో ఇంకా ఏదో అడగబోతున్న తండ్రి నాటల్ని మధ్యలోనే తుంచేసింది కస్తూరి.

“నాన్నా! నా మనసేం బావులేదిప్పుడు. నన్ను ఒంటరిగా వదిలేసే చాలా సంతోషిస్తాను. అన్నీ వివరంగా పూర్తిమీదగా మాట్లాడుదాం, నాకు ఆలోచించుకోవడానికి టైము

ఇంటికి ఒక ప్రెస్టిజ్ నీ
తీసుకువెళ్ళండి

Prestige

— దాని ధరలో ¼ ధరకే

లక్షల కొద్దీ బ్యాంక్ లిమిటెడ్ మిగిలిన మొత్తం
మీకు సహాయం చేస్తుంది.
LB

60% పైగా ఇంధనం పొదుపు చేస్తుంది కనక మీ ప్రెస్టిజ్ దరిద్రా
వాయిదాలన్నీ చెల్లిస్తుంది.

తమిళనాడు, పాండిచేరి, ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక మరియు కేరళలలో లక్ష్మీవిలాస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్
క్రాంతిని పున్నబెట్ట ప్రస్తుతం వర్తిస్తుంది.

పూర్తి వివరాలకి మీ ప్రెస్టిజ్ డీలర్ వద్దకు
ఇప్పుడే వెళ్ళండి.

ప్రెస్టిజ్ తో కలసింది — ప్రెస్టర్ కుకింగ్ లో ఆగ్రహానంలో వున్నది.

జి.వి. (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, బెంగళూరు 560 016

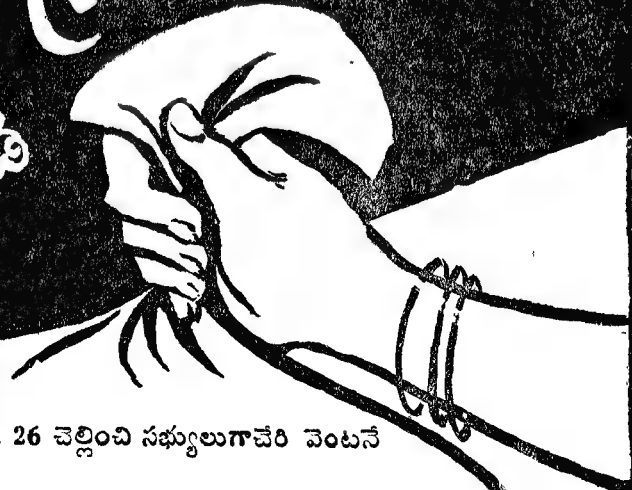
SAA/TPE/2631/TEL

తాజా వార్తలకు ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి!

ఆంధ్రప్రదేశ్ సేవింగ్ & ఫైనాన్సు

జయశ్రీ గ్రూప్ లో
సభ్యులుగా చేరండి
ఉచితంగా!

మొదటి నెలలో రు. 26 చెల్లించి సభ్యులుగా చేరి వెంటనే
జిప్ హెండ్ బేగ్ పొందండి!
క్రమము తప్పకుండా ప్రతి నెల రు. 21 చొప్పున 20 మాసములు చెల్లించాలి!
6వ నెలలో జిప్ ఎయిర్ బేగ్, 11వ నెలలో జిప్ డాక్యుమెంటు ఫైలు,
16వ నెలలో బ్రీవికేస్, 21వ నెలలో పాకెట్ ట్రాన్సిస్టర్ మరియు
60 మాసముల కాలంలో 18,195 బహుమతుల విలువ రు. 3,63,000.
61వ మాసములలో ప్రతి సభ్యునికి $4\frac{1}{2} \times 2\frac{1}{2}$ సైజుల స్టీల్
బీరువా లేక సోఫా కంబెడ్ లేదా 26వ నెలలోనే పొందే
ఆవకాశంకూడా కలదు!
అదా చేయండి! అదాయం పొందండి!

ఫూర్తి వివరములకు

ఆంధ్రప్రదేశ్ సేవింగ్ & ఫైనాన్సు

(గవర్న మెంటు రిజిస్టర్డ్ నెం. 2370)

పోస్టాఫీసు నెం. 47

రాజమండ్రి-533101

పోస్ట్: 1411

గ్రాము: సేవింగ్

జాతీయమైన
లేక కుటుంబముపై
ప్రతిపదములు,
దేవలప్ మెంటు
ఆపిసర్వు
కావలెను

ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా జాంచీలు, ఏజన్సీ ఆపిసులు కలవు

కావాలి." అంది కన్నూరి తీవ్రంగా - "తెల్లారే దాకా ఇంటో నవ్వరూ ఇంక ఈ విషయం ప్రస్తావించొద్దు" అన్న ధోరణిలో.

ఇంకో రెండు క్షణాలవరకూ జానకి రామయ్యగారు అక్కడే నిల్చున్నారుగానీ, ఆమెనే ఆలోచించుకోనివ్వడమే న బ బ ని భావించి, అసంతృప్తితోనే బయటకు వెళ్లిపోయేరు.

బయట గుసగుసలు ఓ రెండు నిమిషాల పాటు జరిగి, అగిపోయాయి.

మంచమీద కూర్చుంటూ బరువుగా నిట్టూర్చింది కన్నూరి.

రెండు వేళ్ళతో కణతలమీద బలంగా దుద్దుకుంది. నెమ్మదిగా తలెత్తి చుట్టూ చూస్తూ, కిటికీ సక్కుగా గోడకి తగిలిం చిన గూపు పోటోమీద దృష్టి నిలిపింది. కొద్ది క్షణాలు అలాగే చూస్తూండిపోయి, నెమ్మదిగా లేచి, ఆ పోటోని చేతిలోకి తీసుకుంది.

పోటోలోని అందరూ తమబంధువులే! ఆ పోటో తీసినప్పటికీ తను బాగా చిన్నపిల్ల. పెద్దవాళ్ళ కాళ్ళదగ్గర కూర్చు నాంది. తన వెనక చిదంబరం బాబాయి కుర్చీలో వున్నాడు మాట్లాడు వున్నాడు. మీసాల, పెద్ద పెద్ద బుగ్గలు, ఎవరైనా చెదరకట్టేట్లుగా వున్నాడు. ఆ వెనక్క...

ఆ వెనకగా మెడముట్టా పమిట తిప్పుకుని, భీక హరిచేక్షణలా చూస్తూ, ముడుచుకుపోయి నిల్చున్న ముగ్ధ మహాపాత రూప సతి పిన్నిని చూస్తూనే కన్నూరి కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి. క్షణకాలంలో రెండు కన్నీటి బొట్టులు పడటం ఆ వటంమీద రాలాయి.

పమిటలో కళ్ళు వత్తుకుని, లేచి, పోటో గోడకి తగిలించి, చాన, దుప్పటి, తాగడ తీసుకుని దాబామీదకి వెళ్ళింది కన్నూరి.

"ఈ రోజు నా జీవితంలో చాలా ముఖ్యమైనది. ఈ రోజు నేను తీసుకోబోయే నిర్ణయమీదే నా భవిష్యత్తు అంతా ఆధారపడి వుంటుంది. కాబట్టి గత జీవితం నేర్పిన సాధారణ నెమరు వేసుకుంటూ, అనుభవాలు అవరాగా ఏర్పరుచుకున్న ఆశయాల సాధనకు పురాదులు వేసుకోవాలి" అనుకుంది - దాబామీద చాన పరచి, వెళ్ళకతలా వాలి, కళ్ళు మూసుకుంటూ.

రెండు గంటలపాటు స్కూల్లో ఆడుకుని,

కన్నూరి

గేటు బయట కొత్తగా ఎనిమిదేళ్ళ కన్నూరి కుడివైపుగా ఇంటికి వెళ్ళాలో, ఎడమవైపుగా పిన్ని ఇంటికి వెళ్ళాలా అని ఒక రెండు నిమిషాలు సందేహంలో పడింది. చివరకు పిన్ని ఇంటికే వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుని ఎడమవైపు తిరిగి బయల్దేరింది.

అప్పటికే ముప్పై గంటల సుంచీ గుమ్మం మెట్లు మీద వీధివైపు యెడరు చూస్తూ కూర్చుని వుంది మహాక్షి. ఆమెకు చాలా విసుగ్గా వుంది. ఒక విధమైన చిరాకు, ఉడుకుమోతు తనం ఆమె మనస్సుని రెచ్చగొడుతున్నాయి. కట్టుకున్న కొత్త చీర, పెట్టుకున్న నగలు, తలపూలు, అట్టికూడా తనని వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా వుంది. తను వీధిలోని సలిజంట తనని విడిపించడానికని మరి అంటుకు నడుస్తూ, లేని ఆనందం కనబరుస్తున్నట్లుగా వుంది. తను ఈ జగత్తులో ఒంటరి దానినీ, తనని పేమించే వాళ్ళుగానీ, తను బాధలో వున్నప్పుడు ఓదార్చే వాళ్ళుగానీ లేనట్లుగా నూ అనిపిస్తోంది ఆమెకు ఆ ఒంటరి తనంలో.

"పిన్ని..."

- ఉలిక్కినడింది మహాక్షి. ఆమెకళ్ళు ఆనందంతో మెరిసాయి. మల్లెచెండు లాంటి నవ్వుకంటే ఆమె పెద్దవలపై విరిసింది. గేటుదగ్గర నవ్వుతూ నిలబడ్డ కన్నూరిని చేతులు ఛాచి అవ్వించింది.

"దామ్నా అమ్మదా. స్కూల్నుంచే

యిటు వచ్చేస్తున్నారా ఏమిటి పుస కాని సంతోషాడా తెచ్చావు? ఏం, అమ్మావాళ్ళు ఎచ్చెనా వెళ్ళారా?" అంది కన్నూరిని దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

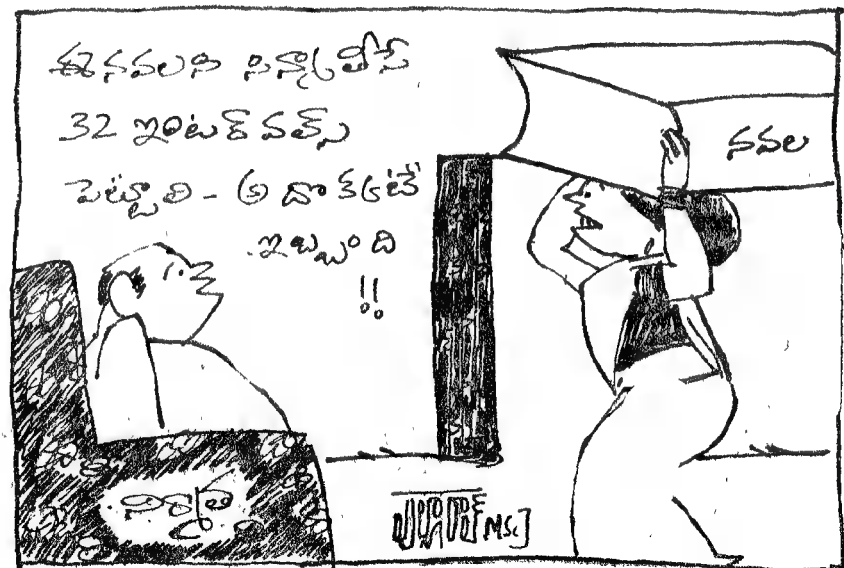
కన్నూరి మాట్లాడకుండా బుంగమూతి పెట్టింది.

మహాక్షి బుజ్జగిస్తూ తన సత్వని రెట్టించింది.

"మరేమోనేం - పొద్దున్న అమ్మ నామీద కోప్పడింది. ఇంటికి పోకుండా ఇక్కడోచ్చా" చెప్పడానికి ముందు సంతయించినా, చెప్పేది కన్నూరి.

- అల్పర్యపోయింది మహాక్షి.

"చచ్చ-తప్పకదూ! అమ్మ కోప్పడినంత మాత్రాన ఇలా చెప్పకుండా వచ్చేస్తారా? అమ్మా వాళ్ళ కంఠారు పడదూ? అం? పద మీ ఇంటికి వెళ్లి, వాళ్ళకోసారి కనిపించి మళ్ళీ వద్దాం. ఏం?" అంటూ మళ్ళీ వీధి నైసాకసారి దృష్టి సారించి, బరువుగా నిట్టూర్చి, లేచి నిల్చుంది మహాక్షి. అంతలోనే - భర్త వచ్చిన సమయానికి తను ఇంటివద్ద లేకపోతే తర్వాత వుండే పరిస్థితి వూహించుకుని, ఆలోచన పడింది. ఛాని - స్కూలువదిలి రెండు గంటలు పైగా అయినా పిల్లి ఇంటికి రాకపోయేసరికి అక్కగారింట్లో ఎంత కంగారు పడుతుంటారో తానుచూడటం అందోళన కలిగింది. చివరికి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి, లోపలికి వెళ్ళి, భర్తకి ఓ చిన్న చీట్ వ్రాసి, బల్లమీద పెట్టి, ఇంటికి తాళం వేసి, తాళంచెని (సక్రింటి వాళ్ళకి చి్చి;

40 సం. అనుభవం
విద్యనీతిని బుద్ధిని బోధించు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆసురెక్షన్
లేకుండా గృహిణులకు బాగుపడే బహుమతి
ఆసురెక్షన్
గౌరవనీయ డాక్టర్ డి.వి.ఎస్.ఎస్.ఎస్.
బాలబాల్యార్థి శిక్షణ, ప్రాథమిక - 12.
ఆఫీసు ఫోన్: 42870, ఇంటి ఫోన్: 38544

దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి
మంచిత - డి.గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ఛైన్యపట్నం, మద్రాసు-11)

మీకు సంతానం లేదా ?

ఆసురెక్షన్ యంతరం వైద్య విశిష్టతచే నిరాశ చెందిన సోదరీమణులు అనేకులు మా సలహాచే సంతాన వంతులయి యున్నవని యోగ్యతా పత్రములు గలవు. (ప్రీ పురాష వంద్యాదేశ వివరణ నిపుణులు.)

ఉచిత వివరములకు :
శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద, రామాలయ పిడి
తెనాలి - 2.

క స్తూ రి

కస్తూరిని కీసుకుని గబగబా బయల్పెరింది మహాత్మ్యి.

చెల్లెల్లుంచి విషయం విన్న సుభద్రమ్మ గారు చాలా బాధ పడింది. కస్తూరిని దగ్గరకు తీసుకుని - ముద్దెట్టుకుని, ఇంకెప్పుడూ అంతలా కోప్పడనని హామీ యిచ్చింది.

“పిన్నీ! మేమంతా ఇప్పుడు పార్కుకి వెళ్దాం అనుకుంటున్నాం. బాబాయి యింకా ఆసీనుమంచి రాలేదంటున్నావు కదా - నువ్వు కూడా రాకూడదా?” అన్నాడు శేఖర్.

“లేదురా నానీ. నేను రాలేను. ఒక వేళ ఆయన వచ్చినా రావచ్చు ఇంటికి. తొందరగా రమ్మని చెప్పానుకూడా. ఎందుకో ఆలస్యమై పుంటుంది. మీరంతా వెళ్ళండి” అంది మహాత్మ్యి ఇంటికి వెళ్ళడానికి సిద్ధ పడుతూ.

“అదికాదు పిన్నీ. పార్కులో ‘ఫలపుష్ప ప్రదర్శనం’ ఓ నాలుగు రోజుల పాటు సెషన్ లోగా ఏర్పాటు చేశారు. ఈవార ఆఖరు రోజు. రా పిన్నీ చాలా బావుంటుంది...”

“అవును పిన్నీ, నువ్వుకూడా రావీ...” అంటూ గారం చెప్పింది కస్తూరి.

“అవునే లక్ష్మీ! నువ్వుకూడా రా. దగ్గరే కదా. ఓ అరిగంటలో ఆయిపోతుంది. నరదాగా వెళ్దాం” అంది సుభద్రమ్మ.

“అదికాదు అక్కా! ఆయన్ని త్వరగా రమ్మనమని చెప్పిస్తాన్ని నేనే ఇంటిదగ్గర లేక పోతే ఆయన ఏనాడుకుంటారు? అందుకని.”

“ఏమిటే పెద్ద - నువ్వొక్క తి నే కాపురం చేస్తున్నట్లు మాట్లాడతావ్? అసీనులో పనుండి పోయిందో ఏమిటో - అతగాడెలాగూ త్వరగా రాలేదుగా ఇంటికి. నాకు తెలీదూ చిదంబరం ఎలాంటి వాడో. అంతగా అయితే నేనొచ్చి చెబ్బాలే అతన్నో. పరా?” అంది సుభద్రమ్మ చెల్లెల్ని మెత్తగా కోప్పడుతూ.

కాదనలేకపోయింది మహాత్మ్యి.

పార్కులో వున్నంతసేపూ మనస్సంతా ఇంటిమీదే వుంది.

పడక్కుర్చీలో తల పైకెత్తి పడుకుని, నిదానంగా పైకప్పుకేసే చూస్తూ, వేడిక్కిన మెదడుని సిగరెట్టుమీద సిగరెట్టు కాల్చి మరింత వేడిక్కిస్తూన్న చిదంబరం - తలుపు కొట్టా తూన్న చప్పుడు అయిదు నిమిషా

ల్లుంచీ వింటూనే వున్నాడు. మధ్య మధ్య “ఏమండీ” అన్న పిలుపుకూడా అతని చెవులకి వినిపిస్తూనే వుంది.

సిగరెట్టు పెట్టిలోకి (వేళ్ళ పోసిచ్చి, సిగరెట్టు అయిపోయినట్లు గమనించాడు. ఏమరుగా దాన్ని నేలకేసి కొట్టాడు. కాళ్ళక్రింద - కదలక మెదలక వున్న స్వామిని బలంగా ఒక తన్ను తన్నాడు.

మళ్ళీ తలుపుమీద చప్పుడయ్యింది.

నళు కొరుకుతూ ఒక్క పుదులున పైకి లేచాడు చిదంబరం. అలా విసురుగా లేవడంలో కుర్చీగుడ్డ కుట్టుతేగి, లోపలికి పడిపోబోయి, నిల దొక్కుకుని లేచాడు. కోపంగా కుర్చీగుడ్డనికూడా ఒక తన్ను తన్నాడు. ‘పర్లు’ మని చిరిగిపోయింది అది. తలుపు చప్పుడెక్కువైంది, రెండుసార్లు “ఏమండీ” అన్న పిలుపు సాయ తో.

ఒక్క దూకులో తలుపు దగ్గరకెళ్ళి, తలుపు తీర్చునే మహాత్మ్యిని లోపలకి లాగి, చాచి లేవకాయ కొట్టాడు. “నాకేం చెప్పుడనుకున్నావా అచ్చిపార్కు తలుపులు బాదుతున్నావ్” అని పరిమాడు.

తల తిరిగి పోయింది మహాత్మ్యికి. దవడ మీద అయిదువేళ్ళు అంటుకుపోయి, దెబ్బ పడ్డచోటునుంచి ఆవిర్భోస్తున్నాయి. కళ్ళ మృట నీళ్ళు చిమ్మాయి. భర్త మొహంలోకి భయంగా చూసి, గదినంతా పరికించి చూసి, ఆశ్చర్యపోయింది. మరింత భయపడిపోయింది.

పిన్నిమీద దెబ్బ పడుతూనే నిడుపు మొదలు పెట్టింది కస్తూరి. కళ్ళ గట్టిగా మూసుకుని, పిన్నిని కొగరించుకుని బావురు మంది.

భార్య వెనక కస్తూరికూడా వుందని పూహించని చిదంబరం కొంచెం కంగారు పడ్డాడు. ఓ ఊణంలో తమాయిండుకుని, తనలోని కంగారు బయటకు కనబడ నీయకుండా జాగరపడ్డాడు. తన మగతనం, అధిక్యం చూపించుకోవడానికి అప్పగి ఉనికి ఒక అడ్డంకి కాదని సర్ది చెప్పుకున్నాడు.

“నిశ్చయించుకొనినంతసేపు నువ్వు ఊరంతా తిరిగొస్తే - నువ్వొక్కే నిరంబలు తీర్చడానికీ, సినిమాకి ఏకార్థకీ తీర్చడానికీ నేను ఇంటి దగ్గర కుక్కలా వడిపుండాలనేదే కదూ నీ అబ్బిప్రాయం?” - కసిగా చూస్తూ అడిగాడు భార్యని.

దుఃఖంతో గొంతు పూడుకుపోయి, మాట

బయటకు రాలేదు మహాలక్ష్మికి.

“చెప్ప. ఆర?... ‘సినిమాకి తగలడదాం త్వరగా రండి అఫీసు నుంచి’ అని చెప్పినా నివి, నే నొచ్చేవరకూ ఇంటి దగ్గరుండాలనే ఇంగిత జ్ఞానం లేదు నీకూ?... మాట్లాడు

లేకపోతే చంపేస్తా” అంటూ ఆమె రెండు జబ్బులూ పుచ్చుకుని పూపేస్తూ అడిగాడు చిదంబరం.

“అందుకనే... చీటీ...”

“ఆర చీటీ... చీటీ రాసి పెట్టావా? ఏం

రాశావు ఆ చీటీలో?— వది నిముషాల్లో వస్తానని రాసివ్వానివి గంటకా రావడం?”

“అక్కావాళ్ళూ సార్కుకి వెళ్తూంటే..” సూటిగా చూడలేక కళ్ళు దించుకునే అంది మహాలక్ష్మి.

ధాన్యపు డమాకా

జైకిసాన్ యూరంఫాస్ 28:28:0 ఎన్ పి కె యొక్క మహత్తర శక్తికి తార్కాణం.

వాణిజ్యతత్వాలు కలిగినవస్తాయి, విత్తనాలు పుష్టిగా మొలుస్తాయి

జైకిసాన్ యూరంఫాస్:

28% నత్రజని, 28% ఫాస్ఫేట్లు, జైకిసాన్ యూరంఫాస్ ఈ రెండు పోషక పదార్థాలను జైకిసాన్ భూమిలోకి వదులుతుంది. ఉండలు పూర్తిగా నీటిలో కరిగిపోతాయేమో, వాటి సారం వెంటనే మొక్కలకు వదులుతుంది. ఒక ఉండ కూడా వృధాకాదు. జైకిసాన్ యూరంఫాస్ మూలంగా, మొక్కలు పీచుగా ఎదుగుతాయి. ప్రేమగా బాగా వ్యాపిస్తాయి. విత్తన పనులలో దీనిని వెయ్యండి. రెండుసార్లు వేస్తే మరీ మంచిది.

అత్యంత శక్తికి, సత్వర పెరుగుదలకూ జైకిసాన్ ఎరువులు.

జైకిసాన్ ఎరువులు, జావారి వర్తకుల పనుపు పచ్చని దుకాణాలలో దొరుకుతాయి.

జైకిసాన్ చిహ్నం గుర్తించుకొనండి.

జైకిసాన్ రాజ్యం-ధాన్యలక్ష్మీసామ్రాజ్యం

జావారి అగ్రి కెమికల్స్ లి. గోవా.

(ప్రాంతీయ విక్రయ కార్యాలయాలు : కర్నూలు, విశిఖ్రాబాద్, పాంజి, బెంగుళూరు, హుబ్లీ, నాగపూర్, పుణె.)

లింకాన్-ZUA.54-203 TL

దీర్ఘ వ్యాధులకు శుభ్రమైన చైతన్యం

హస్త ప్రయోగం, అంగము లిన్మధై అవసర కాలముందు అసంపూర్ణ, శుక్లవర్ణము, నపుంసకత్వము, హల్దియా చర్మవ్యాధులు, పోస్టు డ్యారా కూడా వైద్యం చేయబడును. వలంటిము(బుట్ట), మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండు రంది

డా. దేవర వయస్సు 55
మొదటి నివాసం కె.కె.కె.
అంబాలా కె.కె.కె. ముంబై 17.

WHEN NATURE FAILS

H New మరింతవత్తు, పాడుగు కాగలదు Super eight (2నుండి 8లం. వరకు ఫూచీ) మీరూపాడుగు పెరగడలచుకుంటే వనంజనభ్యాతి పొందిన మా హై-TECH HYTEX ఔషధాన్ని వాడండి. కయోపరినితిలేదు నీలు, పురుషులు కూడా పుష్కలము. HYTEX is a great name and meant for popular people. 1 Phail (20 I A B S.) Rs. 7.50 advance By M.O. 3 Phails(60Tabs) Rs 15/ money order by advance.

M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY., Beat No. 1, Ambala Cantt-133001 (N.I.) (AMW/7/77)

భారతి

సాహిత్య మాస పత్రికలో

మంచి

కథలూ

వ్యాసాలూ

కవిత్వమూ

సమీక్షలూ

చదవండి!

విడి పత్రిక రు. 1-50
సంవత్సరండా ఒకేసారి కడితే:
రు. 12-00

భారతి

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయం

గాంధీ నగరం

విజయవాడ - 3

కస్తూరి

వళ్ళు పటపట కొరికాడు దిడంబరం.

“ఓహో అదా సంగతి! అలా చెప్పి. సినిమాకి తీసుకెళ్ళానని చెప్పిన ఈ వెధవ ఇంకా రాలేమా, వీడిమొహం వీడేం తీసుకెళ్ళ గలడూలే, కనీసం పుట్టి నోజునాడయినా ఊళ్ళో అందరికీ సింగరించుకు కనిపించకపోతే యెలాగా? అని పార్కుకి వెళా వచ్చమాట.”

“ఏమిటండీ ఆ నాటలు? మీరంటే నా కెప్పడూ అటువంటి భావం...”

“నోర్నూయ్. పతివత కబురు చెప్పే నరికి పొగులేడలా. స్టూపిడ్. అసలు నీలాంటి చదువురాని మొద్దుని పెళ్ళాడినందుకు నువ్వు వెయ్యి జన్మలెత్తినా నా రుణం తీర్చుకోలేవు తెల్సా? ఈసారి నాకు తెలియకుండా ఇల్లు కదిలావంటే... ఆ రోజుతో నీ ఆయుష్షు తీరిపోయిందన్నమాటే. పిచ్చి పిచ్చి వేషాలెక్కడ ఇంట్లో వడుండు” అని, చెప్ప లేనుకుని, చరచర వీధిలోకి వెళి పోయేడు చిడంబరం.

చిడంబరం బయటకు వెళ్ళానే, లోప ల్పంచి లావాలాగ ఉడికి వస్తున్న కన్నీటిని ఆపుకోలేక మంచంమీద వాలిపోయి తలగడలో మొహం దాచుకుని బాపురుమంది మహాలక్ష్మి; తన పుట్టినరోజు ఏంతో ఆనందంగా జరగా లనుకుంది. కానీ ఇలా...

తన చెయ్యిమీద చెయ్యి వడేసరికి పులిక్కి పడింది మహాలక్ష్మి. తల వ్రక్కకి తిప్పి, కన్నీటి పారల మధ్యగా చూసింది. భయంతో బిక్కచచ్చిపోయి, విడవడానిక్కూడా ధైర్యం చాలక నిల్చున్న కస్తూరిని చూస్తూనే లేచి కూర్చుంది మహాలక్ష్మి. కొంగుతో మొహం గబగబా తుడుచుకుని, కస్తూరిని వడిలోకి తీసుకుంది. విడవబోతున్న కస్తూరిని నవ్విం చడానికి వీలయినంతగా వ్రయత్నించింది, బుజ్జ గించింది. గబగబా వంటింటిలోకి తీసుకు పోయి, ఆ రోజు చేసిన స్వీటు పెట్టింది. కస్తూరి పెట్టిన కండేషన్ కే వచ్చుకుని తను కూడా కొంచెం తింది.

“పిన్నీ! నువ్వేం తప్ప పని చెయ్యలేదుగా మరి బాబయ్యెందుకు కొట్టారు నిన్ను?” స్వీటు నోట్ పెట్టుకోబోయి, అగి అంది కస్తూరి.

మాన్యడి పోయింది మహాలక్ష్మి. ఏం జవాబు చెప్పడానికి తోచలేదు.

“అది తరువాత మాటాడుకుందాం గానీ - స్వీటు ఎలావుంది చెప్ప?”

“ఊహ-ముందు నేను అడిగిన దానికి జవాబు చెప్పేనే స్వీటు ఎలావుందో చెప్తా. లేకపోతే అసలు తిననే తినను.”

“అలా మంచుపట్టు పట్ట కూడదు. తినమ్మ” అంది మహాలక్ష్మి కస్తూరిని బుజ్జ గిస్తూ.

“ఊహ - నువ్వేంతో శుంచి దానిని. చిన్నెందుకు కొట్టాలి బాబాయి చెప్ప?”

-నిష్కారణంగా తను భర్త చేతిలో దేబ్బ తిన్న మాట నిజమే. కాని తను త్వరగా వచ్చేస్తే బాగుండును. ఆలోచనలో పడింది మహాలక్ష్మి. బయటకు వెళ్ళిన భర్తని వూహించుకుంటూ.

“చెప్ప పిన్నీ ... అలా కొట్టడం తప్ప కదూ?” మీద చెయ్యేసి కుదుపు లూ అడిగింది కస్తూరి.

“ఏంలేదమ్మా, బాబాయికి మంచి వుద్యోగం వుంది. నెలకి బోలెడు జీతం వస్తుంది. ఆ డబ్బుతోనే కదా నాక్కూడా అవుం, బట్ట అన్నీ వస్తున్నాయి! మరి అలాంటప్పుడు నన్ను కొట్టి నా తప్పేనీలేదు గదా” అంది దుఃఖంతో నణుకుతున్న గొంతుని సవరించుకుంటూ.

“అయితే నువ్వకూడా మంచి వుద్యోగం చేస్తే నువ్వకూడా బోల్తా డబ్బు గడించే దానివి కదా. అప్పుడు నువ్వకూడా బాబాయిని కొట్టేదానివా?” అంది కస్తూరి-మహాలక్ష్మి వీర కొంగుతో ఆమె కను కొలకుల్లోని నీరు నత్తుతూ.

గబుక్కున కస్తూరి నోరు తన చేతో మూసింది మహాలక్ష్మి.

“తప్పమ్మా తప్ప. అలా అనకూడదు.

రహస్యతలకు మనవి

స్థానికంగా వున్న రచయితలు, కార్టూనిస్టులు కూడా మా కార్యాలయానికి వచ్చి వారి రచనలంద జేస్తున్నప్పుడు వాటితోపాటు స్వంత చిరునామా గల స్థాంపులంటించిన కవరు పెట్టడం అవసరం. -సం.

నను కూడా చదువుకుని వుద్యోగం చేసినాడు దేవుడు జమిందారు. అందునే నవ్య బాగా కన్నా రిని ముద్దు పెట్టుకుంటూ, తన అయనకి ఇష్టంలేని విధంగా ప్రవర్తించేదాన్ని చదువుకో. బాగా చదువుకుంటే మంచి సంసారంలో రగులున్న అగ్నిని ఆర్పుకునే కాదు. అంతే కాని మనం తిరిగి వాళ్ళని మొగుడొస్తాడు. చివ్వుడూ ఇంట్లో అప్పులు సామర్థ్యం లేనందుకు ఏడుస్తూ. తిట్టడం; కొట్టడం చేసే, మహాపాపం. గొడవలే వుండవు" అంది మహాలక్ష్మి ఏదో అర్థమయి, అర్థం కాకుండా వున్న

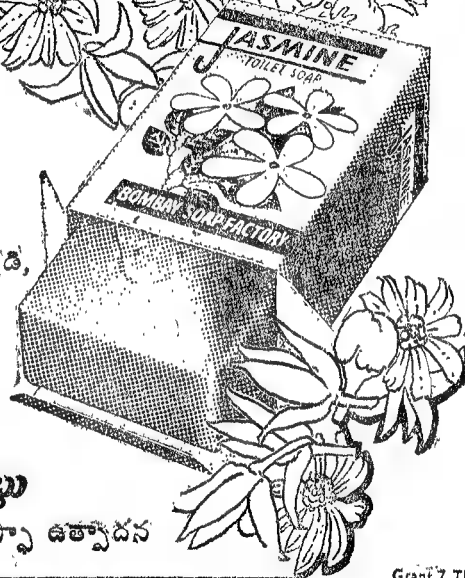
**మల్లెపూల సుగంధంతో గంటలకోర్కె
వశంతా ముత్యమే... ముత్యమే**

జాస్మిన్ టాయిలెట్ సబ్బు - మల్లెపూల సుగంధంతో ముంచెత్తుతుంది. స్నానంచేసిన తర్వాత, ఆ సారభం, రోజంతా ముత్యమే వుండి, ముమ్మల్ని వెంటాడుతుంది.

జాస్మిన్

మీకు నచ్చే సుగంధంగల టాయిలెట్ సబ్బు

బోస్సా ఉత్పాదన

Grant.7 TL

మనో స్థితిలో పిన్నివైచే మామూ స్వీటు తినేసి ది కస్తూరి. బాబాయి తనని కొట్టు డాన్ని సమర్థించుకుంటున్న పిన్ని మాటల్ని మాత్రం పూర్తిగా విశ్వసించలేక పోయింది.

ఆ తర్వాత ఒక సంవత్సరంలో చిదంబరం ప్రవరన మరీ నివసించే కావడం, మహా అమ్మిని మాటిమాటికీ బాధించడం, అనుమానించడం, చదువురానిదనీ, తిండిదండగనీ సాధించడం... అతని అనుమానం ఆ శిలవతి ఆత్మహత్యకు కారణం కావడం కూడా జరిగి పోయాయి.

■ రోజుల్నుండి ఆ పిన్నయన్ను సుందే భవిష్యత్తుకు సంబంధించి కొన్ని దృఢమైన అభిప్రాయాల్ని ఏర్పరచుకోవడం మొదలు పెట్టింది కస్తూరి తను బాగా చదువుకోవాలి చదువుకుంది. మంచి ఉద్యోగం సంపాదించుకోవాలి - సంపాదించుకుంది. తనని భార్యగా ఎంచుకోవడం విషయంలో అతడేదో సారబడ్డానని తనని పెళ్ళాడిన వ్యక్తి భావించకూడదు. అది మిగిలివున్న ఆశయం. అయినా భర్తే ఎక్కువ విద్యార్హతలు గలవాడూ, ఎక్కువ హోదాలో వున్నవాడూ ఎందుకు కావాలి? భార్య ఎందుకు కాకూడదు? ఎవరో ఒకరు వేరొక్కర్ని ఏదో ఉద్దరిస్తూ వ్రాసుని అనుకున్నప్పుడుకదా సంసారంలో కలతలు వచ్చేది. తనకు సంబంధించి భర్తని మనసు పూర్తిగా గౌరవిస్తుంది. అనకంపే అన్ని విషయాలన్నీనూ ఎక్కువ అర్హతలు వుండటం కాదు మంచి మనసున్న వ్యక్తి కావాలి తనకే భర్త తక్కువ అర్హతలు గల వాడైనప్పటికీ. అతన్ని చులకన భావంతో చూడకండా సమాన గౌరవం ఇచ్చి సుఖ సంసారాలు గడపవచ్చని తను నిరూపించాలి. పిన్నిలాగ, ఈ దేశంలోని మరెందరిలాగో తను కూడా బాధపడి, సంసారం నరకం చేసుకోకూడదు.

* * *

ప్రతి రాత్రిలాగే ఆ రాత్రి గడిచి తెల్లారి వచ్చుటకీ - కస్తూరికి ఆశాజనకంగానూ, అమె కుటుంబ సభ్యులకు ఆందోళనగానూ వుంది ఆ ఉషస్సు.

ప్రతివారికీ పెళి విషయంలో కస్తూరి ఏం చెప్పుందో తెలుసుకోవాలనే ఆత్మీయంగా వున్నట్టి - అమెని అడగడానికి ధైర్యం

15-7-1977 శుక్రవారం మొదలు
21-7-1977 గురువారం వరకు

మేషం :- వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. మీ మంచి తనమే. మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. విద్యా వైఖ్యానిక రంగంలో భృతి లభించగలదు. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అనుకూలమైన సమాచారం అందగలదు.

వృషభం :- రావలసిన డబ్బు అందు తుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. అధిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. స్త్రీలకు - శుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది. వినోదకాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మిథునం :- మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాల యేర్పడతాయి. ప్రయాణాలలోనూ చేస్తారు. అధికారాల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం :- ఫలితంలేని శ్రమకలుగు తుంది. వృత్తిలో ఎవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. విద్యావైఖ్యానిక రంగంలో మీ కృషి రాణిస్తుంది. స్త్రీలకు - కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తి రేకమైన వార్తలను వింటారు.

చాలక తమతమ వనల్లో వున్నారు. రాత్రి చాలాసేపు తీవ్రంగా ఆలోచించినప్పటికీ, తన నిర్ణయంలో యింక మార్పులేమీ చేయ గూడదని నిశ్చయించుకుని, కస్తూరి సుఖంగానే నిద్రపోయింది. గబగబా కాలక్యతలు తీర్చుకోవడంతో నిమగ్నురాలై పోయింది. కాసే తాగివచ్చి, హాలులో కూర్చుంది.

"నమస్కారం మేష్టారూ"
తెల్లెలికీ, తమ్ముడికీ ల్యూషన్ చెప్పున్న రవితో అంది కస్తూరి రోజూ లాగే.
"నమస్కారమండీ" అని నమ్రతతో అని, లెళ్ళులు చెయ్యడంలో నిమగ్న డయ్యారు రవి.

కుర్రీలో కూర్చుని, న్యూసు పేపరు చేతిలోకి తీసుకుంది కస్తూరి. చదవ ప్రయత్నించింది కానీ పేపరంతా కళ్ళకి

వారంఫలం

మహేష్

సంవత్సరం :- వృత్తుపాలాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. వారం మధ్యలో మీ తాలూకు ముద్రలు సోపన్ను. అధిక వ్యయం జరుగు తుంది. వారం ఆఖరులో తిరిగి అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడగలదు. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుండదు. సంతానానికిసాఖ్య సంతోషాలు లభిస్తాయి.

కన్య :- స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. స్త్రీలకు - ధైర్యకార్యాల నెరవేరతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

తుల :- వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. సాహిత్య కార్యక్రమాల్లో భాగ్యి లభిస్తుంది. అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. మీరు యిది వరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు - ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అలంకార వస్తువులను కొంటారు.

వృశ్చికం :- సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ప్రయాణాల్లో శ్రమకలుగు తుంది. వారం మధ్యలో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు.

గజిబిజిగా కనిపించింది. ఆ అక్షరాలన్నీ ఒక చోట ప్రోగయ; ఒక మానవాకారాన్ని సంతరించుకుంటున్నాయి. మనస్సు లాగిన వైపు దృష్టి సారించింది నెమ్మదిగా.

తెల్లటి రంగు, నల్లటి ముంగురులు, గుండ్రటికళ్ళు, నూదిముక్కు, తెల్లటి పైజామా, లాల్చి - రవిమంచి చూపరి. పైగా ఈరోజు తన కళ్ళకి మరింత అందంగా కనిపిస్తున్నాడు. తనకు తెలియకుండానే తన మనస్సు ఈ రోజెందుకో అతనివైపు ఆకర్షిత మవుతోంది. బహుశా రాత్రి తను తీసుకున్న తుది నిర్ణయానికి రూపకల్పన జరగబోతోందేమో!

ఓరకంటిలో రవి నే గమనిస్తూ కూర్చుంది కస్తూరి. అతని గురించిన వివరాల జ్ఞాపకాలు తరుముకోచ్చాయి.

ప్రయోజనం గల పంభాషణలను జరుపగలరు. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమకలుగు తుంది. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

ధనుస్సు :— మీ ఆరోచనలు ఫలిస్తాయి. అర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం మధ్యలో అందోళన కలుగుతుంది. చేడిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. వారం ఆఖరులో మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు. వినోద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

మకరం :— మీ కార్యక్రమాలకు మార్పులు వస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమకలుగుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిచయాల యేర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో మీ తాలూకా మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

కుంభం :— సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. సాటివారితో వాద ప్రతివాదాలు తగవు. భాగస్వామ్యంలో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభించగలవు. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరంకోసం వ్యయం జరుగుతుంది.

మీనం :— ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. మీ కార్యక్రమాలు హడావుడిగా ఉంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. విద్యా వైఙ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ అంచనాలు తారుమారు కాగలవు. స్త్రీలకు — దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి. సూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

రవి ఏస్. ఎస్. యల్. సి. చదివాడు. మంచి తెలివి తేటలు వున్నవాడు. అతని పై చదువులకి బీదతనం అడ్డొచ్చింది. ఊళ్లో బ్యూషను చెప్పకుని బీవనం సాగిస్తున్నాడు. 'నా' అనేనాక్కెనరూ లేని ఒంటరి. చేయూత నిస్తే ఎంతటి ఉన్నత శిఖరాల నైనా సులభంగా అదిరోపించ గలడు

బ్యూషన్ చెప్పడం ముగించి వెళి పోయేడు రవి

అలాగే కూర్చుండి పోయింది కన్నూరి. ఎంతసేపు అలాకూర్చుంటే ఆమెకు తెలియదు. ఆలోచించి, ఆలోచించి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చింది. అన్యమనస్కంగానే లేచి, స్నాన భోజన దులు ముగించి, బ్యాంకుకి బయల్పడింది. ఎదురుపడినప్పుడల్లా తన వివాహం విషయంలో ఏం చెప్తుందోనని అసక్తి చూపు

తూనే వున్నారు అమ్మ, నాన్న 'ఈవాళ బ్యాంకుకి శలవు పెట్టుతున్నాను' అని అంటుందేమోనని చాలా ఆశపడుతున్నారు. ఆమె బ్యాంకుకి వెళ్ళడానికి సిద్ధపడుతూండడం వారిలో నిరాశని, కోపాన్ని అధికం చేస్తుంది.

"నాన్నా — ఒక రెండు నిమిషాలు యిలా వస్తావా?" అంది కన్నూరి హాల్లోకి దారి తీర్చి.

"అలాగేనమ్మా పద" అంటూ వుత్సాహంగా కన్నూరితో వచ్చి హాల్లో కూర్చున్నారు జానకి రామయ్యగారు.

రెండు నిమిషాలు మానంగా గడిచాయి.

వంటింటి గోడవారగా నిల్చుని, చేతులు రిక్కించి, కూతురేం చెప్తుందోనని ఆతృతగా విడుదు చూసేంది సుభద్రమ్మగారు.

"నాన్నా! యుక్త వయస్సులో నాకు వివాహం చెయ్యడం పెద్దవాళ్ళుగ మీబాధ్యత, మీ ఆనందం. అయితే మీరు నిర్ణయించిన సంబంధం నాక్కూడా ఆమోదయోగ్యంగా వుండాలి కదా? నేను జీవితాంతం సుఖంగా వుండడమే గదా మీకు కావల్సింది?"

పెళ్ళి విషయం తనతో శాంతంగా చర్చించడానికి కూతురు ఇష్టపడటం ఆయనకి చాలా ఆనందాన్నిచ్చింది.

"అవునమ్మా...అవును... ఎవరో ఒక రిచ్చి నీకు ముడిపెట్టి, చేతులు దులుపుకోవాలని మేమూ అనుకోవడంలేదు. చదువుకుని చక్కటి ఉద్యోగం చేస్తున్న వ్యక్తిని నీకిచ్చి వివాహం జరపాలనేదే మా వుద్దేశ్యం కూడా. అందుకనే నిన్న జగన్నాధం తెచ్చిన సంబంధం నీకు అన్ని విధాలా సరిపోయేదని చేం భావిస్తున్నాం. కాదనకు" — ఆమె చేతులు తన చేతుల్లోకి తీసుకుని వాత్సల్యంతో అన్నారు జానకిరామయ్యగారు.

కన్నూరి అదోలాగ నవ్వింది. ఆ నవ్వుకి అర్థమేమిటో ఆయనకి అర్థమయ్యింది కాదు.

"అం ద తల్లిదండ్రుల్లాగే మీరూ ఆలోచించారు. ఇందులో నాకు ఆశ్చర్యం ఏమీ లేదు. పైగా ఆనందంగా కూడా వుంది. కానైతే నా ఆశయాలు నెరవేరాలంటే... నేను వివాహం చేసుకోవల్సింది మీరు చెప్పినట్లుంటే వ్యక్తిని కాదు..." అని ఏదో చెప్పబోయి, అగి, తలదించుకుని, ఓ షణం తటవటాంటి, ధైర్యం తెచ్చుకుని, చలు

క్కున తలెత్తి, "...రవిలాంటి వ్యక్తిని" అంది నెమ్మదిగా.

"కన్నూరి...!!!"

— కన్నబిడ్డ కన్నదురుగు కాలజారి ప్రవహంలోపడి, కొట్టుకుపోతుండగా కన్న తండ్రి గుండెలు చీల్చుకువచ్చే వృద్ధయవినారకమై కేక అడి.

"అవున్నాన్నా...నా నిర్ణయంలో తిరుగు లేదు. ఉమించండి. మీ ఆమోదాన్ని అగ్నిస్తున్నాను" అని, బ్యాంక్ తీసుకుని, గబగబా గడవడాటి బ్యాంకుకి బయల్పడింది కన్నూరి.

...వగలబోతున్న అగ్నివర్షతంకంపిస్తూ న్నట్లు — వేడిక్కి నరసరాల్లోని రక్తం అన్ని వైపుల్నుంచి శరీరాన్ని చింపుకు బయట పడాలని ప్రయత్నిస్తూండగా తలని రెండు చేతుల్తోటి నొక్కివట్టి, అలాగే వెనక్కి జారగిలపడిపోయేరు జానకిరామయ్యగారు.

[పైవారం మూడో భాగం

రచన మైసంపాటి భాస్కర్]

స త్య

చీకటి వుండాలి

లెకపోతే వెలుతురుకు

విలువ లేదు!

కష్టాలు రావాలి

రాకపోతే సుఖాలకు

వెలలేదు!!

ఆశలు ఆరిపోవద్దు

ఆవేశం గుండెలోనుండి పారిపోకద్దు!

ఆశల వందిరి పైనే

ఆశయాలు పల్లవిస్తాయి!

అందరూ అందలానైక్కితే

మోపేదెవ్వరు?

అందరూ వినోదాన్నే కోరితే

విషాదాన్ని చేరదీసేదెవ్వరు?

చిరు చేదు చవిమాసే నే

తీసి రుచి తెలుస్తుంది!

బ్రతుకును గులాబీల

శయ్యగా నిర్దవించుకో

కానీ, గులాబీలకు

ముళ్ళుంటాయా? గుర్తుంచుకో

— టి. గౌరీశంకర్

పాలాక్షునిదైర్య

తిరుగులేని తీర్పు

ప్రజలచేతిలో వోటుంది. ఆ వోటుకురాష్ట్రాన్ని అలాగే దేశాన్ని పాలించే మనిషిని ఎన్నుకునే హక్కుంది. వెనుకటికి పట్టాపేనుగ తొందానికో హక్కున్నది కూడాబడి, ఆ పనుగ ఎవరి మెళ్ల దండేస్తే వాణే అదే! రాజ్యనాధుని అతడనాధుడైనా సరే విచారించక నిర్ణయించేవారు. అలాంటి పనుగుచేతిహక్కులా యీ వాటి పనుగు చేతిలో వోటుంది. ప్రస్తుతం ప్రజల ఎన్నికకు దేశం ఒప్పుకోవాలి. ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వాన్ని దింపి కేంద్రం జనతాచేతికి ఒప్పించింది. అదే ప్రజల పనినాడును ప్రభుత్వ పనుడు యం. జి. రామచంద్రమకు ఒప్పించింది. ఆ పని మంచిదన్నవాడిపని మంచిదికాదని కానీ, ప్రజల ఎన్నికేక్కడ దెబ్బతించినానో అనరాదు కదా — ముడియాదు.

రోగవిముక్తికి వెళ్తే...

కొత్తూరుచివ్వుతాండా అనే ఊరికి చెందిన 30 ఛ్చ అరుసుగం అనే అతన్ని చాలా కాలంగా చాలా

రకాల చిల్లర రోగాలు పట్టుకు పీడించడం ఆరంభించారు. ఏదైనా పెద్ద అనుభవితో ఒక్క చూపించుక తీరాలని అతను నిర్ణయించుకుని సేలం బయల్దేరి రైలుదిగి, ఊళ్లోకి అడుగు పెట్టడం ఆ దారిపై ఊరొడలిపోతున్న లారీ సరైనతని నింపిచేయి, అతన్ని వలించిపి స్థిరపడ్డదట.

ఇందిరాగాంధీ యింటి విషయం -

దేశాయి నకాధానం

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ డిల్లీలోని మెరలి అనే నోట కట్టుకుంటున్న యిల్లులో నేలలో కొన్ని గదలు కట్టుతున్నట్టు (చల్లదనంకోసం భూమిలో కొన్ని గదలు కట్టారు.) పిమ్మింగ్ పూలు కూడా కట్టున్నట్టు పార్లమెంటులో జనతాసభ్యుడు కామత్ వెల్లడిచేసి, యీ విషయం మీద ప్రభుత్వం ఏం చేస్తున్నదీ, ముందు తీసుకున్న అంగీకరం ప్రకారం యిల్లు కట్టక, మార్పులు చేస్తున్న విషయం కేంద్రం ఏం చేయదలచినదీ ఆ మూలాపడి గారట. ఇందిరాగాంధీ విషయంలో దయాదాక్షిణ్యం జనతా ప్రభుత్వం చూపిస్తోందని మరొక

జనతా సభ్యుడంటే మెరలిదేశాయ్ సమాధానం చెప్తా ఇలా చిన్న చిన్న విషయం ఎక్కడాగారు. ప్రభుత్వం ఎవరికి క్షమించరాదు. ఏ విషయాన్ని ఎంతవరకూ పరిశీలించాలో ప్రభుత్వం పరిశీలిస్తున్నది. అన్నారు—కాదా మరి! నా గవెంట్ హేజ్ బెటర్ థింగ్ అండ్ స్ట్రాంగ్ ప్రావ్లెమ్స్ లూ...

కాంగ్రెసులోంచి ఇందిరాగాంధీ తొలగి పోవాలని టి. పి. సాయ్ కోరారట. బ్రహ్మచందరెడ్డి ప్రస్తుతపు తన పదవిని వదలెయ్యావని కర్నాటక మజ్జుమంత్రి దేవరాజ్ ఆరెను కోరారట — అనక! వెంటుంటే!

పాము కాటువల్ల మంత్రగాని భార్య మృతి

ధారమంగళానికి చెందిన పిన్నప్పన్ అనే అతను తేలు, పాము కాటుకుకు మందులు మంత్రాలు వేస్తూ జీవనాధారం ఆ వృత్తిగా పెట్టుకున్నాడట. అతని భార్య 30 ఏళ్ళ అంగమ్మకు పాలంలో పాముకరిచిందట. భార్యకు తానే వైద్యం, మంత్రం వంటివన్నీనీ, వేసేవాడట. ఈ కారణితో వల్ల అపదంకు, మంత్రాలకూ ఫలితంలేనందు వల్ల ఆమె చనిపోయిందట.

అక్కసని అనుమానంతో పొళ్ళు చేసిన తమ్ముడు తెనకరిచ్చి అనే ఊరిలో 22 శబ్దముత్తు మణి అనే అతను, అతని అప్పగారు 25 ఏళ్ళ కాత్యాయనికలసి పుండేవారట. పెళ్ళికాని కాత్యాయని ప్రవర్తన మీద అనుమానం కలిగి, అది నమ్మకంగా తయారై దాలో ఆవేశం వచ్చి, అతను ఆమెను నా విషమీద అడవికి తీసుకు వెళ్ళి, అక్కడ చంపేసి గొయ్యిలోని పాతిపెట్టి చక్కు వచ్చేశాడట. కానీ పోలీసులు వాననపట్టి అతన్ని నాలుగుతీకి నిజాన్ని కక్కించి ఆ కాత్యాయని శవాన్ని బయటికితీసి అతన్ని అరెస్టు చేశారట.

కిరోసిన్ స్ట్రో ప్రేలి ఇల్లాళి మృతి

నాల్కెల్ల క్రితమే వినానామైన ధనలక్ష్మి అనే యిరవై యేళ్ళమ్మాయి సేలంలో తనభర్తకు వంట చేస్తుండగా కిరోసిన్ స్ట్రో ప్రేలి, వాళ్ళంతా కిరవనాయిలుచిమ్మి, నిప్పుంటుకు భర్త కరువల్ల ఆవారి అడోచ్చేలోగానే భగ్గున మండి చనిసి యుండటం.

అని—యిని—అన్ని

దరి చేరని పక్షులు—

నవల, రచన (శ్రీమతి పెన్నెరసావ, ప్రచురణ : ఎడ్యుకేషనల్ పబ్లిషర్స్, కాంగ్రెస్ అసోసోయేషన్, విజయవాడ—2, వెల రూ 7-00 మా కార్యాలయానికి చేరింది.

మంచికి మెల్లెక్కెడ

నవల—రచన, భరత్ కుమార్, ప్రచురణ, సాహితీ ప్రయ పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ—3, వెల రూ 8-50 మా కార్యాలయం చేరింది.

48 ఆంధ్రసాహిత్యపత్రిక 15-7-77

భారతి జూన్ 1977 సంచికలో

ఏది ఏది మీ గమ్యం?	—	డా. సి. నారాయణరెడ్డి
నిట్టూర్పులు....	—	డా. జయప్రకాష్ వైద్య
దివ్యుల నా రెక్కలు	—	శ్రీ రామాచంద్రమఖి
అళకు నాకు అంతర్యుద్ధం	—	శ్రీ వేమల వరసంసాయ్య
ఆ డి వి	—	శ్రీ ఎస్. మునిమందరం
బహిరంతరాలు	—	శ్రీ కె. వెంకటపతిరెడ్డి
సంప్రదాయం ప్రగతి వ్యతిరేకమా...?	—	సాంధ్యశ్రీ
వైరధి	—	జనుదగ్గి
ఒక చొక్కా, ఒక అబద్ధం	—	హిందీమూలం: ప్రేమవేది అనువాదం : గాడం పెట్టి
అత్యవసర పరిస్థితిలో రాజ్యాంగము	—	శ్రీ కాకుమాను తారావాద్
అపరా	—	శ్రీ బొలిమెరు వెంకటచనాద్
అక్షరాస్యత—అభివృద్ధి	—	శ్రీ జంధ్యాలబాలగంగాధరతిలక్
విష్ణు కుండినుల రాజధాని	—	శ్రీ కె. రామమోహనరావు
రాలిన కల	—	శ్రీ అద్దేవల్లి రామమోహనరావు
తమిళదేశంలో గోళికి శైవ ఘటము	—	శ్రీ బి. జి. యల్. స్వామి
ఎత్తిపాటల రంగవధస్వామి	—	శ్రీ సి. ఎస్. కాన్తి
బ్రహ్మ లేఖలు	—	కళాప్రసూర్ణనిడదవోలు వెంకటరావు
రామాంటసం	—	డా. గంటి శ్రీరామమూర్తి
తెలుగు విరాంకిరలు—సామాజిక స్పృహ	—	డాక్టర్ ఎస్. గంగప్ప

కలగూరగంప * గ్రంథనిర్మల

తమ సోమా జ్యోతిర్మయ

(11 వ పేజీ తరువాయి)

ఏవరి దారినివారు ఇంటి ముఖం పట్టారు, ఎల మృత్యు తోట కూడలిలో బుచ్చుదిగి... రెండడుగులు ఇంటివైపు వేసేసరికి, అన్నడు జ్ఞానకం వచ్చింది సుజాతకు, తను రికార్డు షీట్స్ కొనాలని!

వక్కనేఉన్న పునకాల షాపులో కావాలనిని కొనక్కోని షాపు మెట్లుదిగి బోతుంటే... శేఖర్. ఎదురుగా వత్తడుచూచాడు.

“హలో గుడినింగ్” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“ఓ ... మీరా” అని వలకరించి

“వస్తానండి” అంటూ కదిలింది సుజాత.

“చూడండి ఒక్కమాట”

సుజాత ఆగి నిమిలవట్టు చూసింది.

“చాలా చోజులుగా అనుకుంటున్నాను.

“మీలో మాటాడాలి. కానీ నీలుచిక్కడం లేదు. అనాడు మాటాడాలి మీ కోసం బస్ స్టాప్లో ఆగాను. కానీ మీ వెంట రజని “కూడా వచ్చింది. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే...”

సుజాత ఒక్కక్షణం ఆలోచించి...

“చెప్పండి” అంది.

“ఎదండీ! నడుస్తూ మాట్లాడు కుండాం” అని శేఖర్ మెట్లుదిగాడు. అతని వెనుకనే తనూ దిగింది సుజాత.

రెండడుగులు వేసిన తరువాత...

“నాకు ముక్కుకు నూటిగా చెళ్ళడం అలవాటు. అందుకే నేను చెప్పదలచుకున్నది నూటిగానే చెబాను” అని క్షణం ఊరుకుని “నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను” అన్నాడు శేఖర్.

అతను అటువంటిదేదో అంటాడని ముందే ఊహించినా మరి అంత నిర్మూల్యంగా అంటాడని అనుకోని సుజాత ముందు తెల్లబోయింది.

“నాకు తెలుసు మీకూ నేనంటే మనసుందని. ఒకరి మనసు లొకరు తెలుసు కోనడానికి ఏమయమే ఇంతవరకూ రాలేదు” శేఖర్ చెప్పకు పోతున్నాడు.

ఈ సారి సుజాత నెత్తిమీద ఏడుగు డిసెట్లు అదిరిపడింది.

“మిస్టర్ వాడ్డాయూ మీన్” తమాలించుకొని, కోపంగా అంది.

కానీ శేఖర్ చలించలేదు. పైగా

గమ్మత్తుగా నవ్వాడు “మీరలా అంటారని నాకు తెలుసు. పైగా అరుణ మీ స్నేహితురాలు కదా! అవిడ విషయం వదిలేయండి. మీకు నా మీద సందేహం అక్కర్లేదు. నన్ను మనస్ఫూర్తిగా నమ్మండి” అన్నాడు.

అతలా మాట్లాడుతుంటే జనాబే విషాలో తోచక సుజాత అనాక్కయింది.

సుజాత మాట్లాడక పోవడంతో శేఖరే అన్నాడు.

“మీరంటే నాకు చాలా అభిమానం, ఇష్టం! అఫ్కోర్స్... మీవంటి అందమైన డిపెల్లంటే యిష్టపడని మగాడెవడుంటాడు! అయినా నెను అదృష్టవంతుడిని కాబట్టి మీ అభిమానం నాకు దక్కింది. నాకు మొదటినుండి అనుమానంగానే ఉండేది. కానీ... మీకు వచ్చిన సంబంధాన్ని కాదన్నారని విన్నవించాత మీరు కూడా నన్ను ప్రేమిస్తున్నారనే నమ్మకం స్థిరపడింది నాకు.” అతని మాటలు వింటూంటే తేల్చా,

అన్వేషణ

— “సుచంద్ర”

నిరంతరం సాగుతోంది అన్వేషణ

ప్రతి వృథంతరంతో రేగుతోంది గవేష మూడక్షరాబ ముచ్చటైన అభావన తెవరికీ అందక అపురూపమవుతున్నాయి కవుల కలాల్లో, బాలల కేరింతల్లో కవ్వబీపుల హలాల్లో, బుద్ధిబీపుల బోధల్లో

అన్నప్పంగా అగుపిస్తోందేకాని అనంత రూపంగా కనబడదు; అందాక ఆరాటం తగ్గదు ప్రతి మనసుకూ యుగయుగాల పోరాటం వరిసమాప్తి కానేకాదు

సమతా మసలనే సాగిస్తేనే ఆ సూర్యచంద్రుల తేజస్సు నిండితేగాని ఈ చెత్తలోకపు తమస్సుకు ‘గుడ్ బై’ రాదు

చిత్తశుద్ధి గలవారి తపస్సు చరితార్థంకాదు అంతవరకూ సాగల్పించే యీ అన్వేషణ నిరంతరం కొనసాగిల్పించే యుగయుగా లగవేషణ.

జగ్రులూ వంటిపిద పొకతున్నట యింది సుజాతకు కోపాన్ని, అసహ్యం బలవంతంగా అదుపులో పెట్టుకొని అంది.

“అంటే మీ కోసమే.. నేను వివాహానికి యిష్టపడలేదని మీ ఉద్దేశం. అవునా?”

“కాదా?”

“కాదో... అవునో! ముందీ విషయం చెప్పండి. అరుణను మీరు ప్రేమించలేదా?”

శేఖర్ నవ్వాడు “ప్రేమనా?.. యస్... ఒక విధంగా ప్రేమించాననే నెచ్చరి కానీ... మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నంత గంభీరం కాదు”

“అంత సూటుగా ప్రేమిస్తున్నారా, చచ్చు?”

“సందేహించకండి. మీకోసం ఏమైనా చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను చెప్పండి... ఏం చేసినా ప్రేమను నిరూపించమంటారు?” శేఖర్ లో తెచ్చి పెట్టుకున్న వేషం తొంగి చూసింది.

“నేను చెప్పింట్టే చేస్తారా?”

“తప్పకుండా...”

“అయితే ఇటువంటి పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు మానుకోండి. ఇటువంటి ఆలోచనలు మీ ఆరోగ్యానికి, నా జీవితానికి మంచివికావు”

శేఖర్... దెబ్బతిన్నట్లు మాశాడు.

సుజాత అతనివైపు చూడకుండా అంది!

“అరుణ నాకు ప్రాణస్నేహితురాలు. ఆమె స్నేహితునిగానే మీరు నాకు తెలుసు. అరుణ మిమ్మల్ని ప్రేమించిందంటే... ఆమె ఎంత మూర్ఖమైన పని చేసిందో ఇప్పుడు అర్థమవుతున్నది నాకు. మీ రేదో మంచివారని, మర్యాదస్థులని అనుకున్నానుగాని ఇంత స్కోండ్లల్ అనుకోలేదు.”

“సుజాతా” శేఖర్ కోపంగా అన్నాడు “మితిమీరి మాట్లాడుతున్నావ్!”

సుజాత పేలవంగా నవ్వింది. “అవును మితిమీరే మాట్లాడుతున్నాను. నీ మాటలు నిన్న తరువాత మొహాన ఉమ్మకుండా ఊరు కున్నందుకు నా మాటలు మితిమీరింట్టే కనిపిస్తాయి. మిస్టర్ శేఖర్ నీ వాలకం చాలా రోజులుగా కనిపిడుతున్నాను. నీ నెకిలి చేష్టలు, కుప్పిగంతులు నహించానంటే అది అరుణ మీద నాకున్న అభిమానం అంతగా నీ మీది ప్రేమతో కాదు. అరుణకూ తెలిసే తను బాధపడుతుంది. నవ్వేదో ఉత్తముడి వని, తనను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించావని పిచ్చి నమ్మకంతో ఉంది నెరిపిల్చి.

“జీవితమంటే తోలుబొమ్మలాట కాదు

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

శేఖర్! నీ ఆలోచనలు చాలా నీచమైనవి. నువ్వు చెప్పున్న ప్రేమ ప్రేమకాదు. అది ఆకర్షణ. మనసనేది నిర్మలమై, నిష్కామమై ఉండాలి. నీ మనసులో ఉన్న దంతా బూజా, మాటలకు తే నె పూ స్నే ఆడపిల్లలు నమ్మి మోసపోతారనే నీ అంచనా వట్టి భయ!"

"భయ" శేఖర్ హంకరించాడు. "పెళ్లి వద్దనుకున్న దానిని. నీకు నీతులేమిటి?"

"ఈ నీతులు నాకు కావు. నీ కోపం చెప్పున్నాను. అయినా నీకిది అర్థంకావు, నీ వంటి సంస్కార హీనాన్ని, ద్విపాద పశువును మాటలతో నచ్చచెప్పలేనని నాకు తెలుసు. పెళ్లి చేసుకోవన్నాను కాబట్టి కాస్త తీయగా మాట్లాడితే నీ వలలో పడిపోతాననుకున్నానీ! ఆడదన్నా, ఆడదని మనసన్నా దింత మలకన నీకు! నీ వంటి లుచ్చా రాస్కెల్స్ ఉండబట్టే ఈ సమాజంలో ఆడదాని బ్రతుకు యిలాఉంది. మళ్ళీ ఇటు వంటి పిచ్చిపిచ్చి వాగుడు వాగితే మర్యాద దక్కదు జాగ్రత్త" అంది సుజాత లేని ధైర్యం తెచ్చుకొని.

"మర్యాదలు మర్యాద! చూస్తాను" అని కసిగా హంకరించి వెనుతిరిగి వడి వడిగా వెళ్లిపోయాడు శేఖర్.

కళ్ళలో నిండిన నీరు బయటి ప్రపంచాన్ని మనకబరిస్తే కళ్ళు తుడుచుకొని బరువెక్కిన మనసుతో ముందుకు అడుగు వేసింది సుజాత.

(ఇంకా ఉంది)

డాక్టర్ సలహాలు

కె. ఆర్ - నెల్లూరు

నాకు 19 సం. లా. నడుము, పిరుదులు నవ్వుబడుటకు ఏమైనా మార్గాలు వ్నాయా?

ప్రస్తుత పరిస్థితిలో కొన్ని పెద్ద పట్టణాలలో జీదాహారణకు మిక్సర్ ద్వారా ఉన్న మదా సులో కొన్ని కేంద్రాలా ఇలా మిక్సర్ కావలసిన విధంగా చేసుకోవటానికి అవకాశాలన్నాయి.

వీటన్నిటి పేర్కొన్న వ్రాయటం ఇక్కడ సాధ్యం కాదు కాబట్టి వేరుగా వచ్చి, మిగతా ఎంపిక చేసుకోవచ్చు. సహాయం కావలసినస్తే, మీ పేదాశక్తిని ఉపయోగించి తగిన వారిని లేక తెలిసిన వారిద్వారా సులభంగా పీటని కనుగొనగలరు. బ్రోన్ వగైరా చేసేవినిండుగానే పైచు తేదీ ఏర్పాటువగైరాలా చేసుకుని తర్వాత వెళ్ళటం మంచిది.

ఇది మాత్రంగాక, తర్వాత ఆహార మిషియంలో కూడా తగిన శ్రద్ధ చూపటం అవసరం. ఎక్స్ సె జాల డెస్ అలసి పోయి—అహారాన్ని డిస్ క్రింల రూపంలోనో, కాన్జిరెట్ వాకలెట్ ద్వారానో తీసికోవటం వల్ల శరీర బరువు తగక పోగా ఇంకా పెరుగుతుంది.

సి. యన్. ఆర్ - చల్లపల్లి

సిగరెట్టు త్రాగడం వల్ల గాయకుల గళం మారుతుందా?

మారే అవకాశం ఉన్నది—మితమారి ఏ పని చేసినా—తినగా తినగా గారెలు చేడ్చుట్టు మృదువగా పాగ పీల్చితే గొంతు గరగరలాడటం స్వరం మారటం జరుగవచ్చు. పైగా డగ్గు ఏర్పడి గుక్క పట్టి లేక—రాగంలోని మలుపు లలో కవి భావాలను తెలియ జెప్పలేక అనభ్యుతగా మారే అవకాశం ఉన్నది. ఎప్పుడో ఒక మారు కొద్దిగా ఎల్లీ ఏ హానీ ఏర్పడదా.

పి. దిస్. ఆర్ - ఒంగులు

మా అబ్బాయికి 1 సం లు 6 వ నెల నుండి చెవుకి ముప్పలి గుంటుకు మధ్యగా లోపల గడ్డ వచ్చింది 9వ నెల నుండి ఎడమ దవడ ఎముకకు క్రింద మరో గడ్డ వచ్చింది. వీటి వల్ల నొప్పి లేదు డాక్టర్లు టి. బి. గ్లాండ్స్ అని ఐసోనియాజిడ్ మాత్రం వాడమన్నారా రెండు నెలల నుండి వాడినా ప్రయోజనము కన్పించలేదు. ఏమి చెయ్యాలి?

వైద్యుల సలహా పరి అయినదే అని నా నమ్మకం కూడా! ఈ మాత్రలు కనీసం 1సం విధి విరామం లేకుండా వాడటం ఎంతో అవసరం రెండు నెలల మాత్రమే వాడి, ఫలితం కన్పించ లేదంటే ఆశ్చర్యం లేదు ఏ కారణం ఉన్నా ఈ మాత్రలను రోజూ మీ వైద్యులు సూచించిన ప్రకారం వాడటం అప్పు మీరు గాని, మరెవరూ గాని చేయ గలిగిందేమీ లేదు. క్రమంగా వాడితే ఫలితం అత్యధికం

విల్. కె - హైదరాబాద్

నా వయస్సు 40 సం. లా గ్లాండ్స్ అయినందువలన రెండు కళ్ళకూ ఆపరేషన్ చేయించుకున్నాను. తగ్గిన చూపు మెరుగుపడటానికి యోగాసనాలవల్ల చుట్టి తిరుస్సునూ వల్ల ప్రయోజనం పుంటుందా లేళ్ళుపోలేంజి మన్ గారి పుస్తకంలో సూచించిన పద్ధతుల వల్లగాని, రోజూ నిమ్మరసం, తనె తీసుకోవటం వల్లగాని ఉపయోగం పుంటుందా తెలుస. ప్రార్థన.

నాకు తెలిసినంతవరకు, నేతవైద్యుల సలహా పాటించమటం, అనేదే! మిగతా వివరాలు [మీరు వ్రాసినవి] మీ నమ్మకాలను, వాటికూ బట్టి చేసేచూడండి. యోగాసనాలు చేసే ముందు నేత వైద్యులకి చెప్పి వారు పరచేసేచేయటం [వేయటం] మంచిది.

—డా. కె. వెంకటేశ్వరరావు

మన్నికకు నాణ్యతకు పేరుగాంచిన కంచిధర్మవరం
తెంగళూరు, బెనార్స్ పట్టుచీరలకు
టెల్లిక్, పిసాక్, చినాక్, పోలియూర
సూటింగ్స్, షర్ట్స్ అల్లికముల
మిల్లు, సిల్క్, చెనేతవస్త్రములు

విశ్వేయండి!

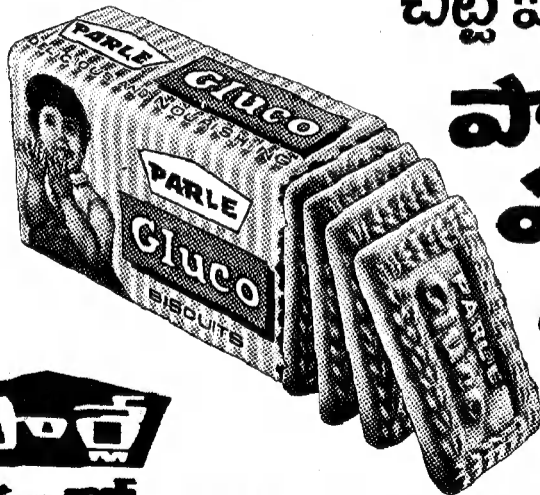
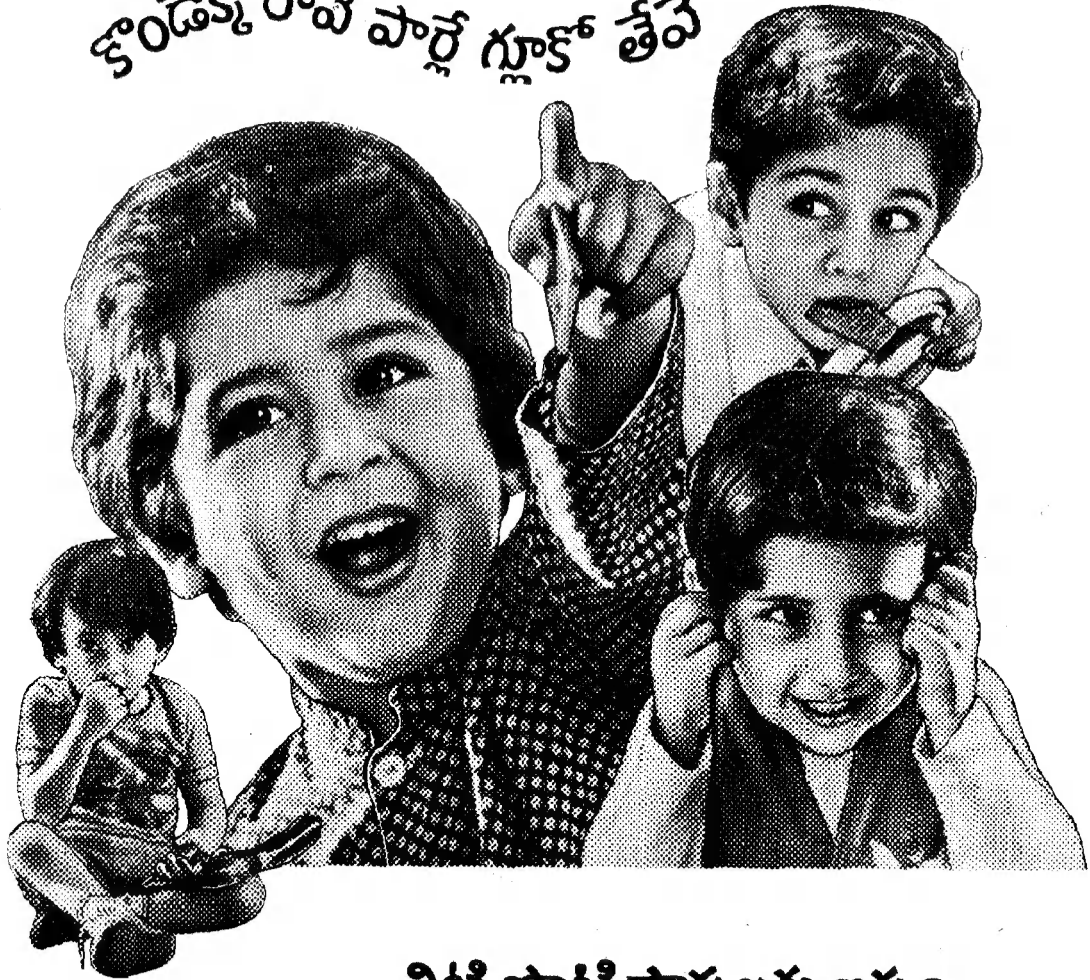
అంబికా షో రూమ్

మెయిన్ బజారు • ఇమాంపంజాబీధ • విజయవాడ - 1.

చందమామ రావే జుబ్బి రావే

కొండెక్కి రావే పార్లే గ్లూకో తేవే

చిట్టి పొట్టి పాపలకు ఇష్టం

**పార్లే గ్లూకో
మజారుచిత్...
ఎంతో శక్తితో**

పార్లే

గ్లూకో

—భారత దేశంలో అత్యధికంగా అమ్మబడి బిస్కట్

పాలు, గోధుమలు, పంచదార, గ్లూకోజ్ లతోని శక్తినిచ్చే తత్వం గల పోషక పదార్థాలతో నిండి పున్నాయి పార్లే గ్లూకో బిస్కట్లు.

వరల్డ్ సెలెక్షన్ బహుమతి విజేత

లికార్డు కలెక్షన్లను ప్రోత్సేహి ఉతదినాత్సవాల్లై వరకలు
వెస్తున్న మెటి భారీ నినిమా సోప వరణ్ బెత్తుం!.....

సత్యబత్తు

అడవిరాముడు

సినిమానాట్ కుట్టుమన్ కల్లర్

దర్శకత్వం
కె.రాఘవేంద్రరావు B.A.

నిర్మాతలు
సత్యనారాయణ, సూర్యనారాయణ

LAKSHMI PUBLS

నాకడిప్రబుత్తు: లక్ష్మీ కంపెనీ.

ప్రింట్: జయలక్ష్మి

లక్ష్మీ ఫిలిం.